

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

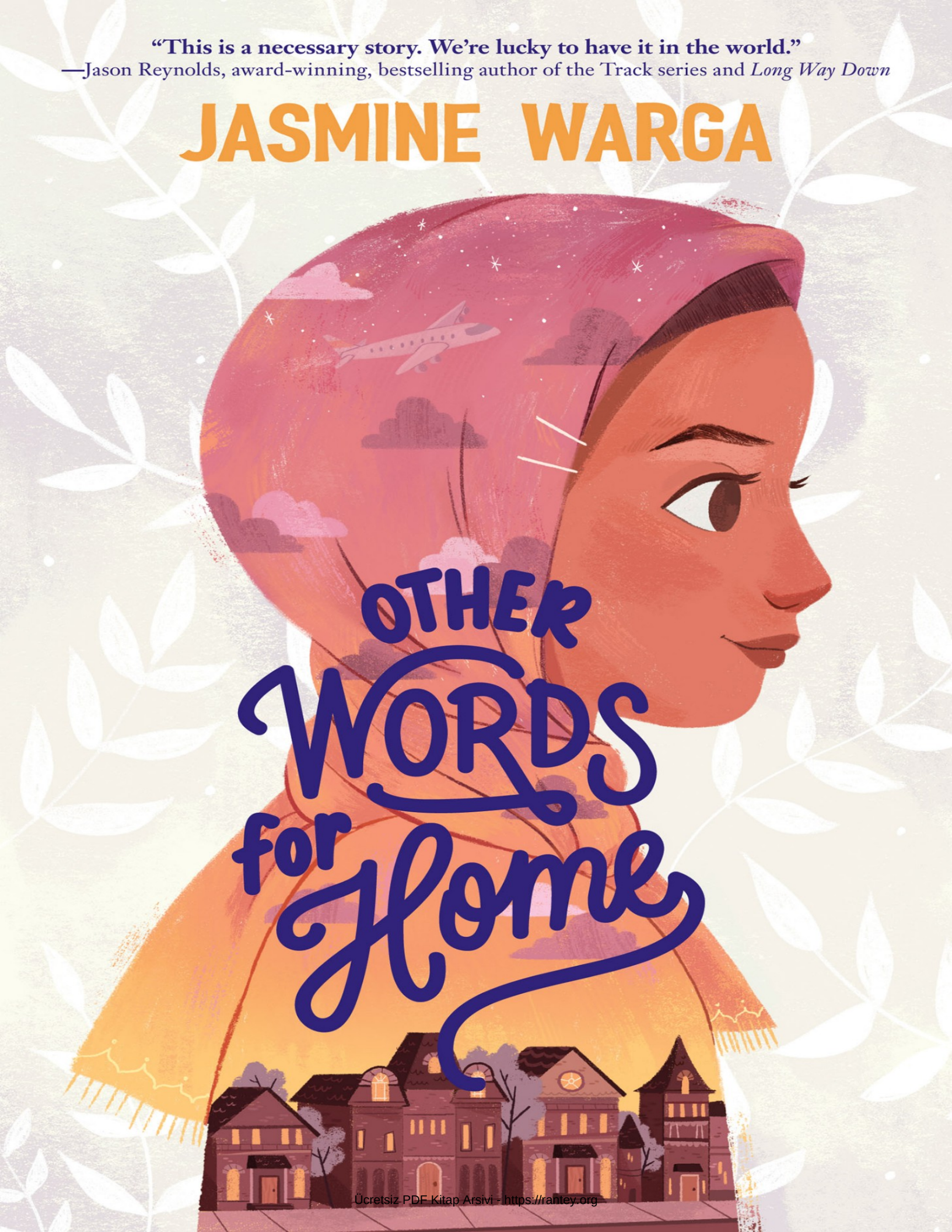
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"This is a necessary story. We're lucky to have it in the world."
—Jason Reynolds, award-winning, bestselling author of the Track series and *Long Way Down*

JASMINE WARGA

OTHER WORDS for Home

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

OTHER
WORDS
for home

4fiSH\hfi KfiR0fi

BALZER+ BRAY

An Imprint of HarperCollins Publishers

Adanmışlık

Bu Nazek'ler için,
Özellikle de okyanusu aşan babam,
Beni öteden beri seven amcam Abdullah ve adını
ödünç aldığıım kuzenim Jude.

İçindekiler

Kapak

Başlık Sayfası İthafı

Birinci Bölüm:

Değişen Bölüm I.

Bölüm II. Bölüm

III. Bölüm IV.

Bölüm V. Bölüm

VI. Bölüm VII.

Bölüm VIII.

Bölüm IX.

Bölüm X. Bölüm

XI. Bölüm XII.

Bölüm XIII.

Bölüm XIV.

Bölüm XV.

Bölüm XVI.

Bölüm XVII.

Bölüm XVIII.

Bölüm XIX.

Bölüm XX.

İkinci Bölüm: Varış

Bölüm I. Bölüm

II.

Bölüm III.
Bölüm IV.
Bölüm V.
Bölüm VI.
Bölüm VII.
Bölüm VIII.
Bölüm IX.
Bölüm X.
Bölüm XI.
Bölüm XII.
Bölüm XIII.
Bölüm XIV.

Üçüncü Bölüm:

Kalmak Bölüm I.
Bölüm II. Bölüm
III. Bölüm IV.
Bölüm V. Bölüm
VI. Bölüm VII.
Bölüm VIII.
Bölüm IX.
Bölüm X. Bölüm
XI. Bölüm XII.
Bölüm XIII.
Bölüm XIV.
Bölüm XV.
Bölüm XVI.
Bölüm XVII.
Bölüm XVIII.
Bölüm XIX.
Bölüm XX.
Bölüm XXI.
Bölüm XXII.
Bölüm XXIII.

Dördüncü Bölüm:

Umut Bölüm I.
Bölüm II. Bölüm
III. Bölüm IV.
Bölüm V. Bölüm
VI. Bölüm VII.
Bölüm VIII.
Bölüm IX.
Bölüm X. Bölüm
XI. Bölüm XII.
Bölüm XIII.

Beşinci Bölüm:

Büyüme Bölüm
I. Bölüm II.
Bölüm III. Bölüm
IV. Bölüm V.
Bölüm VI.
Bölüm VII.
Bölüm VIII.
Bölüm IX.
Bölüm X. Bölüm
XI. Bölüm XII.
Bölüm XIII.
Bölüm XIV.
Bölüm XV.
Bölüm XVI.
Bölüm XVII.
Bölüm XVIII.
Bölüm XIX.
Bölüm XX.
Bölüm XXI.

Bölüm XXII.

Altıncı Bölüm:

Yaşamak Bölüm

I. Bölüm II.

Bölüm III. Bölüm

IV. Bölüm V.

Bölüm VI.

Bölüm VII.

Bölüm VIII.

Bölüm IX.

Bölüm X. Bölüm

XI.

Arapça Kelimeler Sözlüğü

Yazarın Notu

Teşekkür Yazar

Hakkında Telif

Hakkı

Yayıncı Hakkında

BİRİNCİ BÖLÜM

Değişim

I.

Neredeyse yaz geldi ve deniz kenarı dışında her yer balık kokuyor
Eğer burnunu doğru tutarsan
onun yerine yayılan yasemin ve tuzlu su kokusunu alabilirsiniz.

Yazın, balık kokusundan kaçınmak için her zaman burnumu tutarım ve
Saç spreyi, para ve Fransız parfümü gibi kokan turistler.
Turistler Şam ve Halep'ten geliyor. Bazen Beyrut ve Amman'dan bile.
Bir keresinde ta Doha'dan gelen bir adamla tanıştım.
Ona göklere kadar uzandığını duyduğum büyük gökdelenleri sordum,
Ama adam bana cevap veremedi Baba beni susturdu.

Baba turistlerle konuşmamdan hoşlanmıyor
Yabancı Adamlar.

Tanımadığım kimseyle konuşmamı istemiyor.

ve tanıdığım insanlar bile hep şöyle der,
Jude, Skety,
Bu yüzden dilimi ısıtırıyorum ve bazen tadı yaz balıklarının
kokusundan bile daha kötü oluyor.

Herkes bu yıl Halep'ten daha az ziyaretçi geleceğini
söylüyor.
Halep'te gelecek kimse kalmadı.
Halep'i terk edebilecek herkes çoktan terk . Anneme
bunun doğru olup olmadığını sorduğumda şöyle
diyor,
Jude, Skety.

II.

Şehrimiz televizyonda gösterdikleri Suriye'ye benzemiyor.

Fatima'yla birlikte haberlerde
Halep'le ilgili bir haber
gördüğümüz ilk günü
hatırlıyorum. Gurur
duymuştuk.

Bunu söylemenin tuhaf, çocukça olduğunu
biliyorum, belki o zaman bile tuhaf hissetmiştim.
ama aynı zamanda dünyanın geri
kalanının
Ben.

Ancak şehrimiz ne öncesi ne de sonrasıyla Halep'e benzemiyor.
Gürültülü ve yayılmacı değil, binalar birbirlerine
yaslanmış durumda.
birbirimize
Sanki bir asansörde nefes alacak yerleri yokmuş
gibi sıkış tıkları.

Şehrimiz deniz kıyısında. Dağların altında yer alır.
Suriye'nin geri kalanı nefes almak istediğinde buraya geliyor.
Fatima, *bu yıl kimsenin gelmeyeceğini* söylüyor.

Merak ediyorum, acaba bunun nedeni, bu işi yapması
gereken kimsenin kalmaması mı?
Nefes al.

III.

Fatima benden yirmi dört gün, altı saat ve on bir dakika daha büyük.

Hesap yaptı.

Fatima matematikten nefret

eder, ama matematikten

Üstte.

Biz her zaman arkadaştık.

Annem ve Amal Teyze birbirlerini kızlıklarından
beri tanıyorlar.

Onlarla avlunun karşısında oturuyoruz ve bazen ben
küçükken,

Geceleri gözlerimi sımsıkı kapatıp Fatima ve ben
aynı rüyayı görüyorlardı.

Ben küçükken bunu hayal etmek kolaydı. Fatima ve
ben hep aynı adımdaydık,
dört ayağı aynı yöne bakıyordu.

Ama son birkaç ay farklı oldu. Fatima artık
benden kilometrelerce ileride hissediyor.
Koyu renk bukleleri artık sergilenmiyor,
omuzlarına dökülüyor.

Bana kahkahayı hatırlatan asi dalgalar halinde.
Başı mücevher gibi parlak ve renkli
ipek eşarplarla sarılıdır.

Sınıfımızda örtünen ilk kızlardan biri.
Bacaklarının arasında kanama var.

Hala kanamayı
bekliyorum.
Korumaya değer bir şeyim olduğunu
hissetmek için.

IV.

Fatima ve ben neredeyse her zaman *asroneyehimizi* birlikte içeriz.

Ya annem yapar ya da Amal Teyze.

Fatima yeşil ve siyah zeytin yemeyi sever,

O kadar şişmanlar ki parmaklarınızı sokup teker teker
yiyebilirsiniz.

Bence zeytinin tadı deniz gibi ve

tüm o tuz başımı döndürüyor.

Jebneh ve ekmek yerim

Annemin köşedeki Hibah'ın fırınından

aldığı

çünkü benim favorim olduğunu biliyor.

Hibah ekmeğini yastık gibi kabarık yapıyor.

O kadar çok yiyorum ki

annem her zaman bana şunu

hatırlatmak zorunda kalıyor

asroneyeh'in akşam yemeğine kadar dayanmama

yardımcı olması gerekiyor ama akşam yemeği değil.

Asroneyeh sırasında çay içeriz.

Ya da Fatma çay içer, ben de çayın yanında

şeker ve nane içerim.

Bayram ve doğum günü paralarımızla aldığımız
eski Amerikan filmlerini izliyoruz.

Julia Roberts'ın aşık oluşunu ve
Sandra Bullock'u suçluların izini sürerken ve Reese
Witherspoon'u hukuk fakültesine giderken izliyoruz.

Fatima ve ben ikimiz de film yıldızı olmak
istiyoruz. Fatima da doktor olmak istiyor,
ama ben sadece bir film
yıldızı olmak istiyorum.

Bu istek göğsümde o kadar sert atıyor ki bazen canımı acıtıyor.

Ağabeyim, Issa,
bizimle film izlerdi.
Hatta bazen kanepede ayakta durarak bunları bizimle
birlikte canlandırırdı,
Reese'in İngilizce konuşma tarzını taklit
ederek, yavaş ve şekerli.

Ta ki bir gün Baba işten eve erken gelip bizi görene kadar.
Filmleri canlandırıyordum. Baba hiçbir şey
söylemedi. *Jude* bile, *Skety*.
Bana bakmadı bile. Sadece
Issa'ya.
Başını salladı
ve yatak odasına girdi.

V.

Fatima ve ben bir şeyler bulmayı severiz.
ve film yıldızlarının yüzlerinde
kendimizden parçalar buluyoruz.

Fatima'nın Sandra Bullock'un koyu renk gözlerine
sahip olduğuna karar verdik.
eğer gülüyorsa
Ağzı kapalı olsa bile.

Ağızlardan bahsetmişken, benim de bir tane var.
Ve bu büyük
Julia Roberts'inki gibi.
En azından kendime böyle söylüyorum.

Bir gün
Umarım bir film yıldızı olurum.
ve başka bir küçük kız bana bakacak ve onun
gözlerine sahip olduğumu söyleyecek
burnu,
saçları,
gülüşü
ve kendini güzel hissedecek.

Belki bir
gün
Julia Roberts beni görünce ağzımın
onunki gibi olduğunu düşünecek.

VI.

Sahilde yürüyorum

Tüm dünyadaki en sevdiğim insanla,
ağabeyim Issa ile.

Herkese açık olan sahil şeridinde
geziniyoruz.

Sadece Issa ve benim gibi her zaman burada yaşamış olan insanlar
bu sahilde yürüyor.

Bu sahilde sadece yığınla parası olmayan insanlar
yürür.

Issa, *yakında istediğimiz her yere yürüyerek gidebileceğimizi* söylüyor.
İşler değişecek.

Gözlerini kumsalın diğer tarafına doğru takip
ediyorum, orada pelüş beyaz sandalyeler var.
beyaz ve mavi çizgili gölgelikler tarafından
gölgeleniyor. Sandalyeler boş duruyor,
ama açık değiller.

Tuzlu rüzgâr Issa'nın siyah saçlarını savuruyor ve
yüzünde ciddi bir ifade var.

Ciddi yüzü yeni.

Issa benimle ve Fatima ile Amerikan pop
şarkıları söylemeyi çok severdi.

avazı çıktığı kadar
bağırırdı. Madonna'nın
her kelimesini biliyordu.
Whitney Houston
Mariah Carey.

Artık devrim gibi diğer
kelimeleri de biliyor.
DEMOKRASİ
ve değişim, değişim, değişim.
Her zaman *değişimden* bahsediyor.

Ayaklarım kuma batıyor
ve bir şeylerin değişmesini istemediğimi fark ettim.
Her şeyin eski haline dönmesini istiyorum,
sanırım bu da başka bir tür değişim,
ama Issa'nın bahsettiği şey bu değil.

Gökyüzü eriyor.
Güneş, ayaklarım gibi, alçalıyor
ve
Daha alçak,
sarı ve tozlu pembelerin girdapları.

Yemeğe geliyor musun?
Kardeşime bu soruyu sormak hâlâ garip geliyor.
Gadah'taki varlığı eskiden gün batımı kadar kesindi, ancak
şimdi bu da
değişti.

Issa'nın yüzü tekrar ciddiden
üzgünlüğe döner,
ve gelmeyeceğini biliyorum.

Saeed ve Yasmine ile buluşacağım, diyor
ve Baba sana kardeşimin ve
arkadaşlarının
devrim planlıyorlar.

Babamız Issa'nın bu toplantılara
gitmesine çok kızdı.
Onlara hain diyor ve
Issa, Devlet Başkanımız Beşar
Esad'ın
kim hain,
Kendi halkına zulmeden bir adam.

Issa, Baba'ya serbest seçimler ve gerçek
demokrasi hakkında bağılıyor
ve yasadışı güç kullanımı
ve Baba istikrar ve güvenlik
hakkında bağıırır ve sonra tekrar
istikrar.
Benimle gelmelisin, diyor Issa, beni
hafızamdan çıkararak
ve sahile geri dönüyoruz.

Yapamayacağımı
biliyor. Ben Issa gibi
değilim.
Gadah'ta fazladan bir parça ekmek almakta, çok
yüksek sesle ve çok hızlı konuşmakta iyiyimdir
Amerikan film yıldızları hakkında.
Baba'ya karşı gelmekte iyi değilim.

Siz de ülkemizi önemsemelisiniz, diyor.

Öyle diyorum,
Ama demek istediğim,
kardeşimi önemsiyorum.
ve babam ve
annem
ve ben sadece hepimizin tekrar akşam
yemeği yiyebileceği ülkede yaşamak
istiyorum
Başkanımız, isyancılar ve devrim
hakkında bağırmadan.

VII.

Geçen yaz

Fatima ve ben Şamlı bir kızla tanıştık.
Adı Samira'ydı.
Ama bize ona Sammy dememizi söyledi.
Londra'daki arkadaşı da ona böyle sesleniyordu.

Londra, dedi.
Nerede olduğunu biliyor
muyduk? Evet dedik, ki bu hem
doğruydum hem de doğru
değildi.
Londra'yı duymuştum ama
Oraya nasıl gideceğimi bilmiyorum.

Sammy *Londra* kelimesini telaffuz etti.
Mary Poppins'in filmde yaptığı gibi ve
neredeyse gülüyordum ama
Sonra komik olmaya çalışmadığını fark ettim.
Sosyetik olmaya çalışıyordu,
Bu da bana öğrettiği İngilizce bir kelime.

Sammy'nin ailesinin çok parası vardı.
Deniz kenarında, gölgelikli süslü beyaz
sandalyeleri olan bir otelde kalıyordu.

süslü beyaz kanopilerle.

Issa'nın nefret ettiği türden bir otel,
Ama içten içe seviyorum ve bir gün orada kalmayı
hayal ediyorum. Kendimi ünlü bir aktris olarak hayal
ediyorum,
eve ziyarete geliyor,
Şu süslü beyaz sandalyelerden birinde oturuyordum,
kapağında yüzüm olan parlak bir dergi okuyordum.

VIII.

Sammy'nin kaldığı otel Baba'nın dükkanının hemen
köşesindeydi.
şeker sattığı yer
turistlere meşrubat ve dergi ikram ediyor.
Fiyatları lüks otellerdeki dükkanlardan çok daha iyi.

Sammy çikolata Fatima ile benim
konuşmamızı duydu.
mağazanın arkasına yakın.

Fatima ve ben Baba'nın dükkanında takılmayı seviyoruz.
Bazen bize bedava Fanta veriyor, bazen
bedava cips.
ve her zaman gelip giden ilginç insanlar vardır
Özellikle de yaz aylarında.

Eğer çok fazla sorun çıkarmazsak, Baba
buralarda takılmamıza izin veriyor.
Bunu asla kabul etmez ama sanırım onu ziyarete
gelmemizden gerçekten hoşlanıyor.

Amerikan filmlerini sever misin? Sammy bize dedi ki

İngilizce.

Fatima ve benim konuşmalarımızı duymuştu, bu yüzden Arapça bildiğini biliyordum, Ama İngilizce de konuştuğunu bilmemizi istedi. *Evet*, dedi Fatima ona yüksek sesle İngilizce olarak, Fatima'nın aksanı benimki kadar iyi olmasa da.

Baba tezgahın arkasından bize uyarıcı bir bakış attı, ve hepimiz koridorun ilerisine, Kit Kats ve M&M'lerin arkasına saklandık.

Hangi filmleri seviyorsun? diye sordu, yine İngilizce. Fatima bana baktı. Benim İngilizcem her zaman onunkinden daha iyiydi.

Bayan Congeniality.
Kaçak Gelin.
Legally Blonde.
Pratik Sihir.
Pretty Woman.

Son ikisini izlemememiz gerekiyordu çünkü cadılar ve fahişeler korkutuyor Anne ve Amal Teyze Ama Issa bize o filmleri satın aldı. Amerikan filmlerinin kayıtlarını satan bir dükkandan aldım. Kasetleri bir kutuya sakladık. Artık giymediğim bir yığın kıyafetin arkasında

Sammy bize kaşlarını çattı. Sonradan fark edecektim ki, bu Fatima ve bana karar verdiği andı.

lüks değildi.

Eski filmleri seviyorsun.

Ona boş boş baktık ve o da şöyle dedi,

Peki ya . . . ?

Hiç duymadığımız bir sürü film ismi sıraladı.

O yazın sonlarına doğru Sammy, Fatima ve beni şehir merkezindeki sinemaya götürdü.

süslü yeni dükkanların yanında

Sadece turistler için inşa edilmiş.

Fatima ve ben o ya da başka bir sinemaya hiç gitmemiştik.

sersemlememiş gibi davranmaya çalıştık.

kumaşa el izi bırakkadar yoğun yumuşak kırmızı

kadife koltuklar

ya da şimdiye kadar

gördüğüm her şeyden daha

büyük olan geniş düz beyaz

ekran.

Yeni bir Amerikan filmi izledik

ve film yıldızlarından hiçbirini tanımıyordum.

Çok hızlı konuştular ve ben de zamanımın çoğunu

ekranın altından geçen altyazılara yetişmeye çalışarak geçirdim.

Daha sonra, Sammy dedi ki,

Bakın, artık yüz yıllık olmayan bir film hakkında konuşabileceksiniz.

Gülümsedim ve Sammy'ye hala hoşlandığımı söylemedim.

Bayan Congeniality

Daha iyi.

IX.

Bugün hava çok çorbamsı
sanki başka birinin ağzının içinde
yaşıyormuşum gibi hissediyorum.
İlk *ezan* sesiyle uyandım,
Müezzinin sesi odamda yankılanıyor. Ama dua
etmek için kalkmıyorum.
Bunun yerine dönüp yüzümü yastığıma
bastırıyorum ve
serin hava ve
uyku için dua et.

Kalktığım da annem mutfakta çay demliyordu.
Büyük beyaz peynir parçaları ve
hafif kızarmış pideler hazırladı.
Onları mutfığımızdaki açık ateşin üzerinde kızartıyor.
Herkesin annesinin bu şekilde yaptığını biliyorum ama
yine de bunu yapmayı hayal edemiyorum
bir gün kendim.

Çok cesur
görünüyor.
Çok cesurca.
Bu ateşle oynamaktır.

Baba çoktan işe gitti.
Yazın dükkânının çalışma saatleri uzuyor.
Yazın, o benim görmediğim bir hayalettir.
Sadece sabahları erken saatlerde ve akşamları
geç saatlerde duyduğum ayak seslerinden var
olduğunu biliyorum.

Annem Issa'ya yemesini söylüyor.
Ona bugün için planlanan yürüyüşe
gitmemesini söylüyor.

Hayat güzel.
Kaderi kıskırtmamalıyız,
Annem öyle diyor.

Hayat herkes için iyi değildir.
Sadece iyi olduğunu düşünüyorsunuz
çünkü size öyle söylendi.
Issa, gözlerini
açman
gerektiğini
söylüyor.

Gözlerimi olabildiğince açıyorum.
Gülmesini istiyorum,
ama o sadece
başını sallar.
Eskiden onu güldürebiliyordum ama
artık yapamıyorum.
Yıllardır güldüğünü
duymamıştım.

Çoğu insanın Başkanımız hakkında kötü konuşmadığı
bir kasabada yaşıyoruz.
Ama kardeşim biliyor.
Yerel üniversiteye giden
arkadaşları da öyle.
Dünyanın nasıl olması gerektiğine dair fikirleri
var. Issa bir ülkede yaşamak istediğini söylüyor.

herkes herkes
olabilir
olmak istiyorlar.

Kardeşimin bunu söylerken ne demek
istediğini anlamıyorum.
Keşke kardeşimin tam olarak ne olmak istediğini
anlayabilseydim.

Başkanımızın ailesi büyüdü.
kuzeyimizdeki dağlardan geliyor ve
eğer dikkatlice dinlerseniz
dağlardan aşağı yuvarlanan fısıltılar, bize
sessiz kalmamızı söylüyor
ve minnettar ol.
Başkan'ın ataları güçlü
ruhlardır.

Turistlere ihtiyacı olan bir kasabada yaşıyoruz.
Devrim
ve savaş iş için iyi
değildir.

Ama kardeşimin umurunda
değil. Artık Reese
Witherspoon'u taklit etmeyecek
olan kardeşim
ya da benimle Whitney
Houston söyle.

Kardeşim bir şeylerin değiştiğini
görmek istiyor ve ben sadece onun
tekrar güldüğünü duymak istiyorum.

X.

Annem protesto günü evimizden çıkmamı
yasakladı.

Issa'yı yasaklamaya çalışır
ama tabii ki Issa onu
dinlemez.

Küçük pencerenin yanındaki kanepeye
oturup avluya bakıyorum.
Her zamanki
gibi sessiz.

Belki daha da sessiz. İki bank boş.
Bir saksıdaki nane bitkisi kontrolden çıktı.
Sert çay gibi kokuyor.
ve kabından dışarı taşarak etrafındaki
her şeyi ele geçiriyor.

Darphanenin oraya nasıl geldiğini kimse bilmiyor;
Birileri bu konuda bir şeyler yapmalı.
Ancak herkes bir
başkasının bunu yapmasını
bekliyor.

Hâlâ bekliyoruz.

Fatima'nın dairesinin penceresine bakıyorum.
Onu göreceğimi, camın kenarında oturup
dinleyeceğimi, izleyeceğimi ve bekleyeceğimi
düşünüp duruyorum.
Tıpkı benim gibi.

Ama onu göremiyorum.

Geri adım atıyorum.
Pencerenin yanında bir ileri bir geri.
Bazen protestoları duyabildiğimi düşünüyorum.
Kulaklarımı kilometrelerce
uzattım,
ellerinde pankartlarıyla kızgın öğrencilerin sesini
duymak için sabırsızlanıyordu.

Kardeşimin yüzünü hayal
ediyorum, kırmızı ve kızgın.
Özgürlük ve demokrasi hakkında slogan
atıyorlar, bildiğim ama tam olarak
anlamadığım kelimeler.

Kardeşimin ülkesi için bağırıldığını
biliyorum.
Ama aynı zamanda Baba'ya bağırıyormuş gibi hissediyorum.

Baba'nın dinlediğini
sanmıyorum.

XI.

Dükkânında Baba'nın yanında oturuyorum.

Ziyaretlerimden hoşlandığını bana hiç söylemedi
ama bence hoşlanıyor çünkü
ne zaman gelsem,
her zaman onunkinin yanında
oturan başka bir tabure vardır,
boş,
bekliyor

Bugün güzel bir gün çünkü
Baba, dükkânından aldığım
çikolatayı yememe izin veriyor.
Yavaş yavaş yemeye, tadını
çıkarmaya çalışıyorum.
Ama onun yerine
hepsini dört lokmada
yiyorum.

Kardeşinin istediği bu mu?

Başım yukarı kalktı,
Babamın sesini duyunca şaşırdım.
Ben

Bir soru.

Bana bir gazete uzattı.

Ön sayfalar, şu anda hayatta olmayan insanların
korkunç resimleriyle dolu.

Savaşın paramparça ettiği şehirlerinde kanlar
içinde bir araya gelmişler.

Bu vahşi manyakların yönetimi ele geçirmesini mi istiyor?

Babam kâğıdı bana yaklaştırıyor. Kağıda
dokunmuyorum.

Beni yakacak sıcak bir tabak gibi ondan kaçınıyorum.

Fotoğraflardan gözümü
kaçırıyorum. Onları görmek
istemiyorum.

Bu gece uykuya dalmaya çalışırken bunları
düşünmek istemiyorum.

Issa ve arkadaşlarının bu adamlardan farklı olduğunu biliyorum.
Kan döken ve Kur'an'ı, geri kalanımızın söylemediğini bildiği
şeyleri söylemesi için manipüle eden adamlardan.

Baba da bunu bilmeli ve ona
söylemek için dudaklarımı
oynatıyorum,
ama kendime kelimeleri
söyletemiyorum. Kardeşim gibi cesur
değilim.

Al, diyor,
ve artık bana sormuyor.
Gazeteyi ellerimde tutuyorum.
ve sadece kağıttan yapılmış bir şey için ağır hissettiriyor.

*Sende . Eğer kardeşinin olursa, bu kasabada
kimse kalmayacak.
Zaten artık gazete almaya kimin gücü yeter ki?*

Gazeteyi elime aldım,
Bana başka bir hediye vermiş dilerdim,

başka bir şeker gibi.

XII.

Protestolardan sonra,
daha fazla polis var.
Gittiğiniz her yerde kasap varmış
gibi görünüyor.
okuldaki
plaj-
silahlı bir polis var.

İnsanların fısıltıları var
Protestolardan sonra toplanıp hapse
atıldılar.

Yakınılardaki bir kasabaya çalıntı tanklar ve çalıntı
silahlarla adamların girip yönetimi ele geçirdiğine
dair daha yüksek sesli fısıltılar var.

Bu adamlar şimdi hükümetin
ordusuna karşı savaşıyor
ve kasabada yaşayan insanlar kimin
tarafını seçeceklerini bilemiyorlar.
Onlar sadece şiddetin durmasını istiyorlar.
Artık kimse hangi tarafın doğru olduğunu bilmiyor.
Annemle baharatçıya gittiğimde

kişniş ve za'atar kaplarını yeniden doldurmak için,
Annem başını eğerek büyük bir gösteri yapıyor.
Başkanımızın çerçeveli portresine doğru.

Ama eve gittiğimizde
Kuzu bacağının üzerine baharat sürerken kardeşimle
konuşuyor.
sonunda akşam yemeği için evde olan.

Beklediğinizin *bu olmadığını biliyorum*, diyor.
Elleriyle ete masaj yapıyor.
Tüm mutfak, bitkilerin topraksı kokusuyla doluyor.
Daha iyisini istemekte haksız değildiniz.

Issa masaya oturur.
O bir *asroneyeh* yaşıyor
Akşam yemeği hazır olana kadar onu
oyalamak için. Bir parça pideyi ikiye
böldü.
Biliyorum, diyor,
ve gözleri benimkilerle
buluşuyor. Bir davet.
Bir cesaret.
Daha iyisini istemekten vazgeçmeyeceğim.

Ekmeği daha küçük
parçalara ayırıyor.
ve daha küçük parçalar.
Bu bir son değil.
Bu sadece bir başlangıç.

XIII.

Kasabamız eskiden
İnsanların gülebileceği ve onları
birleştiren her şeyin tadını
çıkartabileceği bir yer
aile, güneş ışığı, deniz ve iyi yemek.
Fikirler ve siyasi bağlılıklar gibi onları
bölen şeyler değil.

Ama şimdi herkes nerede durduğunuzu
bilmek istiyor.
Ne düşünüyorsun?
Neye inanıyorsun?

Şehirde dolaşırken,
Başkanımıza -neredeyse her dükkanda bulunan
büyük resmine ve artık her köşede bulunan silahlı
korumalara- saygı gösterseniz iyi olur.

Eğer yapmazsan,
size diğer şehirlerden birinde yaşamayı
tercih edip etmeyeceğiniz sorulacaktır,
Artık başkanımızın kontrolü altında olmayan kasabalar.
Ailelerin enkaz altında birbirine sokulduğu kasabalar,
Akan su ve elektrik de yok,

ama çok fazla kan.

Hâlâ sokaktaki herkese gülümsüyorum.
Yine de herkes gülümsemeye karşılık
vermiyor. Gülümsemedikleri zaman,
Söylemek istiyorum,
*Benim için endişelenmene gerek
yok. Ben sadece filmleri seven bir
kızım.*

XIV.

İlk başta kardeşim
Yeni dairesine gitmem yasaklandı.

Çocukların üniversiteyi bitirene kadar taşınmamaları gerekiyor,
Annem diyor ki
Issa'nın geride bıraktığı gömlekleri katlayıp
düzgünce çekmecesine bırakırken,
Sanki yarın geri taşınması için hazırlık yapıyor.

Baba, beklendiği gibi, kardeşimin taşınması
hakkında hiçbir şey söylemedi.
Ama onu bir bakış atarken yakaladım.
kardeşimin artık boş olan
odasına doğru
kimsenin izlemediğini düşündüğü zaman.

Her gün kardeşimi ziyaret edip
edemeyeceğimi soruyorum ve her gün
cevabım hayır oluyor,
Ta ki bir gün annem
Evet ve benimle şehrin öbür ucundaki yeni dairesine kadar yedi blok boyunca
yürüdü,
yerel üniversiteye yakın olan
ve Baba'nın radikallerle dolu olduğunu düşündüğü tüm kafeler.

Annem içeri girmiyor,
ama onun dışarıda durup
merdivenlerden inişimi izlediğini
görüyorum.
Kardeşimin yaşadığı bodrum katına, tamamen
yeni bir dünyaya.

Yeni dairesi uyumsuz halılardan oluşan bir goblenle kaplıdır; çizik
bir sehpa yere yakın durmaktadır
ve üzeri kalemle işaretlenmiş gazete yığınlarıyla kaplı.
İsimler daire içine alınmış, üzerleri çizilmiş ve değiştirilmiştir.

Fikirlerin yaşadığı bir yer gibi hissettiriyor.
Odada beni hem heyecanlandıran hem de
korkutan bir enerji var.

Çok fazla yüz var, kızlar
ve erkekler.
İssa beni herkesle tanıştırtıyor.
Hangi yüzlerin gerçekten bu yerde yaşadığını ve hangi
yüzlerin sadece ziyaret ettiğini bilmiyorum,
Benim gibi.

XV.

Kapı yüksek sesle alındı,
ve çok geçmeden kardeşimin bodrum katı silahlı polislerle doldu.
Bağrışmalar oluyor,
Camlar yere devrildi, bedenler
duvarlara çarptı,
kelepçe sesleri, daha fazla bağırırş.

Kaosun içinde,
Kardeşim elime uzandı. Beni de
yanına çekti,
koridordan aşağı,
merdivenlerden
yukarı, kapıdan
dışarı.

Dışarı çıktığımızda,
uzun bir nefes verdim.
Korkma, Jude, diyor.
Sana bir şey olmasına izin vermem.

Ama dizlerim titremeyi bırakmıyor.
Seni alabilirlerdi, diyorum sesim titreyerek.

Elimi tekrar sıktı.
Beni yalnız bırakmayacağına dair bir
tür söz, bir güvence gibi geliyor.

XVI.

Annem ne olduğunu biliyor.
İssa beni eve getirmeden önce.

İkimize de sarılıyor
ve daha önce hiç duymadığım bir ses çıkarıyor.
Dehşet gibi bir ses,
ilkel bir rahatlama gibi.

Seni de götürebilirlerdi, diyor hala
ikimizi de sıkıca kavrayarak.
İssa'ya da aynen bunu söyledim.

Bir Arap atasözü şöyle der:
Ördeklerin yavruları yüzer.
Bunun anlamı,
tüm çocukların sonu ebeveynleri gibi olur.
Sanırım yüzmeye
başlıyorum.

XVII.

Issa'nın dairesine yapılan baskından sonra,
Hiçbir şeyden korkmayan annem birdenbire elimi
sımsıkı sıkmaya başladı
Markete yürürken,
Her beni kendine çekiyor, karşıdan karşıya
geçmeden önce on kez bakıyor.

Yemek yaparken onu izliyorum. Her
şeyi eskisinden biraz daha yavaş
yapıyor.
Sanki içinde yanıp sönen bir uyarı ışığı varmış
gibi.

Baba bile kapının kilidini
kontrol ediyor.
her gece iki kez,
Annemin omuzlarını eskisinden daha fazla
ovuyor, ama bunun annemi rahatlatmak için olup
olmadığından emin değilim.
ya da
onun daha
iyi
hissetmesi
ni.
Belki ikisi de.
Gece geç saatlerde duyuyorum,
Birbirlerine fısıldıyorlardı.

Her zaman gerçek kelimeleri çıkaramıyorum
ama onları hissedebiliyorum,
tadına bak.

Tadı korku gibi.

Odamın tavanına bakıyorum.
Kardeşimin nerede olduğunu merak
ediyorum,
yeni dairesinde tavana
bakıyorsa,
Eğer o da benim gibi
korkuyorsa.

XVIII.

Annem bana ilk
söylediğinde, sadece biz
vardık.
mutfak masasında otururken,
beyaz peynir ve zeytinden oluşan bir atıştırmalığı paylaşmak.

*Sadece bir ziyaret olduğunu söylüyor,
kardeşimi görmek için.*

Kalbim karnıma düştü. Kardeşi
okyanus ötesinde, Amerika'da
yaşıyor.

Onu hiç ziyaret etmedik çünkü
ziyaret etmesi kolay bir yer değil.
Bu uzun bir
yolculuk.
Pahalı bir tane.
Bu, sebepsiz yere çıkacağınız bir yolculuk değil.

Gidiyoruz, ona meydan okuyorum.
Gözlerine bakıyorum
Bana gerçeği söylemesini talep ettim.
Güneş ışığı panjurlardaki çatlaklardan içeri süzülüyor.
Gün boyunca pencerelerimizi sonuna kadar açık bırakırdı.

Sadece kısa bir süre için, diye itiraf ediyor ve söylediklerine inanmak istediğini anlayabiliyorum.
İkimiz için de buna inanmak istiyor.

Peki ya Baba? Diye soruyorum ve annemin iri kara gözlerinin yaşlarla dolmasını izliyorum. Peki ya Issa? Gözyaşları dökülür.

Bana Baba'nın kalması gerektiğini, çünkü onun dükkânı terk et.
Bana Issa'nın
Git.

Keşke yapsa, diyor elini bana uzatarak,
İkimizin de bunu dilemesini rahatlatıcı bulduğunu biliyorum,
ama bu sadece kalbimi daha çok acıtıyor.

Neden gitmek zorundayız?

Gözleri hala ıslak.
Elimi daha sıkı sıkıyor.
Üzgünüm Habibti ama işlerin daha da kötüye gitmesini bekleyemem. Bu riski göze alamayız.

Ama işler daha da kötüye gitmeyebilir.
O gece Issa'nın bodrumunda duyduğum her şeyi düşünüyorum.
Umut ve özgürlük hakkında fikirler.

Annem elini karnına koyar.
Jude, diyor. Sana ihtiyacım var.

*Sana ihtiyacım var, diye tekrarlıyor.
Bize yardım etmek için.*

Gözlerim elini, karnını
inceliyor,
Nefesinin yükselişini ve düşüşünü.

Ve birdenbire,
Tüm parçaları ve nasıl uyduklarını
görüyorum. Gözlerim hâlâ sulanıyor
ama gülümsüyorum.

Bebek mi? Söylüyorum çünkü yüksek
sesle söylenmezse
doğru olmayacak.

Nunu, onaylıyor.
Sandalyemden kayıyorum
ve karnına sokul,
Kulağımı elbisesinin yumuşak kumaşına
bastırıyorum ve yemin ederim duyuyorum
bir kalp atışı.

Nasıl üzgün olunacağını
öğreniyorum.
ve mutlu
aynı anda.

XIX.

Bu bizim son günümüz.
ve benim toplanıyor olmam gerekiyordu.

Fatima ve Amal Teyze vedalaşmak için .
Büyük bir parti vermek istedim
ama annem hayır dedi.

Büyük bir yaygara
koparmaya gerek
olmadığını söylüyor.
yakında döneceğiz

Ama dilini şaklatarak *yakında*
demesi, bunu gerçek değil de
bir dilekmiş gibi gösteriyor.

Büyük bir parti vermiyor olsak da Amal
Teyze bana Chez Mariana'dan tatlılar
getirdi
ki bu benim en sevdiğim fırın.
Mariana okumak için Paris'e gitti
ve fırını

zengin kremalarla doldurulmuş tartlar ve
Bir moda dergisine aitmiş gibi görünen pastalar.

Annem, Mariana'nın pasta fiyatlarını sadece
turistlerin ödeyebileceğini söylüyor.
Annem *kek* kelimesini sıradan bir yiyecekmiş gibi söylüyor,
Herkes pastaların sihirli olduğunu bildiği için bu çok garip.

İkinci dilim pastamdayım.
Ellerim vanilya fasulyesi kremasıyla yapış yapış
olmuşken Fatima şöyle diyor,
Beni , değil mi?

Gülüyorum ve dizlerimin
bağı çözülüyor, bu
yüzden yere oturuyorum
ama Fatima bana
vuruyor.

Gülme, diyor ve sesi çatlıyor, duygusallıkla
kalınlaşıyor,
Aramızda akan bir nehir, bir
yanımızda o
ve ben de diğer kıyıda.
Ona doğru geri yüzmek
istiyorum, ama ilk defa,
Nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Onun film yıldızı gibi gözlerine
baktığımda gerçek bir endişe görüyorum.
İstesem bile seni unutamam.
Fatima bana "Beni ciddiye al" der gibi . Her
zaman ciddi olmamı ister.
İnsanların birbirlerine düştükleri
dizileri seviyor.
ve aşkın
içinde ve
dışında.
Nerede onlar
ağla, iç çek ve biraz daha ağla.

İnsanların güldüğü ve sonra
da güldüğü komedileri
severim.
Biraz daha.

Kimse komedilerdeki insanlara büyümelerini
söyler.

Fatima yatağıma doğru yürüyor.
ve kafasını henüz ayırmadığım
kutulardan birine sokuyor.

İki eşarp alıyor, her
yumruk için bir tane,
ve onları bir yarışın bitiş
çizgisindeymiş gibi sallıyor.

Bunları getirecek misin?
Sormak istediği şey şu,
*Bunları Amerika'da mı giyeceksin? Bensiz mi
büyüyeceksin?*

Eşarpları ondan alıyorum, bir
tane
bir tarafından
ve tek bir torbaya düzgünce
yerleştirin
Annem bana bütün eşyalarımı
toplamamı söyledi.
Hayat.

Ne yemek istersin? diye
İngilizce soruyor ve ikimiz
de gülüyoruz.
Bugün nasılsın? diyor, yüzünde
geniş bir gülümsemeyle.

Yıllardır,
İngilizce cümleleri çalıştık.

Acaba Amerika'da İngilizce konuşmak
burada okulda İngilizce konuşmak gibi bir şey olacak
mı? Amerika ile ilgili herhangi bir şeyin buradaki gibi
olup olmayacağını merak ediyorum.

Sana her gün yazacağım, dedim.

Söz mü?

Başımı sallıyorum ve daha önce aramızda akan nehir
kurumaya başlıyor
ve ben gidiyor olsam da, o
kalıyor olsa da,
Sanki yine aynı kıyıda duruyormuşuz gibi hissediyorum.

XX.

Baba'ya veda ettiğimde bana
sıkıca sarılıyor,
Kolları, dudaklarının söylemediği her şeyi söylüyor.

Onun sıkı sarılışı bana iyi
olmamı ve
Annemi dinle.

Sıkı sıkı sarılmasından bizi
özleyeceğini anlıyorum.
çok.

Kardeşim de veda etmeye geldi. Dördü de,
Beş, zihnim düzeliyor,
ve ben ne zaman, eğer merak ediyorum,
bir daha asla böyle olmayacak.

Issa beni yerden kaldırdı ve
etrafımda döndürdü.
Beni tekrar yere bıraktığında,
bana geniş bir gülümseme
veriyor.

Çok uzun zamandır yüzünde görmediğim
türden bir gülümseme.
Saatlerce film izleyip Madonna ve
Whitney söylerken takındığı türden
bir gülümseme.

*Nasıl bu kadar mutlu olabildiğini anlamıyorum, dedim.
Ben gidiyorum.*

İkinci kısmı, kardeşim yakın zamanda unutmuş
olabilir diye söylüyorum,
Akşam yemeğine eve gelmek için
birçok şeyi unutuyor,
Aradığımızda telefonu açıp bize iyi
olduğunu bildirmek için.

Issa'nın gülümsemesinin biraz duraksadığını görüyorum.
ve bir şekilde bu beni biraz mutlu
ediyor.

Beni özlemeyecek misin?
Soruyorum. Beni kendine çekiyor,
ve fısıldar, *Akeed.*
*Ama Amerika'da çok eğleneceksiniz. Bu bir macera
olacak.*

Onunla tartışmak üzere olduğumu anlamış olmalı
çünkü başımın üstünü öpüyor.
Sonra yüzünü benimkine yaklaştırıyor
ve kulağıma fısıldıyor,
Cesur ol.

Dizlerim kilitlendi ve ona bunu nasıl
yapacağımı bilmediğimi söylemek
üzereydim.
Ama sonra Baba'nın annemi kucakladığını gördüm.
Nazikçe karnını okşuyor ve Baba'yı
hiç bu kadar bakarken
görmemiştim.
Aynı anda hem gururlu hem de çok endişeliyim.

İşte o zaman başka seçeneğim olmadığını
anladım. Nasıl cesur olunacağını öğrenmek
zorundayım.

Hepimiz öğrenmek zorundayız.

İKİNCİ BÖLÜM

Varış

I.

Uçak yolculuğu
uzun.

Koltuklarımız uçağın arka tarafına yakın,
annem cama yaslanmış, ben de ona
yaslanmıştım.

Annem uyurken,
Pencereden dışarı
bakıyorum. Güneş
doğduğunda,
Aşağıdaki zemini görebiliyorum.

Her şey çok
küçük
görünüyor.
ve uzakta.

Nefes alıyorum
ama kimse beni
duymuyor.

II.

Uçağın penceresinden,
Çamurlu bir nehir görüyorum
evlerle süslü yeşil tepelerle
çevrilidir.
Acaba şimdi o evlerden hangisi benim olacak?

Biz geldik,
Telaffuz edemediğim bir şehirde,
Cincinnati adında bir şehirde.

Uçak indiğinde,
Annem ve ben hemen bizim gibi insanlar için
uzun bir sıraya yönlendirildik,
Amerika'dan olmayan ama girmeye
çalışan insanlar.

Hat yavaş ilerliyor.
Göz kapaklarım ağırlaştı
ve vücudum saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikre sahip değil.

Sonunda sıra bize geldi.
Bir kulübede oturan bir adamla
konuşmak için çağrıldık.

yazan bir tabelanın altında
Göçmenlik.

Adam bize yaklaşmamız için işaret ediyor.
Yorgun görünen mavi gözleri var.
Bu havaalanındaki herkes yorgun
görünüyor.

Konuşmaya başladı ve ağzından çıkan bazı
kelimeleri biliyorum,
ama zihnim yapış yapış
ve anlamını tam olarak kavrayamıyorum.

Eve dönüyoruz,
İngilizcem her zaman iyiydi.
Rol yapma konuşmalarında
sınıfımın en iyilerinden biriydim.
Gitmeden hemen önce Fatima ile basit cümleleri
çalıştığımı düşünüyorum.
O zamanlar bana ne kadar kolay geldiklerini düşünüyorum-
?

*Güzel. Teşekkür
ederim.*

*Acıktınız mı? Öğle yemeğine gitmek ister misin?
Bir sandviç istiyorum, lütfen.
Ama bu adam bana şu gibi basit
şeyler sormuyor
aç olup olmadığımı ya da ne sipariş etmek
istediğimi soruyor. Gerçek sorular soruyor.
Zar zor anlayabiliyorum.
Neden buradasın?
Ne kadar kalmayı planlıyorsun?*

Anneme ve yeni şişmiş karnına bakıyorum ve bu
kısmın benim sorumluluğumda olduğunu biliyorum.
Ben İngilizce bilen biriyim.
Konuşması gereken benim ama
başarısız oluyorum.
Kelimeler, her türlü, boğazımda düğümleniyor

ama hiçbir şey çıkmıyor.

Annem elini çantasına atar ve
adama bir zarf uzatır.

Adamın zarfı açmasını ve belgeleri
incelemesini izliyoruz.

Her birini sanki değerli bir esermiş gibi inceliyor.
ve vücudumdaki her organ nefesini tutarak
onu izlerken
bizim hakkımızda.

Amcan burada mı yaşıyor?

bir

kendimi kanıtlamak için daha fazla şans.

Buraya onu ziyarete mi geliyorsun?

Evet, öyle diyorum.

Evet, evet, . Kristal kadar net. İçimde
bir rahatlama kabarıyor.

İngilizcede bir kelime, ama yeterli görünüyor.

Adam evraklarımızı damgalıyor.

Amerika'ya hoş geldiniz.

III.

Şanslıyız.

Bunu biliyorum çünkü annem bana tekrar
tekrar söylüyor
dar koridorda bagaj alımına doğru
yürürken.

Mahzozeen, annem nefesinin altında fısıldıyor.
Belgelerimizin işe yaradığı gerçeğinden
bahsettiğini biliyorum,
Hala o hatta sıkışıp kalmadığımızı, geri
gönderilmediğimizi.

Şanslı hissetmek çok garip
kalbimi çok üzen bir şey için.

IV.

Amcam beklediğim gibi biri değil.

Özel dikim takım elbise ve süslü bir kol saati.

Mükemmel bir İngilizcesi ve caddede mırıldanarak
ilerleyen büyük bir arabası var.

Bizi havaalanında eşi Michelle teyzemle
birlikte karşıladı,
ve kızları, kuzenim
Sarah.

Annemi gördüğünde, tüm
yüzü aydınlanıyor.
Annemin gülümsemesine
sahip. Onun gözlerine sahip,
Gözlerim.

Annem ona doğru koşuyor
ve ben onun nefes verişini
hissediyorum.
Kollarını ona doladığında içimde bir
şeyler kıpırdanıyor.

Amcamın kurtarılmaya ihtiyacımız olduğunu
düşünmesini istemiyorum.

Ona hiçbir şey borçlu olmak
istemiyorum.

Onlara göstermek için kollarımı
göğsümün üzerinde
kavuşturuyorum-
amcam, karısı, kızı-
sahiplenmeleri gereken başıboş bir hayvan olmadığımı.

Ama benim kararlılığım
karısı bana doğru
yürüdüğünde solmaya başlar
ve ellerimi kendi
elleriyle sıkıyor.

Amerika'ya hoş geldiniz, diyor.
Sesi bir Amerikan film yıldızı gibi berrak ve şeker
serpilmiş.

O da Amerikalı bir film yıldızı gibi görünüyor.
Bal sarısı saçları var,
Büyük, açık renk
gözler, rahat bir
zarafet.

Bana Michelle Teyze de.
Bizi ziyarete geldiğiniz için çok mutluyuz.
Bana bakıyor, bana diyor
ki
Endişelenme.
Onlara hiçbir şey borçlu olmadığımı.

Ona gülümsüyorum,
ve İngilizce kelimelerimi bul,
Teşekkür ederim.

V.

Amcam bizi evine geri götürüyor.
Clifton adında bir mahallede. Cliff-ton'u
söylemek
Sin-Sa-Nati.

Clifton, demeye çalışıyorum
ve kuzenim Sarah gülüyor.
Bana merhaba demekten başka bir şey söylemedi
ve şimdi gülüyor.
Bana gülüyorlar.
ve benim İngilizce telaffuzum.

Sarah, Michelle teyze diyor ki,
ve teyzemin sesindeki uyarıyı duyuyorum.
Bu okyanusları aşacak kadar güçlü bir şey: bir annenin bir
şeyler söyleyebilme yeteneği
aslında söylemeden.

Bu özelliğimden hoşlanmıyorum
ama kuzenime, *havalı* Amerikalı
kuzenime baktıkça daha çok
hoşlanıyorum,
kasıtlı olarak yırtılmış jean şortu ve payetli
tişörtüyle,

ve soluk pembe dudak parlatıcısı,
benden hoşlanmasını daha çok istiyorum.

Ama bu şekilde
pencereden dışarı bakıyor, ben
yokmuşum gibi davranıyor,
Bana öyle ki, onun umurunda değil.
Ondan hoşlanıyorum.

VI.

Amcamın evi çok büyük.
eski dairelerimden dördünü sığdırabilirdi.
Üç katlıdır ve parlak ahşap
zeminleri vardır.
Üzerine bastığınızda gıcırıyor.

Mazin amcam sürekli çalışıyor.
Önemli bir hastanede önemli bir doktor. Yani gün
boyunca, sadece
Michelle Teyze
Anne
Sarah ve
ben.

Amerika'daki ilk birkaç günümüz, gece gibi
gelen sabahların bulanıklığıyla geçti.
ve sabah gibi hissettiren geceler.
Fırında tavuk ve makarna
tabakları, sütlü mısır gevreği
kaseleri,
ve Michelle Teyze'den bir sürü soru. Ne kadar
yorgun olursak olalım,
Michelle Teyze bizi gitmeye
zorluyor.

Yeni mahallemizde uzun yürüyüşler yapıyoruz.
Michelle teyze önden gidiyor,
Annem ve ben ortada sıkışmış durumdayız ve
Sarah arkamızda yavaşça yürüyor,
Biraz somurtuyor.

Bir uçurum görmeyi
bekliyorum.
Clifton
ama
şimdiye
kadar,
Sadece gerçekten
büyük tepeler buldum,
ve hatta daha büyük ağaçlar.

Clifton eski büyük evlerle dolu.
Michelle Teyze bize evlerinin
yüz yaşın üzerinde ve bununla gurur duyduğunu
söyleyebilirim ama nedenini bilmiyorum.

Evdeki herkes yeni bir ev
istiyor
Eski bir tane değil.

Anneme sorduğumda şöyle
dedi,
*Amerikalıların fazla tarihi yok, bu
yüzden eski olduğunu düşündükleri
şeyleri seviyorlar.*

İlk başta, eski evi seveceğimi
sanmıyorum
gıcırdayan
ahşap zeminler
ve dik merdivenler.
Annem ve ben en üst kattaki yatak odasında
yaşıyoruz,
üçüncü katta.

Ama bir sabah,

, zemin gıcırıyor
ve sanki ev diyor ki
Merhaba
ve bu beni daha az yalnız hissettiriyor.

Eski ev yavaş
yavaş
Arkadaşım oluyorsun.
İlk Amerikalı arkadaşım.

VII.

Amcam evdeyken her
zaman iyi olup
olmadığımızı
soruyor,
yoksa annenin bir bardak suya mı ihtiyacı var?

İyi niyetli olduğunu biliyorum,
ama bu beni onun evinde daha çok misafir
gibi hissettiriyor,
bir
ziyaretçi,
bir yük.

Buraya gel Jude, diyor
İngilizce.
Arapça konuştuğunu bilmeme rağmen
benimle hep İngilizce konuşuyor.

Beni çalışma odasına davet
etti ve müzik çalabilen
hoparlörlerini gösterdi.
herhangi bir kablo olmadan.
Ve büyük düz ekranlı
parlak bilgisayarı.

Etkilenmemi istediğini biliyorum ve
etkileniyorum da,
ama saklamaya çalışıyorum.

Ona etkilendiğimi göstermek
bir şekilde Baba'ya ihanet, eve ihanet
gibi hissettiriyor.

VIII.

Kuzenim Sarah

tıkır tıkır tıkırdayan kalın
platform sandaletler
eski evin parke zemininde.

O ısıltılı pembe dudak parlaticısı
ve yaz gecesinde gün batımı renginde tırnaklar ve
ceplerinde parlak payetler olan kot pantolonlar.

Bazen arkadaşça davranıyor,
hakkında bir televizyon programı izlediği
kanepede yanına oturmam için beni davet
etti.

Süslü püslü kıyafetler giyen Amerikalı gençler
sınıf arkadaşlarından birini öldürdü.

Anneme gösteriyi anlattım.

*Amerikalılar cinayete kafayı takmış, diyor. Ve
sen beni buraya güvende olmam için taşıttın,
diyorum, yarı şaka yarı değil.*

Annem başını sallıyor ve izlemeyi bırakmamı söylüyor.
Ama ertesi öğleden sonra,
Sarah'nın yanına oturdum.

güneşten ıslanmış beyaz deri koltukta
ve Amerikalı gençlerin dedektifçilik oynamasını izleyeceğiz.

Sarah benden bir yaştan daha küçük,
ama şimdiden benden bir yaş büyükmüş
gibi hissediyorum.
kadın
Ben hala küçük bir
kızken.

Dizideki tüm öpüşmelere
şaşırmış görünmüyor.
Kendisinin de öpülüp öpülmediğini merak
ediyorum ama ona soracak kadar cesur
değilim.

Sarah'nın arkadaşım olmaya başladığını
düşünmeye başladım, ama bir gece,
Michelle Teyze ile konuşurken duydum.

Ne zaman gidecekler? Sarah öyle diyor.
Kafamdaki kelimeleri tercüme ederken
kalbim sıkışıyor,
Ağırlıkları yavaşça göğsüme bir taş
gibi yerleşiyor.

Benim okuluma gidemez anne, diyor Sarah.
İngilizce bile bilmediğini söylüyor.
O gecenin geri kalanını banyoya
kapanıp aynada kendi kendime
fısıldayarak geçirdim. *İngilizce*
konuşuyorum.

IX.

Amerika

yeni şeylerle dolu.

Işıltılı

yanıp

sönme

yüzünüze karşı

şeyler.

Amerika'da her şey hızlı

hareket eder

ve gürültülü.

Arabalar korna çalıyor

Trafik ışıkları yanıp sönüyor

Hamburger reklamı yapan

büyük reklam panoları

İçecekler

tamamen yeni bir hayat.

Görünüşe göre herkes

size bir şey satmaya çalışıyor.

Bazen istemekten başım dönüyor,

bazen de sadece sersemlemiş

hissediyorum.

Michelle Teyze bizi öyle bir alışveriş merkezine götürüyor ki, sanki evimdeki tüm kasabadan daha büyükmüş gibi hissediyorum.

Bunu anneme söylediğimde Bana alay ederek kasabamızın o kadar da küçük olmadığını söyledi. ama benim baktığımı bilmediği zaman, Soğuk ve klimalı mağazaları gözlerinin merakla dolduğunu görüyorum, her biri daha büyük daha süslü bir öncekinden daha fazla.

Amerika'da, Herkesin parası, yeni parlak spor ayakkabıları varmış gibi görünüyor. oturan parlak renkli rujlu pantolonlar.

Sonra köşede elinde bir tabelayla insanlardan yardım dilenen adamı fark etmeye başladım, Tabanı çatlamış ayakkabılarıyla otobüs bekleyen yorgun kadın.

Amerika'nın da üzgün ve yorgun yanları olduğunun farkındayım.

Amerika'ya, Dünyadaki diğer her yer gibi, bazı insanların uyuduğu ve bazı insanların da diğer insanlar rüya görür.

X.

Bazen özlemin acısından ikiye
bölünebileceğimi düşünüyorum.
kardeşim
Baba
Fatima
Okyanus
Amal Teyze
Chez Mariana
güneş ışığı gibi tadı olan meyve.

Turistleri ve hatta bazen
balık kokusunu bile
özlüyorum.

Bazen Amerika'ya uçmak için o uçağa bindiğim
zamanki gibi hissediyorum.
Kalbimi geride bıraktım,
Okyanusun diğer tarafında dayak ve yalnızlık.

Baba ile konuşuyorum.
Mazin amcamın süslü bilgisayar.
Onu ilk kez aradığımızda
Annemin kucağında otururken amcam

bilgisayarın canlanmasını sağlayan
düğmelere basar
ve birden Baba ekranda belirir.

Annem de ben de sevinçten çığlık atıyoruz.
Ona eski evi anlattık.
ve hatta
Sokağımızdaki eski evler.

Ona gökyüzüne uzanan büyük
ağaçları ve büyük tepeleri
anlatıyoruz.
ve caddelerde gördüğümüz büyük arabalar.

Amerika'da her şey büyük mü?
Gülümseyerek soruyor.
Baba o kadar büyük
gülümsüyor ki
sadece bir saniyeliğine
her şeyin yoluna gireceğini, bir gün
hep birlikte olacağımızı
Tekrar.

Annem ona dükkânı soruyor ve
o da her şeyin yolunda
olduğunu söylüyor ama
gülümsemesi kayboluyor.
Şimdiye kadar, korkuyu görebildiğini
hiç bilmiyordum.
bir bilgisayar ekranı aracılığıyla.

Baba kasabamızın güvenli
olduğunu söylüyor ama hala
protestolar var
ve yakın kasabalarda hala tanklar var.

Protestolardan ve yakın
kasabalardaki tanklardan
bahsettiğinde hepimiz geriliyor ve

Kalbim düşünüyor
Issa nerede?
Onu görüyor
musun?
Onu  zl yor musun?
Ama a zım sessiz,
dudaklarım kapalı bir
kapı gibi kapalı.

Baba aramayı bitirdi inde
Mazin Amca'nın çalışma odasında sadece annem ve ben
kalmıştık, anneme İsa'yı sordum.

Kocaman gözleri
h z nleniyor, yüzümü
 p yor,
ve bana endişelenmememi söyledi,
ama g rebildi im ve koklayabildi im
zaman bunu yapmak zor,
Endişe her tarafını sarmıştı.

XI.

Michelle Teyze saçını uzun ve gevşek bir örgü ile örüyor.
ve yürürken bileğinde şingırdayan bir bilezik bandı var.

Bana evde olmayan bulaşık makinesini ve
mikrodalgayı nasıl kullanacağımı
gösteriyor,
Bir parça donmuş ekmeğin buzunu çözmek için otuz
saniye, bir yemek tabağını yeniden ısıtmak için
yaklaşık iki dakika.

Michelle Teyze'nin
her sabah beni bir tabak krep ile karşılıyor.
Onu anlayabilmem için yavaş
konuşması,
ve her zaman beni anlıyormuş gibi
gülümsüyor, aksanımın kalın olduğunu
bilsem bile
ve kelimeleri yanlış sıraya koydum.

Bana bahçesindeki tüm çiçekleri göstermesine, her
birini işaret etmesine ve İngilizce isimlerini yavaşça
söylemesine bayılıyorum.
Gül, lale,
kadife
çiçeği.

Annem Michelle Teyze'den emin değil.
Ama ben zaten rahat hissediyorum
Mutfağında yalınayak dolaşıyor, onunla
birlikte şarkı söylüyordu.
Eski bir Whitney Houston
şarkısına. Bana her zaman
istediğim şarkıyı koyabileceğimi
söyledi.
tek yapmam gereken sormak.

Michelle Teyze'nin eski evi güneşle yıkanıyor.
Bütün pencereleri açık bırakıyor.
Beyaz yastıklar, beyaz sandalyeler ve
beyaz kanepelerle dekore edilmiştir.

Annem *çok fazla beyaz olduğunu* söylüyor.
Annem *sıkıcı* diyor.

Bir keresinde annemin Mazin
Amca'ya, "*Burada evden bir şey
göremiyorum*" dediğini *duyuyorum*.
Mazin Amca ona döner ve şöyle der,
Burası evimiz.

XII.

Michelle Teyze Fransız olan her
şeyi sever.
Üniversitede Fransız edebiyatı okudu ve
amcamla orada tanıştı.

Onu gördüğü anda aşık olduğunu söylüyor.
Michelle Teyze bunu söylediğinde başını sallar ama
yüzü kızarır ve öyle bakar ki
Ona inandığını bildiğim için
mutluyum.

Annem de bu hikaye
karşısında başını sallar.
Michelle Teyze fark etmemiş gibi
yapıyor ama ben fark ettiğini biliyorum.

Annem öyle diyor,
O çok Amerikalı.
Ben de diyorum ki,
O bir Amerikalı.
Annem öyle diyor,
Tek kelime Arapça bilmiyor.

Ben de diyorum ki,
Neden yapsın ? O bir Amerikalı.
Diyor ki,
Mazin'e evini unutturdu. Söylemek
istiyorum,
Burası artık onun evi,
Ama annemin karnına
bakıyorum ve bir şey
söylemiyorum.

XIII.

Michelle Teyze, Sarah ve beni bir Fransız
restoranına yemeğe götürdü.
Baget ekmeğinde sandviç yiyoruz-

Michelle Teyze ve Sarah jambonlu sandviçlerini
aldılar
ve ben istiyorum,
Ama sonra annemi düşündüm,
Amcamın evinde tek başıma,
Beni jambon yerken görse ne düşünürdü diye
düşünürken ben sadece peynir ve domates sipariş ettim.

Eve
döndüğümüzde,
yemek
pirin
ç
kuzu
balık
humus
pide zeytin
beyaz peynir
Zeytinyağlı za'atar.

İşte,
o yiyecek
Orta Doğu yemekleri.
Bagetler Fransız yemeğidir.
Spagetti İtalyan yemeğidir.
Pizza, hangi restorana gittiğinize bağlı olarak
hem Amerikan hem de İtalyan pizzasıdır.

Her yiyeceğin bir etiketi
vardır. Sınıflandırılır ve
atanır.

Tıpkı benim artık bir
kız olmadığım gibi.
Ben Ortadoğulu bir kızım.
Suriyeli bir kız.
Müslüman bir kız.

Amerikalılar etiketleri sever.
Ne beklmeleri gerektiğini bilmelerine yardımcı
olurlar. Bazen, yine de,
Bence etiketler düşünmelerini
engelliyor.

Ne düşünüyorsun? Michelle Teyze tatlı
geldiğinde sorar.
Çikolatalı tart. Çok
lezzetli.
Restoranın etrafına bakıyorum,
sert beyaz keten masa örtülerinde,
Eyfel Kulesi'nin çerçeveli resimlerine, ince
çizgili pantolon giyen garsonlara.

Çok Fransız, diyorum.
Ağzımdan çıkan kelimelerin bir anlamı olup
olmadığını merak ediyorum.
Hem de hiç.

Michelle Teyze ve Sarah gülümsüyor

ve o zaman anladım-
Sonunda onların konuştuğu dili
konuşuyorum.
Anlıyorum.

XIV.

Bir gece önce
Okulun ilk günü,
gökyüzünde bir fırtına
kopar.

Şimşekleri izliyorum
ve gök
gürültüsü
patlaması
Üçüncü kattaki pencereden.

Yüzümü cama bastırıyorum.
ve derler ki, *Amerikan fırtınaları çok
güçlüdür*. Rüzgar ağacı eğiyor,
ve göğsümde bir korku hıçkırığı var, ama
ağaçlar güçlü duruyor.

Annem *evde fırtınalar olduğunu* söylüyor.
Yatakta yatıyor, ellerini her geçen gün büyüyen
karnının üzerine koymuş.

Annem bunu hep yapar.
Eğer bir şeyi beğendiğimi
söylersem,

Amerika'da bir şeyden
etkilendiğimde,
Bana aynı şeyin Suriye'de de olduğunu hatırlattı.

Genelde onu görmezden gelirim, ama bu gece,
Sanki fırtına benim de içimde ve ben
sessiz kalmaktan yoruldum.

Burayı sevmemi istemiyor musun?
Rüzgârda sürekli itilen bir ağaç
olmaktan yoruldum,
ama asla düşmesine izin verilmez.

Tabii ki, diyor.
Yatağa doğru yürüyorum.
ve kendimi yatağın üzerine kaldırdım.
Annem kollarını bana doluyor ve beni
kendine çekiyor,
ve her gibi kokuyor, agarwood yağı ve
gülsuyu.
Bu ev kokusu, aşk
kokusu,
güvenlik.
Bu koku bana her şeyi söyleyebileceğimi
hissettiriyor.
Beni neden buraya getirdin? Hep aynı soruyu
soruyorum,
ama asla tatmin edici bir cevap alamıyorum.

Nedenini biliyorsun habibti, diyor
annem ve sesi çok yorgun geliyor,
ve neredeyse bırakmaya karar
veriyordum, ama sonra gök
gürültüsü patladı
ve göğsümde hissediyorum ve diyorum ki,
Sanki buradan nefret etmemi

istiyorsun. Tabii ki etmiyorum.

*Ama bana hep evde her şeyin daha iyi olduğunu
söylüyorsun. Unutmandan korkuyorum.*

Eğer unutmamı istemiyorsan, gitmemeliydik.

Annem yüzümü ellerinin arasına
alıyor, beni kendisinden
santimetrelerce uzağa çekiyor ve
sanki tek bir nefesi
paylaşıyormuşuz gibi
hissediyorum.

*Anlamıyor musun? Burada daha iyi bir hayatın
olacağını biliyorum ama bu kalbimi kırıyor.
Anlamak için çok gençsin Jude, ama bir
gün anlayacaksın.*

Gökyüzünde şimşekler çakıyor
ve ben ona yaslanıyorum.
ve ağırlığımı kabul edip beni
kollarına çekti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kalıyorum

I.

Yeni okulum yeni evimden üç
blok ötede.

Sarah ve benim birlikte yürümemiz
gerekiyordu ama ilk günün sabahında,
Gökyüzü yağmur yağıdırıyor
Michelle Teyze ikimizi de ön merdivenlere bıraktı.

Sarah içeri giriyor
ve beni yukarı bakarken bırakıyor
Benim için yeni olan devasa
eski binada.

Diğer öğrenciler yanımdan koşarak geçiyorlar,
Ama ben merdivenlerin dibinde
dikiliyorum, yağmur başımdan aşağı
damlıyor.

İslanmaktan korktuğum kadar
içeride ne olduğundan
korkmuyorum.
Boğazımdaki düğümü yutuyorum.
ve kardeşimin bana veda sözlerini tekrarlıyorum,
Cesur ol.

Cesur ol, cesur ol, cesur ol

Merdivenleri tırmanıp yepyeni dünyama girerken
kafamın içinde bir koro gibi yankılanıyor.

II.

Ön bürodaki hoş bir bayan tarafından bana bir program verildi.

Okuyup okuyamayacağımı ve
yardıma ihtiyacım olup olmadığını
soruyor,

ve iki sorusunun cevapları şöyledir

Muhtemelen hayır.

ve muhtemelen evet,

Yine de bir şekilde onları tersine çeviriyorum ve
kendimi uzun koridorlarda dolaşırken buluyorum,
yanlış dönüş üstüne yanlış dönüş yapmak,
sonunda doğru yere varmak, ama yine de
bir şekilde öyle hissetmek
yanlış olan.

Yedi farklı dersim var, İngilizce,

fen, sosyal

bilgiler,

matematik,

Sana

t,

spor

salon

u,

ve ESL.

ESL şu

anlama

gelir

İkinci dil olarak İngilizce.

Benim gibi çocuklar için bir sınıf,
İngilizceleri yapışkan ve yavaş olan
çocuklar. Başka bir yerden gelen ama
şimdi burada olan çocuklar.

Günün ilk dersi matematik. Geç
geldim.
Geç kaldığımı biliyorum çünkü hala boş koridorda
dolaşırken, her sınıfa bakarken zilin çaldığını
duyuyorum,
202 numaralı oda olmasını istiyordum,
Bay Anderson ile Ön Cebir.

Pre, önce anlamına gelen İngilizce bir
edattır.
Pre Jude tüm derslerinin yolunu biliyordu,
Pre Jude asla geç kalmazdı.

Sonunda sınıfı bulduğumda,
Diğer herkes çoktan masalarına oturmuştu. Bay
Anderson beni sabırlı bir gülümsemeyle karşıladı
ve boş bir masaya doğru işaret etti
sol taraftaki ikinci
sırada.

Sınıfta yürüyorum.
ve herkesin gözlerini üzerimde hissediyorum.
Pre Jude sınıf arkadaşlarının ilgisinden keyif
alıyordu ama şimdi sadece ortama uyum
sağlamak istiyorum.

III.

Bay Anderson bir paket kağıt dağıttı
Bu yıl ne çalışacağımızı açıklıyor. Sınıf
kurallarının üzerinden geçiyor,
beklentilerini,
Ne kadar ev ödevi vereceğini.

Ev ödevinden bahsedilince bütün sınıf inliyor.
Bu benim ortak bir andır çünkü ne olduğunu
anladıktan sonra
Bay Anderson "ev ödevi" derken zaten
başka bir şeyden bahsediyor.

*Şimdi bu temizlik işlerini
hallettiğime göre, biraz alıştırma
problemleri yapalım
ve sizin zaten ne bildiğinizi görelim.*

Bir parça tebeşir kaptığı gibi
ve problemleri tahtaya yazarken,
temizlik kelimesini düşünüyorum:
evin bakımı,

ev işlerinin yönetimi.

Bay Anderson sınıfımızın bir
ev gibi olduğunu mu söylemek
istiyor? Onun evi mi?
Evimiz mi?

Tahtadaki alıştırma problemlerine
bakıyorum. Üç sorunun ikisinin cevabını
biliyorum.
Sayılarla düşünmeyi seviyorum.
Sayılar harflerden daha kolaydır.
Bende hiç değişmediler.

Gönüllüleri soruyor.
Neredeyse elimi
kaldıracaktım,
ama sonra cevabımı sadece rakamlarla açıklamam
gerekmeyeceğini fark ettim
ama kelimelerle,
harflerle.

Elimi kaldırmıyorum.
Tüm sınıf sessiz ve hareketsiz,
Sonra ön sırada oturan bir çocuk gönüllü olur.
Sınıfın önüne doğru yürür.
Bir tişört giyiyor.
Üzerinde bir galaksi fotoğrafı var,
Milyonlarca ve milyonlarca parıldayan yıldız.

Çocuk hızlı çalışıyor ve
iş bittiğinde,
hiçbir şey söylemeden masasına geri döner.

Bay Anderson çalışmasını kontrol
eder ve çocuğun tüm cevaplarını
alkışlayarak açıklar.
doğru.

Bakıyorum.
çocuğun kafasının arkasında, hayal
ederek ve düşünerek
Gömleğinin önündeki o dönen yıldızlar, tüm
o farklı dünyalar.

IV.

Bayan Ravenswood'un ESL sınıfına gittiğimde,
günün dördüncü dersiydi,
Neredeyse içeri girmeyecektim.

İlk başta Bayan Ravenswood'un
ESL sınıfında olduğum için
utandım.

Sarah'nın Michelle Teyze'ye söylediklerini düşünüyorum.
İngilizce konuşabiliyorum.
beynimde gürlüyor.

Bayan Ravenswood şimdiye
kadar sahip olduğum tüm
öğretmenlerden daha genç.
Üzerinde kırmızı puantiyeler olan bir etek
giyiyor ve bir fincan sütlü sıcak çay gibi bir
gülümsemesi var;
sizi aynı anda hem karşılıyor hem de rahatlatıyor.

Sınıftaki dört çocuktan biriyim. Ben
varım,
Grace, Kore'den Ben, Çin'den
ve Somalili Omar.

Hep birlikte otururuz
sınıfın ortasındaki yuvarlak
ahşap masada oturuyorlardı.

Bayan Ravenswood masanın etrafında
dolaşıp kendimizi tanıtmamızı istedi.
Diyor ki,
Bana sevdiğin bir şey söyle
ve bana İngilizce hakkında kafa karıştırıcı bulduğun bir şey söyle.

Grace başlıyor.
Bunu İngilizce'de, Amerika'da
sevdiğini söylüyor,
Adı Grace.
Evde farklı bir ismi var ama ailesi
seçmesine izin veriyor.
Amerika'ya taşındıklarında yeni bir İngilizce isim aldılar.
Grace'in bir bütün gibi hissetmesini
sevdiğini söylüyor.
yeni
heyecan
verici
bir
kimlik.

İngilizce'de pek çok
kelimenin kulağa aynı
gelmesinden hoşlanmadığını
söylüyor
şövalye ve *gece* gibi
ve *hava durumu* ve
ve bazen hangisinin hangisi olduğunu onun için
zor oluyor.

Ben
Omar
Grace bunu söylediğinde hepimiz biraz güldük,
her birimiz birbirimize baktık,
itiraf etmekten biraz korkuyorum
Grace'in söyledikleriyle bağdaştırabiliriz,
ama başka biri olduğu için çok rahatladım

bu okulda, bu
şehirde
bu ülkede
Knight and Night için de
aynı hissedeni biriyle
tanıştım.

Ben, *cool* ve *awesome* gibi
Amerikan argo kelimelerini
sevdiğini paylaşıyor
ve özellikle de yakın zamanda para
anlamına geldiğini öğrendiğini
söylediği *hamur* kelimesini.

Hamur, diyor,
Sonra Omar, "*Evet, bu çok havalı bir kelime.*" dedi,
ve hepimiz tekrar güleriz.

Bu konuda yanılmışım.
Bayan Ravenswood'un odasında olmak istiyordu.

V.

Okulum bana benzemeyen çocuklarla dolu.

Soluk çilli teni olan çocuklar,

Saçları yaz mısırı renginde olan çocuklar. Ve
tenleri benimkinden daha koyu olan çocuklar,

Benden kısa çocuklar

ve benden uzun

çocuklar.

Hiç bu kadar çok

farklı insan türlerini bir araya getiriyor.

Fatima'ya yazdım

ve ona dedim ki

bazen bütün dünya

yeni okulumda yaşıyor.

VI.

Sarah ve benim derslerimiz aynı değil ama
okulun ikinci haftasında,
Onu koridorda gördüm.

El sallamak için elimi kaldırıyorum,
Yüzümde bir gülümseme
beliriyor ama o bana sırtını
dönüyor,
Görünmezmişim gibi.

Bir dolaba yaslanmış, etrafı arkadaş
grubuyla çevrili.
Bütün arkadaşları güzel
ve parlak saçlı.
ve çok *paraya* mal olmuş gibi
görünen kıyafetler.

Bir daire içinde duruyorlar
benim için açılmıyor.

O gece evde,
Sarah hiçbir şey olmamış gibi davranıyor.
Neden bugün bana selam vermedin? Ben
soruyorum. Sarah simidinden bir ısırık aldı,

Michelle Teyze'nin krem peynir ve
jöleye buladığı.

Gözlerini benden kaçırıyor,
televizyona odaklanıyor.
Başka bir dizi izliyoruz.
göz alıcı Amerikalı gençler hakkında.

Üzgünüm, dedi
sonunda, çok uzun bir
duraksamadan sonra.
Sadece arkadaşlarımla meşguldüm.

Söylemek istiyorum,
Ben senin arkadaşın değil miyim?
Diğer arkadaşlarınla
tanışmamı istemiyor musun?

Ama benim yok.
Simidimden bir ısırık alıyorum.
ve Sarah söylediğinde şaşkınlıktan
neredeyse tükürüyordum,
Bana birkaç Arapça kelime öğretir misin?

Çok şanslısın, diyor.
Keşke Arapça konuşabilseydim.
İlk başta bunu neden söylediğini anlamıyorum, ama
sonra özlemle ona nasıl baktığını görüyorum.
Mutfakta olan Mazin Amca ve
Anne
Arapça konuşuyor
ve gülüyorlardı.

Şanslıyım, diye fısıldadım o gece
kendime. Acaba yeterince söyledim
mi?
gerçek gibi hissetmeye
başlarsa, gerçek olur.

Bir Arap atasözü şöyle der:

Şansı kayaları yarıyor.

Hâlâ kendimi taşlar gibi değil de güç
gibi hissetmeyi bekliyorum.

VII.

Sarah okulda asla yalnız değildir.

Onu ne zaman görsem,
etrafı, denizin kıyıya sarılması
gibi onu takip eden, girip
çıkan arkadaşlarıyla çevrilidir,
ama her zaman geri geliyor.

Öğle tatilimiz aynı,
Ama beni asla kafeteryanın arka tarafındaki
masasına oturmaya davet etmiyor,
pencerelerin yanında.

Kendime, yer olmadığı için beni davet
etmediğini söylüyorum,
ama sonra bir gün,
Masanın en sonunda boş bir
koltuk olduğunu fark ettim.

Sarah'nın bana doğru yürüdüğünü
gördüğümde nefesimi tutuyorum.
Pırıltılı bir saç bandı takan bir
kız tarafından takip ediliyor

ve ezberlemeye çalıştığım deri
çizmeli başka bir kız
Böylece onları Fatima'ya daha
sonra bir mektupta anlatabilirim
çünkü sanırım
onları severdi.

Sarah'nın davetini
beklerken tüm vücudum
beklentiyle çınlıyor.

Ama gelmiyor.

O ve arkadaşları
yanımdan geçip gittiler.
tezgaha kadar
her biri bir kurabiye alır.

Çarşambalar en iyisidir,
Sarah'nın dediğini duydum.
elinde kurabiyesiyle muzaffer bir
şekilde masasına geri dönüyor.

Masadan kalktım.
tek başıma oturduğum
yerde
ve tuvalete koştum, orada
bir kabine saklandım ve
hıçkıra hıçkıra ağladım
ve içimdeki bu yalnız acının
hiç gitmeyecek.

VIII.

Ben bana Çin'deki eski dairesinden bahsediyor.

*Eskiden bulutlarda yaşırdım, diyor,
çok yüksek bir binada
tüm Şangay'a bakan bir evdi. Ben'in
eski evine ve hatta Çin'e hiç
gitmedim,
Ama Ben'in mükemmel İngilizcesi
sayesinde bunu hayal edebiliyorum.*

Ben geçen yıl Bayan Ravenswood'un
sınıfındaydı ve bu alıştırmayı daha önce yapıp
yapmadığını merak ediyorum.
Daha iyi hissetmek için kendime şunu söylüyorum
Eski evimi anlatmak için ne diyeceğimi
bilemiyorum.

Bunu görebiliyorum-
Her zaman güneş ışığıyla dolu olan küçük mutfak,
apartmanımızın TV uydularıyla dolu düz çatısı,
Ama zihnim söylemek istediklerimi İngilizce
olarak ifade edecek kelimeleri bulamıyor.
Sorun değil, dedi Ben,
bana sıcak bir
gülümseme vererek.

Bence bu egzersiz de gerçekten zor.

Ortaklarımızı ve Ömer'i değiştiriyoruz
Bana güneşin ne kadar sıcak
olduğunu ve her zaman nasıl
uyandığını anlatıyor.
Annesinin mutfakta şarkı
söyleme sesini.

Grace bana eski evinde
eskiden yatağına merdivenlerden çıkmak
zorundaymış. Ama burada, Amerika'da, diyor,
Yatağım yerde.
Gözlerini kırıştırıyor ve sonra
"Zemin mi?" diyor. *Zemin daha
mı iyi?*

Daha mı çok seviyorsun?
diye sordum. Bana küçük
bir gülümseme veriyor, evet
ya da hayır demiyor, sadece
farklı olduğunu söylüyor.

Ders neredeyse bitti,
Bayan Ravenswood bize bir sürprizi olduğunu
söylüyor. Hepimiz heyecanla birbirimize bakıyoruz,
bir Amerikan filminden bir kesit
izlememize izin vereceğini düşünerek-
Sınıfta çok çalıştığımızda bazen
bize izin verdiği bir ikram.

Ama onun yerine bir kutu kek
getirdi.
Bize nasıl süslendiğini
göstermek için bir tanesini
havaya kaldırıyor.
Futbol topu gibi! diyor.
Omar'ı kutlamak için.

Omar'ın
futbol takımına girdi.
Hepimiz onu alkışlıyoruz.

Bir şekilde onun başarısı,
Neredeyse,
bizimmiş gibi hissettiriyor.

Bu kelimeyi hala anlamıyorum.
Futbol, diyor Omar kekini yerken, kreması
ağızının kenarına bulaşmış halde.
Ayaklar.
Ayaklarını işaret ediyor.
Ayaklarınla
oynuyorsun. Futbol.

Bu hepimizi güldürüyor.

IX.

Bir gece Mazin Amca beni yemeğe
çıkartıp çıkaramayacağını sordu.
İlk başta annem sandım,
Michelle Teyze,
ve Sarah da davet edilecek.

Ama yakında sadece ben ve o
caddede süzülüyoruz.
süslü arabasının
deri koltuklarında
Yolda o kadar yumuşak bir şekilde
ilerliyor ki arabada olduğunuzu bile
unutuyorsunuz.

Loş ışıklı bir restorana gidiyoruz
çok ciddi ifadeleri olan ve tabaklara fırında
patates koyan garsonlarla
ve büyük et parçaları.

*Amerika'da,
Biz buna biftek diyoruz,
Mazin Amca kendi
tabağından benim
tabağıma doğru işaret
ederek söylüyor.*

Onu söyleyebilirim
et parçasından
etkilenmemi istiyor
tabağın üzerinde dokunulmadan duruyor.

Onu kestim.
ve bir çığlık attı.
Kanıyor, çığlık atıyorum.

Mazin Amca
gülüyor ve başını
sallıyor. *Hayır*,
diyor.
Bu mükemmel.
Suriye'de eti fazla pişiriyorlar.

Etin açık pembeliğine
bakıyorum,
Onun sözleriyle, küçük kan
birikintisiyle midem bulanıyor.
tabağımda.

Onun yerine fırında patatesi seçiyorum.
Amerika'da tereyağı denilen bir şey
eklediklerini öğreniyorum.
her şeye.

Ben mümkün olmayabilir
kanayan etin cazibesini görmek
için, ama tereyağı,
Anlıyorum.

Burada mutlu musun? Mazin
Amca kanayan bifteğini bitirirken
bana soruyor.
Sesindeki endişeyi, evet dememi ne
kadar çok istediğini duyabiliyorum.

Ona cevap vermiyorum.

Onun yerine diyorum ki,
Antrée nedir?
Kelime gibi geliyor
girin, ama bu yemeğin değil çünkü
bu kelime-
Duraksadım ve telaffuz etmeye çalıştım
App-e-tizer.

Gülümsüyor,
Ama beni çocuksu ya da
eğitimsiz bulduğunu
düşündürecek şekilde değil.
Bana gülümsüyor.
Sanki eski bir fotoğrafını
görüymüş gibi.
ya da bir anıyı yeniden yaşamak
neredeyse unutmuştu.

Gittikçe kolaylaştığını söylüyor.
Biraz zaman ver.

Ve o zaman fark ettim ki
Amcam tüm o süslü eşyalarını beni
etkilemek için değil, beni ikna
etmek için gösteriyor.

Kendini ikna etmek için.

X.

Köşeyi dönüyorum
Sarah'nın bana seslendiğini
duyduğumda bir sonraki
merdivenden yukarı çıkıyordum.

Buraya gel, dedi ve beni
odasına davet etti,
Daha önce hiç gitmediğim bir yere.

Şimdiye kadar gördüğüm
en büyük yatak odası,
beyaz dantel tenteli dev bir yatak arka
duvara yaslanmış
ve farklı renklerde kalemlemlerle
mükemmel bir düzenlenmiş
beyaz bir masa var
ve ataçlar.

Hayallerin
büyüyebileceği bir yer
gibi görünüyor.
Canlı.
Babamın seni Jeff
Ruby'ye götürdüğüne
inanamıyorum.

Sarah diyor ki
Sanki beni bir suçla
itham ediyormuş gibi.

*Beni en son ne zaman
yemeğe çıkardı biliyor
musun? Sadece ben ve o.*
O soruyor ve ben
bir şey çünkü cevabı
bilmiyorum.

*Evet, diyor usulca
ve odasının büyük
penceresinden dışarı bakar
yeni şişmiş ay gökyüzünde çok alçakta
asılı
neredeyse sizi kandırıyor
ona dokunabileceğini düşünmen için.*
Ben de öyle.

Orada durup
birkaç dakika daha.
Gitmemi istediğini
söyleyebilirim, ama gitmemi
istememesini istiyorum.
Tüm bu tahmin oyunlarından
bıktım.

Bitirmem gerek.
Tarih ödevim,
Sonunda dedi ki.
kötü değil, sadece üzgün.

Odasından çıkarken
Aklıma şu Arap atasözü geliyor:
Sahip olmadığı bir şeyi veremez.

Gerçekten hiç anlamadım

ne anlama
geliyor, ama
akıllıca
görünüyor
ve şimdi onu daha iyi
anlamayı öğreniyor
olabilirim.

XI.

Annem buna inanmıyor.

Mazin Amca camiye gitmez.

İşle meşgul olduğu gibi bahaneler
uyduruyor.

Aile

hayatı,

ama annem bunların hiçbirini duymayacak.

Clifton Caddesi'nde bir cami bulur.

Sadece on dakikalık bir yürüyüş mesafesinde,

diyor bana, bulduğu için gurur duyarak,

katıldığı için gurur duyuyorum,

tek başına yürümesinden gurur duyuyorum.

Bazen okuldayken,

camiyeye gidiyor ve İngilizce dersi alıyor.

Bayan Ravenswood'un sınıfının

kendi versiyonunu buldu.

Okuldan eve geldiğimde

onunla pratik yapıyorum.

Alo?

?

Güzel. Teşekkür

ederim.

Banyo nerede?
Benim adım Sahar. Senin adın ne?

Bir gün bana İngilizce
olarak şöyle dedi,
Evimi özledim.

Ona sıkıca
sarılıyorum,
onunla gurur
duyuyorum.

Ben *de* öyle diyorum.
Ben de öyle.

XII.

Bir kaç hafta sonra,
Annem öğleden sonra geç saatlerde kestiriyor
Çünkü yeni bebek onun tüm enerjisini tüketiyor.
Sen bir baş belası olacaksın, diyor ve
karnıyla konuşuyor olsa da, bebekle
konuşuyor,
Issa'yı düşündüğünü söyleyebilirim.

Michelle Teyze arka bahçedeki
yaprakları tırmıklamakla meşgul,
Sarah bir arkadaşının evinde,
Mazin Amca da her zaman olduğu yerde, çalışıyor.

Bu demek oluyor ki, ben özgürüm.
mahallemizde dolaşmak için.
Annem yalnız yürümemden hoşlanmıyor
çünkü kaybolabileceğimden endişeleniyor.
Michelle Teyze ona hava aydınlık
olduğu sürece iyi olacağımı söylüyor.

Güneş hala dışarıda
Günler gittikçe daha erken olsa da.

Eski ve çatlak kaldırımlarda
yürüyorum,
güzel pastel renklere boyanmış, eğimli çatılı
ahşap evleri geçtik.

Otobüsten inen bir adama, kaykaylı
bir çocuğa el sallıyorum,
Elinde iki büyük market poşeti olan bir
kadın. Gülümsüyorlar,
ve gülümsüyorum.

Ludlow Bulvarı'na ulaştım,
Yanmış vanilya, köri ve kızarmış yumurta
kokan dükkanlar ve restoranlarla kaplı.

Beş mektup
yazdım.
Fatima'ya yeni mahallemden, yeni şehrimden
bahsetmek için.
yeni ülke yeni
hayat.

Bu mektupların her birinde,
Ona Ludlow Bulvarı'ndan bahsettim.
Bu b i g g
e r değil
ana caddelerden çok daha farklı.
Farklı mağazalar nedeniyle farklı
restoranlar
ve insanlar.

Küçük bir sokak,
Ama sanki bütün dünya orada
yaşıyormuş gibi.

XIII.

Ludlow Caddesi'nde bir Orta Doğu
restoranı keşfediyorum,
ki bizim oralarda buna basitçe
Bir restoran.

Keşfettiğim Orta Doğu restoranının adı
Ali Baba.
Pangea adlı bir dükkanın arasına
sıkışmış durumda.
tarih öncesi süper kıtalar değil, kadın şapkaları ve
eşarpları satıyor gibi görünüyor-
ve The Great Wall adında
bir restoran,
Kuzenim Sarah'nın Çin yemeği olduğunu söylediği
yiyecekleri satıyor.

İlk birkaç kez,
Ben sadece Ali Baba'nın
önünden geçiyorum. İçeri
girmiyorum.
Bir Orta Doğu restoranına ait
olmadığım için korkuyorum
Amerika'nın ortasında.

Orta Amerika'da ait olduğum tek
yerin bir Orta Doğu restoranı
olmasından korkuyorum.

Yedinci geçişte,
Korkumu yutmaya karar verdim.
Kardeşim Issa'yımışım gibi
davranıyorum, sokaklarda
yürümeye karar veriyorum,

kız kardeşini asla aramamaya karar verdi.

Cesur ve
korkusuzum
ve insanların ne düşündüğu umurumda değil.

Kapıyı iterek açtım,
ve bir anda kendimi evimde
hissettim, eski dostlar
tarafından karşılandım
kimyon ve kekik kokusu,
Mutfağın arka tarafındaki ocakta demlenen Arap
kahvesinin güçlü kokusu.

Marhaba, ,
Herkesten çok kokulara,
ama mutfaktan bir kız çıkıyor.

Onu tanıdım.
Onu koridorlarda gördüm.
Okulumda başörtüsü takan tek
kız o.

Benden daha uzun
ama genç bir yüzü
var.
Başı patlıcan bir eşarpla sarılmış
ya da bir çürük.

Arapça bilip
bilmediğimi Arapça
soruyor,
ve Arapçası iyi olmasına rağmen,
Ağzının şeklinden İngilizce olduğunu
anlayabiliyorum,
ve kelimelerin kayma şekli
Arapça konuşarak doğmuş birinin atletik dili
tarafından bükülmemiş.

Oturmamı işaret etti.
Restoranın arka tarafındaki bir masada.
Beni bekle, diyor, bu
sefer İngilizce.
Parmaklarımla masaya vuruyorum,
Issa'yı izlediğim gibi,
beni sandviç dükkanına götürdüğünde,
ve falafel, humus ve ekstra tahin sosu siparişimizi
beklerdik.

Sanki çok uzun zaman olmuş gibi, çok
fazla bekledim.
(*Öyle* demek istediğimde her zaman
İngilizce olarak *too* diyorum).
Ve ben de gitmek üzereyim,
ama sonra kız geri gelir.
Bir tepsi dolusu shawarma
var.
falafel
humus
turşu
zeytin
Taze ekmek.

Ağzım sulandı
Sonra tepsinin ucunda küçük metal bir
çaydanlık olduğunu gördüm.
ve tıpkı Amal Teyze'nin eskiden

Asroneveh sırasında bize çayımızı dkn.

Gözlerim sulanıyor ve yaşlar dökülüyor

ve sanırım kız bana ne soracak

yanlış

ama onun yerine diyor ki,

Ben

Layla.

Ben de

diyorum

ki, ben

Jude'um.

XIV.

Layla hakkında bildiklerim bunlar:

Sekizinci sınıfta,
Oysa ben 7. sınıftayım.

Babası Samir'in ve
annesinin Lübnanlı
olduğunu da biliyorum,
Dasia da oralı. Ali Baba
adında bir restoran
işletiyorlar,
Birlikte.

Annesi mutfağı, babası da *diğer*
her şeyi idare ediyor.
Bu da tam olarak
anlayamadığım bir Amerikan
deyimi.

Layla hiç Lübnan'a gitmedi ve en
ufak bir şey için bile aklımı
karıştırıyor.
detay
Orta Doğu hakkında.

Orada olduğun için çok şanslısın, diyor.
Şimdi buradayım, diyorum.
Ama bu da bir şans, diye ısrar ediyor.
Ve biliyorum ki o da benim yakınımıdaki
kasabaları düşünüyor,
Çalıntı tanklı adamlar tarafından
ele geçirilenler. İnsanların sokakta
yürümeye korktuğu yerler.

Lucky, tekrar ediyorum.

XV.

En sevdiğim şeylerden biri
Yeni mahallemlle ilgili en önemli şey
üniversitenin hemen yakında olması.
bu yüzden öğleden sonraları, her zaman yukarı yürüyen
öğrenciler vardır
ve aşağı
kaldırımlarda, ellerinde kahve ve hızlı hızlı konuşuyorlar.

Bazen Issa'nın da onlardan biri olduğunu, sırt
çantasını tek omzunda taşıdığını düşünmeyi
seviyorum,
ve bodrumdaki dairesine
dönerken hızlı hızlı
konuşuyordu.

Dışarıda dolaşarak çok zaman geçiriyorum,
Ellerim Michelle teyzenin yeni paltosunun sıkışmıştı.
benim için satın aldı.

Kürkü gül rengindedir ve
beyaz yapağı ile
astarlanmıştır. Yumuşak
olduğu kadar güzeldir de.
Aslında o kadar güzel ki anneme gösterdiğimde alay
etmesini bekledim,

Çünkü Michelle Teyze'den geldi, ama
annem bile güzel olduğunu inkar
edemez.

Ve onu giydiğimde kendimi güzel
hissediyorum. Güzel ve
Amerikalı,
Ludlow Bulvarı'ndan aŗaėı
süzülüyor, hızlı hızlı konuŗan
Öğrencilerin yanından geçiyordu,
Bayan ŗapkaları satan dükkanın önünden geçerken,
Layla'yı ailesinin restoranında ziyaret etmek için yol
boyunca bazen alıŗıyorum.
Eski yiyeceklerin p kutularına
atılmasına yardım ediyorum, ama her
zaman karŗılıėını alıyorum
Detroit'teki bir fırından büyük tepsilerde gelen falafel ve
ekstra baklava parçalarıyla beslendi.

Layla ve ben okulla ilgili notları karŗılaŗtırıyoruz.
Onu koridorlarda çok sık görmüyorum
Çünkü benim sınıfımda değil,
ve Bayan Ravenswood'un sınıfında olmak zorunda değil
Çünkü zihni takılıp kalmıyor
koymak gibi basit kelimeler üzerinde
ve de
ve de
ve de
ve hangisinin ne zaman kullanılacağı.

Layla'ya okulu ne kadar sevdiğimi söyledim,
Ama henüz Fatima gibi çok yakın bir arkadaŗım
yok,
ve sonra yüzü dŗer ve ŗyle der,
Ama ben varım.

Baŗımı sallıyorum çünkü Layla'nın benim Fatima'm gibi
olmak istediğini biliyorum ve o benim iyi arkadaŗım,
Ama kimse
Fatima gibi
değildir.

Fatima'ya onu unutmayacağıma dair söz
verdim ve pek çok şeyi kırdım,
ama verdiğim sözleri tutmamaya çalışıyorum.

Ben de Layla'ya
tanıştığım diğer insanlarla:
Lauren, fen sınıfımda benimkini unuttuğumda
ödünç kalem almama izin veren dalgalı saçlı bir
kız ve Bayan Ravenswood'un sınıfından Grace,
ölçüleri inç'e çevirme alıştırmaları yapmama yardım ediyor.

Bahsetmeyi düşünüyorum
Matematik sınıfımdan sürekli uzay resimli
tişörtler giyen çocuk,
ama henüz onunla tam olarak tanışmadım.
Sadece kafasının arkasına baktım.

Vay canına, diyor Layla.
Vay be derken tam bir Amerikalı gibi konuşuyor.
Burayı gerçekten seviyorsun.

Omuz silkiyorum,
ve bana tam olarak
anlamadığım bir bakış attı.

Bu kısmen
sürpriz, kısmen
de bekleyiştir.
Hepsi
bilinmezdir.

XVI.

Bir gece yağmurlu
Restorandan eve yürürken.
Güzel paltomu omuzlarıma sarıyorum ve neredeyse
buz gibi hissettiren yağmur burnuma çarpıyor.

Benim güzel paltom
beni soğuktan korumaya yetmedi, ve iki
gün sonra,
Kendimi yatakta sıkışmış
buluyorum, çok üşüyorum
ve titrek,
Sıcaklık yanmakta olduğumu söylese de o gecenin
soğukluğu kemiklerimin içinde hapsolmuş durumda.

Annem benimle ilgileniyor,
yatağımın ucunda oturup
Arapça şarkılar söylüyor,
Beni öpebilmek için terli alnımdaki saçları
fırçalıyor.

Hastalıktan uyuşmuş durumdayım
ve gözlerim açıldıktan sonraki ilk birkaç dakika içinde
annemin şarkı söylediğini duyuyorum,

Sanırım evdeyiz. Tüm
kalbim mutlulukla
Çarpıyor.
Nefesimi tuttum,
Baba'yı, İssa'yı
görmeyi bekliyorum.

Ama sonra Michelle Teyze içeri girip
 ıkarken ahşap d  emelerin
gıcırdadığını duyuyorum.
ek i meyveler ve tuzlu et suyundan yapılmış
 orbalar gibi tadı olan ilaçlarla,
ve eve d nmediğimi, burada
olduğumu biliyorum,
bu evde.

Penceremden dışarı bakıyorum
büyük ağ lardan d  en yapraklara
Yere,
yağ an soğuk yağmura
yere d  t , ama
yine de,
İçimde bir şey artık d  m yor.

Y kse
lıyor.

XVII.

Akşam yemeklerinde
çoğu zaman
Anne
ben
Sarah.
ve Michelle Teyze.

Bazen Mazin amcam da bize katılır.
Geç saatlere kadar çalışmak zorunda olmadığı
günler en iyi günleridir çünkü
hepimiz seviyoruz
Mazin Amca.

Mazin Amca oradayken,
Annem bile gülümsüyor ve tabağındaki
yemeğin neredeyse her lokmasını yiyor,
Michelle Teyze'nin yaptığı yemeklerin her
lokması, annemin
çok
garip.

Michelle Teyze bana
tariflerinin çoğunu internetten aldığını söyledi.

Bana web sitesi üstüne web sitesi gösteriyor.
lezzetli yemek fotoğraflarıyla dolu
ve ayrıca güzel kıyafetler giymiş, güzel mobilyaların
üzerine yayılmış kadınların fotoğrafları
güzel evlerinde.

Michelle Teyze iPad'indeki tariflere
izin veriyor,
ve hatta bazen hangilerini denememiz
gerektiğini seçmeme izin veriyor.
Balkabaklı risotto ağzım sulandı.
siyah fasulye tostadas
tofu tacos.
Bunlar ne anlama geldiklerini tam olarak
bilmediğim kelimeler,
ama gözlerim mideme çeviriyor.

Yine de bir gece, annem kazanır ve Michelle Teyze
yemek pişirmesine izin verir.
Annem tarifini internetten bulmuyor.
Hafızasında buluyor,
Kalbini.

Karnabaharı bol yağda kızartırken ve kuzuyu daha da
fazla yağda kızartırken onu izliyorum
Masanın üzerinde somun somun pideler var.
Layla'nın annesinden taze aldığı ve ocakta kızarttığı,
açık ateşin üzerinde,
Tıpkı eskiden evde yaptığı gibi.

Sarah'nın yemekten biraz emin olmadığını
söyleyebilirim, ama kısa süre sonra çıtır
karnabaharı ağzına atıyor
ve gülümseyerek Michelle Teyze'ye
günüyle ilgili her şeyi anlatıyor,

normalde olduğundan çok daha konuşkan.

Mazin Amca da gülümsüyor ve
anneme bakıp "*Bunun tadı evim
gibi*" diyor.

XVIII.

Layla bana okul müzikalinden ilk bahsettiğinde ne dediğini anlamıyorum.
Memleketimdeki okulda tiyatro oyunu sergilenmezdi.
Okul
fen ve matematik gibi ciddi konular,
ölçülebilen ve hesaplanabilen şeyler.

Layla, *bunun büyük bir* olduğunu söylüyor.
Bu Layla'nın en sevdiği cümlelerden biri.
Issa ile bir dahaki konuşmam için sakladım,
Bence bunu komik bulacaktır.

Layla, *çok fazla insanın denediğini* söylüyor.
Şehrin dört bir yanından insanlar açılış gecesini izlemeye geliyor.
Geçen yıl, gazetelerde yazıldı.

Deneyecek misin? Ben soruyorum
ve Layla bana daha önce attığı
bakışın aynısını atıyor-
bir parça sürpriz olan

Bir kısmı
bekliyor, bir
kısmı
bilinmiyor.

*Hayır, dedi sonunda.
Yolda gülmek
mizahla alakası olmayan bir şey.
Ben setler üzerinde çalışacağım.
Sen de yapmalısın.
Çok eğlenceli.*

Evet demiyorum ama gidiyorum.
Okuldan sonra okulumuzun büyük tiyatrosunda
gerçekleşen toplantıya onunla birlikte.
Tiyatro, geniş ahşap sahnesi ve içine gömüldüğünüz
kadife peluş koltukları ile çok güzel
Oturduğunda.
Koltuklar bana Sammy'nin Fatima ve beni
götürdüğü hatırlatıyor.
O bir yaz.

Bu okulun benim okulum
olduğuna inanamıyorum.
bir oditoryumu var.
Öğretmen Bayan Bloom'u
izlerken,
Sahnedeki bahar müzikalinden bahsediyordu,
ışıklar yüzüne vuruyordu,
Orada durmanın nasıl bir şey olduğunu hayal etmeye çalışıyorum.

Hayal bile .
Hayal etmeden duramıyorum.

Yandan
bakıyorum
yana
ve bunu hayal eden pek çok yüz görüyorum.

İçlerinden birini tanıdım.

Ben Sarah.

Layla ve benim birkaç sıra önümde üç arkadaşıyla birlikte oturuyor.

Layla sorar gibi omzumu dürtüyor,

Onu görüyor musun?

Başımı salladım.

Acaba Sarah oyuna katılmayı

düşünüyor mu?

ya da Layla gibi setler yapmak istiyorsa.

Bayan Bloom seçmelerin bahsederken herkes çok sessizleşir:

iki dakikalık bir monolog

ve bir şarkı.

Seçmeler kış tatilinden döndüğümüz

hafta yapılacaktır.

Bayan Bloom sahnede volta atıyor,

Botlarının topuklarının tahtada yankılanışını

tekrar hayal ediyorum:

Ben, o sahnede yürürken.

Ayak seslerim yankılanıyor.

Sesim odaya yayılıyor.

Odadaki tüm gözler bana odaklanmıştı.

Toplantının sonunda,

Bayan Bloom sahneye bazı paketler

bırakır.

Layla'yı takip ediyorum,

tamamen bir tane almaya niyetli

sahne ve teknik ekibe katılma konusunda.

Ama son dakikada,

Ben de bir deneme paketi aldım.

XIX.

Matematik dersi benim için zor
çünkü genellikle x veya y 'yi nasıl
çözeceğimi bilirim
Ama nasıl bildiğimi nasıl
açıklayacağımı bilmiyorum.

Bu yüzden sessiz kalıyorum
Bay Anderson örnek
problemleri yanıtlamaları
için diğer öğrencileri
çağırırken
Neredeyse her zaman uzay
tişörtü giyen çocuk gibi.

Sırtına, tüm o
yıldızlara
bakıyorum.
Bazen evrenin ne kadar geniş
olduğunu hatırlamak beni
rahatlatıyor.
Galaksimiz kıyaslandığında ne kadar küçük.
Nasıl hala aynı galakside
Baba
ve Issa ve Fatima ve Amal Teyze.

Pencereden ağaçlara
bakıyorum.
Son yapraklarını döküyorlar.

Ağaç olmanın yorucu olup
olmadığını merak ediyorum.
Yıllar geçtikçe bir
şeyler kaybetmek,
Sadece bir gün tekrar
büyüyeceğine güvenmek için.

XX.

Kış gümbür gümbür geliyor
Şükran Günü'nden iki hafta önce.
Öğretmenlerimiz bize kışın resmi olarak 21 Aralık'a
kadar başlamadığını söylüyor,
ama dışarıdaki kar farklı bir hikaye anlatıyor.

Okulda,
Hepimiz kazak giyeriz,
boğazlı kazaklar - beni güldüren bir giyim eşyası için kullanılan bir Amerikan
kelimesi

-
şapkala
r,
eldiven
ler.
Bir gün okulumuzun binasındaki ısıtıcı ve hepimiz
paltolarımızı içeride tuttuk.
Sanki bir
hep birlikte yaşadığımız
macera.

Bayan Ravenswood'un dersinde Omar titriyor.
Somali'de hava hiç bu kadar soğuk olmaz.
Soğuktan rahatsız olmamama şaşırdı.
Suriye'nin birçok iklime sahip bir ülke olduğunu söylüyorum.
Sınıftaki herkes buna şaşırmış görünüyor.

İnsanları şaşırtabilmeyi seviyorum.

Bayan Ravenswood'un sınıfında hava durumu hakkında konuşma alıştırmaları yapıyoruz.

İlk başta kendimi aptal gibi hissettim, Grace ile pratik yaparken-
Hava soğuk, bir süvetere ihtiyacınız olacak. Rüzgarlı mı? Gökyüzü bulutlu.

Ama sonra kelimelere dökebilmeyi sevmeye başladım. kafamdaki düşünceler.

Grace de aynı şekilde hissediyor, bana söyledi.
Peki anadilinizi unutacağınızdan endişe ediyor musunuz?
Grace'in Korece'ye anadilim demesi beni gülümsetiyor.
Bu da demek oluyor ki Arapça benim ana dilim ve annemin dili, ama daha önce hiç bu şekilde düşünmemiştim.

Hayır, ben diyorum ki
Çünkü ben de unutacağımı hiç düşünmemiştim.

En çok hangi kelimeyi özledin? diye soruyor.
Gülüyorum ve başımı sallıyorum.
Unutmayacağım.
tek
bir
kelim
e.

Sonra Grace bana daha önce Layla'nın ve Sarah'nın yüzünde gördüğüm o bakışı attı,
Fatima'nın yüzünde bir kez bile Sanki zaten öğrendikleri bir şeyi anlamamı bekliyorlarmış gibi.

Öğrenmek için unutmak
zorunda olduğunuzu
düşünmüyorum,
İngilizcemin mükemmel olduğundan
emin olmak için. Grace buna
gülümsüyor,
ve sanırım o da benim kadar gurur duyuyor.
İngilizcem her geçen gün daha iyiye gidiyor.

XXI.

Kötü haberler gerçek hayatta filmlerde
olduğu gibi gerçekleşmez.

Filmlerde uyarılırsınız. Müzik
korkutucu olur,
gökyüzü kararır,
ve gölgelerin geldiğini görebilirsiniz.

Ama annemin bana Issa'nın öldüğünü söylediği
gün gökyüzü aydınlıktı,
ve mutluyum çünkü matematik dersinde
Öğretmenim Bay Anderson, herkesin önünde
bana bir soru sordu ve ben de doğru cevabı
verdim. İngilizce olarak.
Herkesin önünde.

Bu yüzden ön kapıdan içeri daldığımda
Mazin Amca ve Michelle Teyze'nin evini -ki ben de
kendi evim olarak görmeye başladım-
Annemi büyük cumbalı pencerenin yanındaki
sandalyede beni beklerken bulmayı
beklemiyordum,
yüzü sulu kış ışığıyla aydınlanmıştı.

Sandalyeden kalktı ve bana
sıkıca sarıldı,
o kadar sıkı ki
Yemin ederim içindeki bebeğin karnını
tekmelediğini hissediyorum.

Korkunç müzik
yok, fırtına yok,
Bu benim uyarım:
Sıradaki şey canını yakacak.

Bana Issa'nın evden ayrıldığını
söyledi ve sözünü kesmeye
çalıştığında
Bunu zaten bildiğimi söylemek için-
Hemen sözümü kesti,
Gözleri parladı, beni
sessizliğe boğdu.

Bana Issa'nın başka bir şehre
gitmek için ayrıldığını
söyledi.
erkekler tarafından ele
geçirilen kasabalardan
biri
hükümetle savaşıyor
ve Issa gibi sıradan insanlarla da mücadele eden
Suriye'nin kendisinin daha iyi bir
versiyonuna dönüştüğünü görmek
istiyorlar.

Nereye? Ben soruyorum.
Ayrıntıları istiyorum.
Onu hayal edebilmeliyim.
Omurgamdan yukarı
tırmanan bir panik var,
göğsümde sürünüyor.
Çığlık atmak istiyorum
ama yapamıyorum.
ağzımı bile açamıyorum.

Halep yakınlarında. Annemin sesi ancak bir
fısıltı ama sözleri
gök gürültüsü
kulaklarımda.
Halep.

Benim gibi bir kız bile,
Filmleri haberlerden daha çok seven bir
kız, para ödemeyen bir kız
Halep'in savaşıla eşanlamlı olduğunu
bildiği için neler olup bittiğine pek dikkat
etmedi. Ve ölümlerle.

Annem bana sarılıyor.
ve ben onu geri tutuyorum.
Bazen tek yapabileceğiniz
dayanmaktır.

XXII.

Erken kalkıyorum,
Annem uykudan uyanmadan önce sessizce yataktan
çıkiyorum. Hâlâ aynı yatakta yatıyoruz.
Michelle Teyze her zaman bana
başka bir yatak getirmeyi teklif
ediyor,
odayı yeniden düzenlemek için,
bizim için daha rahat hale getirmek için.

Eskiden her an
Kendi Amerikan evimde uyumaya hazır
hissedecektim.
Yatak.

Ama Issa hakkındaki haberleri duyduğumdan beri,
Gecenin bir yarısı annemin sağlam bedeninin
güvenliğini düşünemiyorum.
uykum kaçtığında
ve nerede olduğumu tam olarak bilmemenin
dehşetiyle doluyum.
Nereye gittiğimi.
Kollarımı ona doladım ve
tutundum,
O ev hissine tutunuyorum.

Ama sabahın erken saatlerinde,
Ortak yatağımızın uykulu güvenliğini terk etmek
için cesaretimi topluyorum.
ve merdivenlerden mutfığa inip
Michelle Teyze'nin her zaman uyanık olduğu, büyük
bir fincan kahve içtiği
pencereden arka bahçeye bakarken ağaçların
yakın zamanda uzuvlarını
döktüler ve belli bir ışık
altında,
Dallar gökyüzüne karşı kıvranan yılanlar gibi görünüyor.

Bir gün,
Michelle Teyze'ye ne aradığını soracak kadar cesur
olacağım.

O zamana kadar,
Küçük adımlarla cesur olmaya, gözlerimi açmaya,
görmeye ve öğrenmeye çalışıyorum.
Michelle Teyze, Mazin Amca'nın
gazetesinden ayrılmaya başladı.
Okumam için,
ve benden önce okuduğunu bildiğim makaleleri tarıyorum
çünkü yapışkan reçel parmak izleri sayfaları işaretliyor.

Rahatlatıcı bir şey var
amcamın makaleleri ilk okuduğu gerçeği
hakkında.
Yüksek sesle konuşmasa
bile
Suriye'de neler olduğu hakkında.

Amcam gibi,
Halep hakkında bulabildiğim her kelimeyi
okumaya açım
Benim ülkemden benim kadar şanslı
olmayan aileler hakkında,

Şiddet yanlısı radikallerin kuşatması altındaki
kasabalardan kaçanlar
ya da şiddet yanlısı radikalleri durdurma kisvesi
altında hükümet tarafından.

Avrupa ve Amerika'nın nasıl
artık ülkemden gelen insanlara izin vermek
istemiyorum
güvenlik için kısıtlarına taşınmak.

Sarsıntılı teknelerde mahsur kalan, mülteci
kamplarında sıkışıp kalan aileleri okudum.

Her gün kardeşimden bahseden bir şey arıyorum
ama asla bulamıyorum.
Her gün Michelle Teyze'nin mutfağında olmayı
neden hak ettiğime dair bir ipucu arıyorum,
güvende
ve
beslenm
iş.
Benim gibi pek çok
öyle değilken.

Şanslıyım. İngilizce olarak tekrar
tekrar nasıl öğreniyorum.
Tadının nasıl olduğunu
öğreniyorum - vaatle tatlı
ve sorumluluktan dolayı acı.

XXIII.

Bütün sınıflarımda Şükran
Günü'nden bir gün önce,
ne için minnettar olduğumuz hakkında konuşmamız istenir.

Bayan Ravenswood,
Şükran Günü'nün
Amerikalılar için
şükredin.
T-h-a-n-k-s.
Sözcükleri bizim için küçük
parçalara ayırıyor, böylece onları
sindirebiliyor, üzerinde
düşünebiliyoruz.

Ben, babasının uzun bir ara vereceği için
minnettar olduğunu paylaşıyor
Yakında işten ayrılacak ve tüm ailesi
New York'a gidecek.

Grace, Bayan Ravenswood'a
gülümser ve ona minnettar
olduğunu söyler.
İngilizcesi gelişiyor ve
hepimiz onu alkışlıyoruz.

Sırada Omar var.
Konuşması biraz zaman alıyor ve
benim gibi olup olmadığını
merak ediyorum,
söyleyecek bir şey arıyor.
Kendinizi nasıl bu kadar şanslı ve şanssız
hissedebildiğinizle mücadele ediyorsa
aynı anda.

Burada olduğum için minnettarım, diyor
sessizce. Hepimiz başımızı sallıyoruz,
Çünkü hepimiz Omar'ın ne çalıştığını biliyoruz.
İngilizce olarak söylemeyi tam olarak
başaramadığı, söylemesi neredeyse imkansız olan
şey-

Diğerleri burada değilken biz
burada için şanslıyız.
Ama neden ya da nasıl olduğunu
anlamıyoruz.
Sadece şans.

İngilizcemiz o kadar iyi olur,
Gazete makalelerini, işaretleri okumada ne kadar iyi
olursak,
radyoyu duymak,
ne kadar çok insanın bizi burada istemediği
hakkında. Sonunda benim sıram geldi.
Söylemek istiyorum,
Kardeşim savaş bölgesine gittiği için kendimi şanslı ya da
minnettar hissetmiyorum
ve ben bilmiyorum
geri dönüp dönmeyeceğini.

Ama onun yerine ben diyorum ki,
Kardeşim için minnettarım.
Ondan bahsediyorum.
Konuşmam daha fazla
konuşuyorum ama aldırış
etmiyorlar.

İlk başta onlara Issa'nın ne kadar
cesur olduğunu anlatmak istiyorum.
hayatını nasıl riske attığını
ülkesinin daha iyi bir versiyonuna çok
inanıyor.
Ama sonra kardeşimi neden sevdiğimi
düşünüyorum ve onun cesur olmasını seviyorum,
Ama güldüğünde tüm vücudunun titremesine de
bayılıyorum.
ve Whitney Houston'ı tüm notaları nasıl
tutturabildiğini
ve gençken nasıl olduğumu,
beni omuzlarına alırdı
Deniz kenarında yürürken kendimi bir kadın
gibi hissettim.
Arap efsanesinden
geleceği görebilecek kadar görebilen
bir kadın.

Bayan Ravenswood takıldığım İngilizce kelimelerde
bana yardımcı oluyor
ve hiçbir şey tam istediğim çıkmıyor. Sesim birden
fazla kez çatlıyor-
üzüntüden,
Gerçekten söylemek
istediklerimi söyleyverdiği hayal
kırıklığından.

Kardeşimin kaşlarının
arasındaki boşluğu tarif edecek
doğru kelimelere sahip değilim
Güldüğünde ya da derin
düşüncelere daldığında kırışır.

Ama onun hakkında
konuşurken, bir şey
söylerken,
benim bozuk
İngilizcemle bile,

Onu hayal ediyorum,
hayal ediyorum,
diliyorum ve umuyorum
güvende
olduğunu.
Umuyorum,
Düşünmeye başlıyorum,
bir insanın yapabileceği en cesur şey olabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Umuyorum

I.

Sabahın erken saatleri,
Güneş henüz tam olarak doğmadı,
ve ben mutfak masasında oturuyorum.

Pişmekte olan yaban mersinli keklerin
tereyağlı kokusu
mutfığa doğru yayılıyor.
Michelle teyzemle geçirdiğim bu sabahlara
bayılıyorum. Her zaman konuşmuyoruz,
bazen sadece dinleriz
Sevdiği sessiz Fransız müziğini
dinlemek, birlikte gazeteleri
karıştırmak, birlikte olmak.

Ama bugün bir görevim var.
Kalemim kağıdın üzerinde duruyor.
Arapça yazmayı unuttuğumdan değil, ama bazen
elimden yeniden uyanması gerekiyor.

Bu Fatima'ya yazdığım beşinci
mektup. Bir kere bile cevap
yazmadı. Kendime bunun
meşgul olduğu için olduğunu
söylemeye çalışıyorum,

Çünkü o her zaman
yazmaktan çok konuşmayı
seven biri olmuştur. Diğer
olasılıkları düşünmeme izin
vermiyorum.
korkutucu nedenler
ondan neden haber alamadığımı için.

Mektuplarımda ona Amerika'dan, yaşadığım
gıcırdayan eski evden bahsettim,
Bayan Ravenswood'un ESL sınıfı hakkında,
matematik sınıfımda sürekli uzay tişörtü giyen çocuk
hakkında
ve dağınık kahverengi saçları var.

Ama bu mektup farklı.
Bu mektupta ona Issa'dan ve nerede
olduğunu ya da iyi olup olmadığını
bilmediğimizden bahsediyorum.

Fatima'nın bana cevap vermesi için
yalvarıyorum çünkü kendimi şuna ikna
ettim
Bana memleketten mutlu haberler verebilirse her şey yoluna
girecek.
Eğer bana mutlu bir şey söyleyse,
Bir şekilde Issa'nın da mutlu
olduğuna inanabileceğim.
Güvende olduğuna.

Bu çok etkileyici, diyor Michelle Teyze. Ne?
diye soruyorum, defter kağıdının çizgili başımı
kaldırarak.
İki dilde yazabildiğini. Keşke Sarah Arapça konuşmayı bilseydi.
Omuz silkiyorum.
Amerika'da,
Omuz silkme alışkanlığı edindim.

İngilizce'de o kadar iyi yazamıyorum, diyorum çünkü

Sarah hakkında ne söyleyeceğimi
bilmiyorum. Sarah hakkında ne
söyleyeceğimi hiç bilmiyorum.

Michelle Teyze koltuğa kayarak oturdu. Şeker ve un
gibi kokuyor.

Keşke amcan ona öğretseydi. Ama öğretmedi.
Hala ne diyeceğimi bilmiyorum.
Kalemimin ucunu kağıda bastırıyorum.
Meşgul görünüyor.
tek yapabildiğim bu.

Michelle Teyze bana hüzünlü bir gülümseme veriyor.
Bence bundan daha fazlası var.
Ama başka bir şey söylemiyor.

Yine o Arap atasözünü düşünüyorum:
Sahip olmadığı bir şeyi veremez.

Michelle Teyze kekleri kontrol etmek için kalktı
ve ben de Fatima'ya yazmaya geri döndüm.
Mektubumu ona okul piyesinden bahsederek bitiriyorum.

Buna inanabiliyor musun?
Amerikan okulumun seçmelere bir oyunu var. Sence
denemeli miyim?
Keşke burada olsaydın.
Birlikte yapabilirdik.
Her şeyi birlikte
yapmayı özledim.

II.

Annemle birlikte doktorun ofisindeyiz
ve nefesimizi tutuyoruz.
ultrason teknisyeni annemin yuvarlak
karnına jel sıkarken
ve sonra asayı ona doğru bastırır.

Tepedeki ekran yanar,
İlk başta hiçbir şeye benzemeyen gri
ve siyah gölgelerden oluşan bir
karmaşa,
ama sonra, gözlerinizi doğru kısarsanız,
görürsünüz
bir
ayak
bir el
Bir ağız.

Hayatı
görüyor
sun.

Oda, at ayaklarının dörtnala
koşması gibi bir sesle patlar.
Birinin sesi
küçük

yüksek
sesli
mucize.

Ne bilmek ister ? Teknisyen anneme sorar.
Annem bana döndü.
Camide aldığı dersler sayesinde İngilizcesi daha da
iyiye gidiyor,
ama yine de o kadar iyi değil.

Benim bebeğim olmuyor mu? Annem bana Arapça
söylüyor. Ben de gülüyorum.
Kadın bana şaşkın şaşkın
bakıyor.

Annemin söylediklerini
yüzümde utangaç bir
gülümsemeyle ona
anlattım.
Kadın gülüyor,
Bu da annemi kocaman
gülümsetiyor.
Bir Amerikalıyı güldürdü.

Eve döndüğümüzde, annem bizi hep
güldürürdü.
Issa gibi komik . Issa'nın komikliği bir
fil gibi,
Kaçırmak imkansız,
Seni ne zaman güldürmek istediğini
bilirsin.

Ama annemin komikliği daha çok bir
kediye benziyor, etrafta sinsice
dolaşıyor,
köşelerde saklanıyorlar,
sürpriz bir şekilde seni tazeliyor.

Anne, mükemmel sarılmış atkısıyla, temiz
tırnaklarıyla

onun nazik yürüyüşü
sivri bir dili varmış gibi görünmüyor, bu da onun
komik olduğu gerçeğini ortaya çıkarıyor,
daha da komik.

Bu ultrason teknisyeninin annemin komik olmasını
beklemediğini söyleyebilirim.
Sanırım bizden ne bekleyeceğini hiç bilmiyordu.
*Ama gülümseyip "Bebeğin erkek olup olmadığını öğrenmek
istiyor mu? diye sorduğunda
yoksa bir kız mı?*
Bizi sevdiğini biliyorum.
daha fazla. Annem için tercüme
ediyorum,
Gözlerindeki ıslak bakış zaten
anladığını göstermesine rağmen.
Annem başını sallıyor,
ve kadın asayı tekrar annemin karnına .
Bildiğini düşündüğünü ama bir kez daha bakmak
istediğini söylüyor.
Emin olmak için.

Bu konularda emin olmanın önemli olduğunu söylüyor.
Değnek annemin karnında daireler çiziyor ve
ben nefesimi tutmaya devam ediyorum.

Düşündüğüm gibi, diyor teknisyen
gülümseyerek,
başka bir küçük kız.

Bint, anneme onaylattım.
Gözleri doldu,
Burada bulunduğumuz aylar boyunca daha da
dolgunlaşan yanaklarından yaşlar süzülüyor.

Gözlerimin arkasında da basınç
oluşuyor.

Annem ellerimi tutuyor,
sıkıyor.
Neredeyse ağlamanın mümkün
olduğunu unutmuştum.
Mutluluk.

III.

Hastaneden çıkarken annemin elini tutuyorum.

İkimiz de şaşkınlık içindeyiz,
dudaklarımızda *bint* kelimesi,
çikolata tadında,
Tadı üç kaşık şekerli nane çayı gibi,
Tadı güneş ışığı gibi.

Tadı umut gibi.

Hastanenin lobisi Noel için süslenmiş, büyük bir ağaç
ışıklarla parlıyor,
çam kozalaklı dallar hemşirelerin
masalarının üzerine örtülmüştü.
Hoparlörlerden "Jingle Bells" çalıyor;
İki hafta öncesine kadar duymadığım ama artık
bildiğim bir şarkı
her
bir
kelim
e
ve hiçbirini unutacağımı
sanmıyorum.

Bir an için çok fazla mutluluk ve neşe
var,
Annem ve benim bunun bir parçası
olduğumuzu hissediyorum. Davet
edildiğimiz bir parti gibi hissediyorum,
Pencereden izlediğimiz bir şey değil.

Ama sonra, tam hastane kapısından
çıkarken,
Bir kadın bizi durdurdu.
Hey! diyor, parmağıyla annemin yüzünü işaret ederek.
Hey! tekrarlıyor, kelimeyi fırlatılmış bir taş gibi,

Artık onu giymek zorunda değilsin.

gelen soğuk hava yarı açık kapıdan tıslayarak
içeri giriyor ve
artık şenlikli hissettiriyor.

Parmağı annemin yüzünden kafasına
doğru hareket ,
başörtüsüne.
Artık Amerika'dasın. Özgürsün.

Annem hiçbir şey söylemiyor;
elim tutuyor.
Kadın annemden bana bakıyor.
ve anneme geri döndüm.
İngilizce biliyor musunuz?

Korku yılanı
midemde çözülüyor.
Bir an donup kaldım ve
sonra annemi kapıya doğru
iterek kadının yanından
geçtim,
Dışarıya yaklaşıyor,

soğuğa karşı.

Kadının yanından geçerken omzum göğsüne
birkaç santim yaklaşıyor,
Ben de diyorum ki,
Bize müsaade edin. Teşekkür .
Biz mutluyuz.

Bunu neden söylediğimi bilmiyorum.
İngilizce kelimelerim mırıldanıyor ve
beni duyduğundan emin değilim,
ya da anladığını.
Ama burada mutlu olduğumuzu
anlamasını istedim,
Onun mutlu olarak gibi görünmesek bile.

Dışarıda, gökten
karla karışık yağmur
yağıyor.
Annem elimi bırakmadı.
Mutluyuz, diyorum tekrar, soğuk havaya fısıldayarak.
Anneme söylüyorum,
bebeğe.

Burada doğacak olan kız
bebek,
ama okyanusun her iki tarafında da sevilen biri.

Annem *öyle* diyor,
ve gözlerinde yeni yaşlar var.

IV.

Kış tatilindeyiz.
ve iki gün boyunca okulum yok.
haftalar.

Tüm boş zamanımı
kullanmayı
planlıyorum
oyun seçmelerim için bir
monolog seçmek ve
sonra onu çalışmak
tekrar tekrar.

Neden buna Noel tatili demiyorlar?

Bir sabah mutfakta oturmuş,
yaptığı kakao çekirdekli badem
unlu krepleri yerken Michelle
Teyze'ye soruyorum.
Michelle Teyze'den önce kakao çekirdeği
diye bir şey duymamıştım.

Kakao çekirdekleri,
Öğrendim,
çikolata parçacıklarının daha sağlıklı bir versiyonudur,

biraz daha az lezzetli,
Ama onları seviyormuş gibi
yapıyorum çünkü bu Michelle
teyzeyi mutlu ediyor.

Michelle Teyze soruma gülüyor ve tabağıma
biraz daha çilek ekliyor.
Şaşırdım.
Dışarıdaki zemin donmuş,
istediğimiz kadar çilek yiyebiliyoruz.

Çünkü, habibti-
Michelle Teyze son zamanlarda bana öyle demeye başladı.
Arapça bir kelimedir.
Mazin Amca'nın defalarca
söylediğini duymuştu.
Bu kelimenin onun ağzından çıktığını duymanın
komik bir yanı var.
Bunda çok hoş bir şey var.

*Yılın bu zamanında başka bayramlar da var.
Hanuka gibi ve
Kwanzaa.*

Başımı salladım ve daha hiç duymadığım bu
bayramlar hakkında daha fazla soru sormak
üzereydim ki kuzenim Sarah koşarak geldi
mutfığa,
Tüylü pembe terlikleri fayansa vuruyordu.

Sarah bir amaç uğruna yürüyor,
Duyulmaktan korkmuyor gibi.
Reklam panolarında gördüğüm o
Amerikan cesaretine sahip, tıpkı
sokağın aşağısındaki restoran gibi
övünen
yükü
özel

her şey var ama aslında
sadece biber, soğan ve peynir
içeriyor.

Bu kadar cüretkar olmanın çok
Amerikan olduğuna karar
verdim.
üç şeyin her şeyi
topladığını iddia etmek.

Sarah'nın siyah saçları,
Amcamdan geldiği belli olan tek parçası uykuyla
karışık.
Michelle Teyze önüne bir tabak koyarken esniyor. Dışarıya, arka
bahçeye bakmak için başını eğiyor.
Güzel, diyor. Kar yağdı.
Ağızına bir parça krep atıyor ve yüzünü
buruşturuyor.
Hiç normal krep yapamaz mısın anne?
Michelle Teyze bana gülümsüyor ve ben de
Badem unu tarifini yardım ettiğim için bir sırrı
paylaşıyoruz,
kakao tanelerini saymasına yardım ettim.

*Beni daha sonra Mount Storm Park'a bırakabilir
misin?* Michelle Teyze duraksıyor, musluk hâlâ
açık, kirli krep tavasına su damlatıyor.
Kızakla kaymaya mı gidiyorsun?
Sarah başını sallar ve ısırıkların arasında
arkadaşlarının isimlerini mırıldanır
MinaHarperSloane sanki ayrılmaz bir bütünmüş gibi.

Tabii. Michelle Teyze, mevsimsel desenli
bulaşık havlusunu
omzunda kar taneleriyle.
Annem hiçbir zaman sırf hava değişti
diye dekoru değiştirmezdi,
Ama Michelle Teyze
sırf termostat yüzünden bütün evi.

Sarah ayağa kalkar ve Michelle teyze şöyle der,
Jude seninle gelmeli,
Sesinin tonundan bunun bir öneri değil emir olduğunu
anlıyorum.

Sarah'nın karşı çıkmasını,
tartışmasını bekliyorum,
terliklerini yerde takırdatmak için.

Ama onun yerine, diyor ki,
Tamam, omuz silkti ve sonra bana dönüp şöyle dedi,
Sadece garip olma.

Sokulmuş gibi *hissetmem*
gerektiğini biliyorum, ama
heyecan verici ses
kafamın içinde çok daha yüksek sesle
Garip.

V.

olduğunu anlamadan Michelle Teyze'nin arabasıyla
yukarı, yukarı, yukarı
Mount Storm Park'a giden dik bir yokuş.

Sarah'dan ödünç aldığım bir paltoya sarınmış
durumdayım çünkü Michelle Teyze şöyle dedi
yeni güzel paltomun
kızak kaymak için yeterince sıcak değildi.

Palto toz mavi ve kabarık
ve o kadar sıcak ki parka vardığımızda
terliyordum.

Michelle Teyze'ye el sallıyoruz ve
Sarah'nın arkadaşlarına doğru yürürken
tekrar söylüyor,
Garip davranma.
Ve sonra ekledi,
arkadaşın gibi.

Layla'dan bahsettiğini biliyorum.
ve ağzımda metalik bir tat toplanıyor, bir
uyarı.

Cahil numarası yapıp soruyorum: *Hangi arkadaş?*

Sarah öyle diyor. Yün bir boneye benzeyen

şapkasının uçlarını çekiştiriyor

ama bir şekilde hala şık görünüyor.

Giyen kişi-

Layla, dedim,

Nedir bu kadar -duraksadım ve sonra kesinlikle

Amerikan bir kelime denedim- garip

Onun hakkında mı?

Sarah, annesinin parlak gümüş minivanından yeni olan

Harper'a el sallıyor

"Buralı değilmiş gibi davranıyor." diyor.

Araba yolculuğu sırasında içimde biriken tüm sıcaklık

vücudumdan dışarı akıyor

ve mavi kabarık paltomun içinde titriyorum.

Ama düşünüyorum ve zihnim

tüm bu düşüncelerle dolup

taşıyor

tutmak için elimden geleni

yaptığım, gecenin içindeki

kurtlar gibi, buralı olmadığımı,

buraya ait olmadığımı haykıran,

asla buraya ait olamayacağımı.

Layla'nın Amerikalı olduğunu söylemeye çalışıyorum.

Burada doğdu, diye ekliyorum çünkü kendimi tutamıyorum. *O bir Amerikalı.*

Ama Sarah çoktan Harper'a doğru Mina'ya doğru

yürümeye başladı.

Sloane'a doğru

ve ben onun arkasından yürüyorum,

nasıl garip davranmayacağımı, nasıl ait

olacağımı anlamaya çalışıyorum.

VI.

En yüksek tepenin üstündeyiz.
ve SarahMinaHarperSloane okul oyunu seçmeleri
hakkında konuşuyorlar.
ve sadece dinlemeyi planlıyorum
ama sonra içimden bir şey
tekmeliyor.
Sahip olduğum bir dürtü
gömüldüğümü ve Atlantik'in diğer yakasında
bıraktığımı sanıyordum.
Ben de o , tükürdüm.

Sarah bana bir bakış attı ve bunun bir uyarı olduğunu
anladım. Mina diyor ki, *denemeyi düşünüyor musun?*
Ama bunu söyleme şekli
soru gibi değil, daha çok şaka
gibi geliyor.

Layla geçen yıl setlerde çalıştı, diyorum ve İngilizce
kelimelerimin anlaşılmasının zor olduğunu biliyorum
çünkü gergin olduğumda aksanım kalınlaşıyor
Ayrıca ayaklarımın donuyor olmasının da bu
duruma yardımcı olmadığını düşünüyorum.
İki dilde
düşünmek zordur

ayakların donarken.

Kızağında sabırsızlıkla tepeden aşağı kaymayı
bekleyen Sarah'dan bir uyarı bakışı daha ama
kızağından ayrılacağı için gergin olduğunu
söyleyebilirim
garip
arkadaşlarıyla birlikte.

Setlerde çalışmak istiyorum, Harper teklif ediyor.
Harper bana Amal Teyze'yi hatırlatıyor. Anlaşılabilir
ve arkadaş canlısı.
Layla kim?

Sekizinci sınıfta olduğunu söyledim.
Mina, *çok fazla sekizinci sınıf öğrencisi tanımıyoruz*, diyor.
O mu- Sloane soruyor ama sözünü bitirmiyor. Sarah
cevap vermem için bana bakıyor.

Layla, bir zamanlar
setler, diyorum ki, bu dürtü tekme-tekme-tekme
İçimde, kim olduğumu hatırlamamı istiyordu,
dilini tutan bir kız değil,
Ama Jude'a her zaman *Skety* derlerdi.
Ağabeyine cesur olacağına dair söz veren bir kız.

Karlı tepelere bakıyorum
öğleden sonra ışığında parıldıyor ve ben
ne kadar kötü olduğunu düşünüyorum
Keşke ağabeyim burada olsaydı.

Bir gün bir yere
gideceğimi bilmeye ne
kadar çok ihtiyacım var.
ona dört Amerikalıyla kızakla
kaymaya gittiğim günü
anlatma şansım olacaktı.

Kayıp Issa
İçimde fiziksel bir sızı,

Her geçen gün daha da acı veren
ryen bir oyuk gibi.

Herkes bana sessizce bakıyor.
Sonunda Mina ve
ardından Sarah ve
Sloane
gönüllü olarak denemeyi planlıyorlar ancak
hepsi anslarını kmsyorlar
yedinci sınıf ğrencilerinin asla gerçek
konuşma rollerinde bahsediyor.
ve kesinlikle hiç
alamadım
bir kız hariç solo şarkıların
olduğu bölümlerin
Geçen yıl Abigail adında bir
ve bu yıl muhtemelen bir başrol alacak.

, diyorum, İngilizcemin olabildiğince kesin ve açık
olduğundan emin olarak
Böylece beni mükemmel bir
şekilde anlayabilirler.

Sarah'nın gözleri benimkilerle buluşuyor ama
ben sanki benim çoktan indiğim tepeden aşağı
kayması için ona meydan okuyormuşum gibi
onunkilerle buluşuyorum.

VII.

Deneme yapamazsın, diyor Layla.

Mercimek orbasının buharı yüzüne doğru
yükselirken.

Annesi bize iki büyük kase çorba doldurdu.

Et suyundaki limon tüm kış virüslerini

.

Sesinizi kaybetmenizi istemiyoruz

Layla'nın annesi *semelerden önce* bana, "nk o bile
haberi duydu." dedi.

Annem hariç herkes haberi

duydu çünkü

Ona nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum.

Annem bu konuda kızgın değil, diyor Layla,

sıcak çorbayı ağzına atarken,

ve hprdeterek yutuyor.

Yutkunması cümlesinin

sonunda kocaman bir nokta,

bir bildiri.

O sadece bunun garip olduğunu düşünüyor çünkü bilirsin, sen-

Uzun bir ara var.
Amerikalıların *biliyorsun* deyip durmayı sevdiklerini
öğrendim.
konuşuyorduk.
Sizi zor kısımları doldurmaya zorlarlar,
söyleyecek kadar cesur olmadıkları şeyler.

Başımı sallıyorum ve içinde büyüyen
bebeği düşünüyorum.
Annemin karnı, tekmeler ve tekmeler
Tıpkı içimdeki ruhun bir kez daha başlaması gibi.

Şu anda bilmesine gerek yok, demek
istediğim, anlayacağından emin
değilim ve
Bebeği karnında taşıırken onu üzmem istemiyorum,
ama aynı zamanda
Bilirsiniz işte, *demeyeceğim ve tüm zor kısımları*
size doldurtmayacağım.

Layla bir parça pideyi ikiye böler
ve sonra bana denememem gerektiğini düşündüğü
diğer tüm nedenleri anlatıyor.

İngilizce bilmediğini söylüyor.
Kaşlarımı çatıyorum ve mükemmel bir İngilizceyle
"çteşekkür ederim" diyorum,
Benim de var.

Ne demek istediğimi anlıyorsun, dedi
tekrar ve bu sefer ben de dedim ki,
Hayır, bilmiyorum. Bana söylemek .

Bana İngilizcemin iyi olduğunu söyledi.

ama *anadili İngilizce olanlar gibi iyi* değil
ve seçmeler o kadar rekabetçi ki,
yıllardır oyunculuk yapan çocuklar
bile rol alamıyor,
ve şarkı söyleyebilir miyim?
Peki monolog olarak ne kullanacağım?
İngilizce bir şeyler ezberleyebilir miyim?

Çok fazla soru, çok
fazla şüphe.
Ben bir şey söylemeyince kaşlarını çattı.
*Kaba olmaya çalışmıyorum. Gerçekçi olmaya
çalışıyorum.*
Layla, diyorum ve adını neredeyse hiç
söylemiyorum, bu yüzden dikkatini çekiyor.
Evden ayrıldım, okyanusu aştım.
Kardeşim kayıp,
bir savaş bölgesinin ortasında.
ne kaldı ki?

Bana yine o bakışı attı.
Arkamda, köşede bir şey varmış gibi hissettiren bir
şey.

Her zaman bir şey vardır, diye ısrar ediyor. Ve haklı
olduğunu biliyorum,
Onun düşündüğünden daha fazlasını biliyorum.

Ama yine de söylüyorum,
Korkmamayı seçiyorum.
Bunu daha çok kendim
için, daha çok Issa için
söylüyorum,
Layla'dan daha fazla.
Kelimeler bir dilek, bir
dua.

Baba'yı izlerken yaptığım gibi dirseklerimi
masaya koyarak öne doğru eğildim,

İssa'yı izlediğim gibi.
İnsanların onları gördüğünüzden
emin olmak istediklerinde yaptıkları
gibi,
kendi alanlarını talep ettiklerini
biliyorsunuz.

Jude, o kısımlar bizim gibi kızlar için değil.

Ne demek istiyorsun?

*Biz setleri tasarlayan, sahne arkasında kalan
kızlarız.*

*Biz kız değiliz.
spot ışığında parlıyor.*

Çorbadan bir ısırık daha
alıyorum ve tadı evim gibi
geliyor,
Tadı gelecek gibi.

Ama olmak istiyorum, diyorum.

Bana bir *attı*, bakış
değil,
Daha önce hiç görmediğim bir görünüm.

Beni farklı görüyor.
Benimle
görüşüyor.

VIII.

O andan itibaren
Bayan Bloom'un
seçmeler için
bir monolog ve bir şarkıya
ihtiyacımız var,
Hangi şarkıyı
söyleyeceğimi
biliyordum.

Kardeşimle ilgili en güçlü
anılarımdan bazıları
kanepede ayağa kalkıp
Fatima ve ben *asroneyehlerimizi* yerken Whitney
Houston'ın "I Will Always Love You" şarkısı
ve onunla birlikte şarkı
söyledik. Ağzımız yemek
ve kahkaha dolu
ve sevgi.

Annem camideyken üst kattaki odada şarkı
söyleme alıştırmaları yapıyorum.
ya da aşağıda Mazin Amca'yı
rahatsız ederken

termostatın neden hiçbir
zaman ayarladığı sıcaklıkta
kalmadığı hakkında.

Öğrendiğim ilk İngilizce kelimelerden bazıları "I
Will Always Love You" şarkısından dı.

Issa koltuk koltuk minderine
zıplardı.

koroyu söyleyerek, ölümsüz
aşkını ilan ederek,
gülümsemesi çok parlak
gözlerimizi kısmamıza neden oldu.

Şimdi şarkıyı söylediğimde
Kardeşimin kaybolduğı tüm
günlerin hayaletinin önümde
sıralandığını görüyorum.

Onları dikizliyorum.
gücüm hakkında
olabildiğince yüksek
sesle şarkı söylerken
aşkımın.

Bu zor bir şarkı
eşlik edecek müzik
olmadan şarkı söylemek.

Başka bir şey seçmem gerektiğini biliyorum,
daha kolay bir şey,
ama kalbim izin vermiyor.

Söylediğim zaman,
üst kattaki odada yalnız,
giderek daha tanıdık hale gelen o eski
alçı bej duvarlara bakıyorum,
Bunu tek başıma
söylüyormuşum gibi
hissetmiyorum.

Kafamın içinde kardeşimin
sesini duyuyorum,
melodiyi dolduruyor.

IX.

Monoloğumu seçmek uzun zamanımı alıyor.

Michelle Teyze en sevdiğim filmleri benimle birlikte izliyor, Sarah da izliyor.

İkimize de söylemeyecek.

hangi monoloğu seçtiğini

Bazen bunun sebebinin onu çalmamdan korkması olup olmadığını merak ediyorum.

Bu da benim konusunda gergin olduğu anlamına geliyor, utanç verici olacağını düşündüğü için değil, ama iyi olabileceğimden endişelendiği için.

Bu muhtemelen

Doğru, ama yine de kendime bunu söylemeyi seviyorum.

En sevdiğim filmlerin

hepsinde aktrisler hızlı

konusur,

İnsanlar da hiç duraksamadan onlara cevap verirler.

Bir monolog bulmak zor, bir

yer bulmak zor

En sevdiğim aktrislerin

erkeksiz konuşmak
Düşüncelerinin tamamı söylenmeden
sözlerini kesmek.

Ama sonunda birini seçtim.
Notting Hill'den geliyor,
ki bu benim favori Julia Roberts filmim değil,
Ama Fatima'ninkilerden biriydi çünkü daha dramatik
ve romantikti.
komik olduğundan daha fazla.

Parçayı seçiyorum
karakterinin hayatının
o kadar büyülenmedi
Akşam yemeğindeki herkesin
düşündüğü gibi.

Hiçbir zaman dışarıdaki insanların
göz kamaştırıcı bir hayatı olan ünlü
bir aktris olmadım.
mükemmel olduğunu düşünüyorum.

Ama insanların tam olarak anlayamadığı bir hayat
yaşadım.
birçok insanın, öğreniyorum ki, anlamadığı bir yerde
Hem de hiç.

O güvensizlik hissine
yaslanıyorum,
ama aynı zamanda
insanları şaşırtma
cesareti.

Monoloğumda ünlü bir oyuncu gibi
davrandığımın farkındayım,
Yetişkin gibi davranıyorum.

Numara yapıyorum.

İngilizce kelimeleri aynada çalışıyorum,
Sahneyi tekrar tekrar izliyorum.
ve tekrar
tekrar.

Ağzımı Julia Roberts'inki gibi
hareket ettirmeye çalışıyorum.
Koca ağzımı,
ağzım bazen
Julia Roberts'inkine benzediğini düşünüyorum,
Ağzım bazen beni ve başkalarını şaşırtan şeyler
söylüyor.

Her alıştırma yaptığımda,
Konuşmanın ne kadar harika
bir his olduğunu
düşünüyorum.
iki dakika boyunca,
Bölünme korkusu olmadan, kimse
"Skety" demeden.

Sadece ben ve koca ağzım
konuşuyor,
duyuluyor.

X.

Seçmelerden bir gün önce.

Fatima'ya tekrar yazmaya karar verdim.
Beni kızdıracak tek bir bile cevap vermedi.
Eğer bunu çok fazla düşünmeme izin
verirsem. O yüzden düşünmüyorum.

Annemle paylaştığım odada hışırdarak kalemrimi
ve kâğıtlarımı arıyorum,
pul ve zarf arıyorum.

Bu hışırtı sırasında,
Zar zor yatağın altına
gizlenmiş zarf yığını
buldum.
Onları oraya sakladım.
bulunmalarını istemedi, ancak
varlıklarını gizlemek için çok
fazla çaba sarf etmedi.

El yazısını hemen tanıdım. Dengeli ve
düzgün,
Çünkü Arap alfabesine güveniyorum,

İngilizce harfler söz konusu olduğunda benim titrek formumun aksine.

Zarflar, annemin saçlarını bağlamak için kullandığı
türden ipek bir kurdele ile birbirine bağlanmıştır,
ve bir düşünce geliyor. Onu
uzaklaştırmaya çalışıyorum,
ama büyümeye devam
ediyor.

Aşağıya koştum ve annemi buldum.
Oturma odasında, gün boyunca sık sık oturduğu
büyük pencerenin yanındaki sandalyede,
pencereden dışarı bakıyordu,
Bir şey bekliyormuş gibi görünüyor.

Zarfları ona uzattım ve
sardığı krem rengi battaniyenin
altında şişmiş karnını
görebiliyorum, öfkemi
dizginleyemiyorum.

Onları gönderdiğini söylemiştin,
Gözyaşlarım yüzümden akarken söylüyorum.
Söz vermiştin.
Beni yanına çekti,
ama zarfları uzatmaya devam ediyorum.
Soru işareti gibi havada asılı duruyorlar.

Benim için şarkını söyler misin?
Annemin bunu söylediğini duymak beni
hazırlıksız yakaladı.
Çünkü bu onun şarkıyı bildiği
anlamına geliyor,
Bu da demek oluyor ki seçmelerden haberi
var.

o
anlam
ına
gelir

bilirim.
ona
söylem
edim.

Ve bu çok çok
şaşırtıcı
Annemin bu açıklamayı, bu
talebi yaptığını neredeyse fark
etmiyorum,
İngilizce.

Seçmeleri biliyorsun,
İngilizce olarak da söylüyorum.
A'arf, diyor.
Beni yakın tutuyor
ve karnının her atışını hissediyorum,
gelecek olanın küçük vaatlerini.

Annem rahat bir kazak ve esnek ama zarif pamuklu bir
pantolon giyiyor.
Onu hiç kazak ya da pantolon giyerken
görmedim ve Michelle Teyze'nin
onun için almış olmalı, ve o
zaman fark ettim ki
Amerika
Mama'yı da değiştirdi. Sadece yeterince
dikkat etmedim.

Neden? Bilmek istiyorum.
Neden mektupları göndermedin?
Neden oyun hakkında benimle yüzleşmedin?
Ailemiz neden bu kadar çok sır saklıyor?

Küçükken yaptığı gibi başımın arkasını okşuyor ve
nasıl yapacağını biliyorum
Oturacak yaşa geldiğinde küçük kız kardeşime vereceğim.

Bana Amal Teyze ve Fatima'nın
kasabamızdan taşınmak zorunda kaldıklarını
söyledi.

Çünkü Fatima'nın babası
işini kaybetti.

İşlerin kötü olduğunu söylüyor ve gözlerinde çok
büyük bir üzüntü görüyorum.
İnsanlar iş bulmak için

çırpınıyor. Nereye gittiler? Ben

soruyorum.

Lübnan. Orada pek bir şey yok,
Ama insanlar buranın diğer yerlerden daha iyi durumda olduğunu söylüyor.

Diğer yerler
bizim şehrimiz.

Taşındıklarından beri Amal Teyze'den
haber almamış.
İyi olup olmadıklarını bilmiyor,
Ama o öyle olduklarına inanmayı seçiyor çünkü
Allah bizim iman etmemizi istiyor.

Endişelenmeni istemedim. Bu
kadar endişeyi taşımak için
çok gençsin.

Issa'yı düşündüğünü biliyorum.
ve onun hakkındaki endişelerimizin ne
kadar büyük olduğunu, ikimizi de içten
içe yediğini.
Bana söylemeye çalıştığını biliyorum.
bunun üzerine daha fazla endişeyi
düşündüğünü söyledi,
Ama ona burada, Amerika'da büyüdüğümü
göstermeye çalışıyorum.

Beni kendine daha da yaklaştırıyor.
Bana "*Neden?*" diye sorduğunu biliyorum.
Sıra ona geldi.

Sır,
sırlar.

Endişelenmeni istemedim,
dedim, yarı şaka
yarı ciddi.

Biraz gülüyor ve başımın üstünü öpüyor.
Benim için şarkını söyler misin? diye tekrar
sorar.

Şarkıya yavaşça başlıyorum,
Bu sözleri burada yüksek sesle söylemek çok
garip geliyor,
Bu
sandalyede,
Amerika'da,
annemle
birlikte,
Issa'dan çok uzakta.

O da bunu hissetmiş olmalı çünkü vücudunun
benimkinin etrafında kıvrılmasından bunu
hissediyorum.
sanki sadece beni tutmuyor,
aynı zamanda
bir anı.

XI.

Seçmelerin olduğu gün,
salonda çok fazla insan var
ve hepsinin kalpleri hızla atıyor ve avuçları terliyor.
Burada bir trene güç verecek kadar enerji var,
bir uçak,
küçük bir ülke.

Layla seçmelere katılmasa da benimle
geldi.
Bunu yapmak zorunda değilsiniz, diyor.
O benden daha gergin.
ve kör edici ışıkların olduğu o büyük sahneye
çıkmasına bile gerek yok.

Belki de bu yüzden benden daha gergin çünkü o
kör edici bir ışığın altında durmak istemeyen bir
insan.

Bazen keşke ben de öyle olsaydım
diyorum. Uyum sağlamaktan mutlu
olsaydım,
arka planda kaybolur.
Bazen bende bir sorun var diye endişeleniyorum.

Diğer insanların beni gördüğünü bilmeyi çok istiyorum.

Ama sonra diğer tüm insanları düşünüyorum,
Şu anda bu odada bulunan diğer tüm insanlar da aynı sebepten dolayı,
ve isteğimi, hayalimi
gerçekleştireceğim,
onlarınkı kadar
büyük, gerçek ve geçerlidir.

Sarah'ı salonda gördüm.
ve HarperSloaneMina birkaç sıra oturuyor. Onlar da gergin görünüyor, birbirlerinin kollarını tutuyor, şans için dirseklerini çarpıştırıyorlar.

Teker teker,
Sahneye çıkarız,
monoloğumuzu okuruz,
şarkımızı söyleriz.

Teker teker
bize
teşekkür
edildi,
ve sahneden kovuldu.
Bayan Bloom adımı söylediğinde,
Bildiğini söyleyebilirim.
ilk adım nasıl telaffuz edilir
ama ne yapacağından emin değil.
Soyadımı atlıyor, tüm harfleri bir araya getiriyor,
Benim Baba'mın ismini karıştırmak
Issa'nın
ve küçük kız kardeşimin olacak.

Ve bir an için,
sinirlerim endişeden

kızgınlığa,
gerginlikten
meydan
okumaya.

Sahneye çıkıyorum,
ve parlak ışıktaki gözlerinizi
kısmayın, bunun yerine ona doğru
bakın.

Ona vereceğim, herkese
vereceğim,
adımı, tam adımı nasıl söyleyeceğimi
bilmek için bir neden.

Ağzımı açtım ve
şarkı söylemeye
başladım.

XII.

Ben sonuçları
beklerken
oluyor
seçmelerin yayınlanması.

Vücudunuz ,
Annem bana
yumuşak bir
sesle
Gözlerimdeki yaşları ve yüzümdeki
korkuyu gördüğünde
Gece boyunca çarşaflarımızda
beliren kan lekelerine bakarken.

İlk başta kanın annemden geldiğini
düşünmüştüm.
ve bebek için ağladım.
Ama sonra
gördüm ki
kalın
kıpkırmızı
damla
bacaklarımın arasında,
ve midemde yoğun bir kramp hissettim

ve biliyordum.

Dudağımı ısırdım,
bunun ne anlama geldiğinden
korkuyordu, bunun ne anlama
geldiğinden korkuyordu.

Ama annem bana sarıldı ve
büyüeyebileceğimi söyledi
ama korkmama gerek yok
Çünkü karnında minik bir bebek olsa bile ben her
zaman onun bebeği olacağım.

Ve bana sarıldığında,
Kollarında benim için hâlâ yer olduğunu
hissedebiliyordum.

XIII.

Annem bunu sormuyor, ama
bavulumu açtığımda
bavuluma gömdüğüm eşarpları görünce
gülümsüyor,
Gözlerinde yaşlar.

Turkuaz bir eşarp seçiyorum,
Yazın güneş tam doğru açıyla vurduğunda denizin
rengi.

Annem ve ben kare atkıyı üçgen şeklinde
katlıyoruz ve annem atkıyı başıma örtmeme
yardım ediyor, köşelerini boynumun etrafında
birleştiriyoruz,
ve eşarbin kuyruklarını hafifçe yerine tutturun.

Sonuca hayran olmak için aynanın
önünde birlikte duruyoruz.
Yüzüm daha yaşlı görünüyor.
Farklı.

Belki ışığın bir hilesidir, belki
de güzel eşarptır, ama daha
akıllı göründüğümü
hissediyorum,

Tavsiye isteyeceğim biri gibi, tavsiye
isteyen biri gibi değil.

Sen bir kadınsın Jude, diyor annem,
sesi eşit derecede
Huşu ve hayranlık.

Aynaya bakıyorum
tanımadığım görüntümde.
Tanıyacağım bir
yabancı.

Tanıştırmaktan heyecan
duyduğum bir yabancı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Büyüyen

I.

Beni görebilmesi için
Baba'yı Skype'tan
arıyoruz. Yeni beni.

Bilgisayarın içinden nefes alışını duyuyorum.
görüntüyü kavrarken. Artık bebek gibi
görünmeyen küçük kızını.
Doğmaya hazırlanan diğer kız bebeği.

Kısmen aptallık
olsun diye
etrafımda
dönüyorum,
Baba'nın gözlerindeki hüznü
görmemek için,
bizi izlerken ve kaçırdığı her şeyi alırken.

Issa'dan haber aldın mı? Cevabı
bildiğim halde soruyorum. Ama
sormamak yanlış geliyor.
Bazen bazı şeyleri evrene hatırlatmak için yüksek sesle
söylemeniz gerektiğini hissediyorum.
Hala onları düşündüğünü.

Baba başını sallar,
gözleri kısıktır.
Ama gözleri tekrar benimkilerle
buluştuğunda bir umut kıvılcımı
çakıyor.

*Şu haline bak Jude, habibti,
ne kadar da büyümüşsün,
diyor.
Ben gurur duyuyorum, kardeşin de duyardı.*

Kalbim acıyla, özlemle
kabarıyor,
Ama sevgiyle de kabarır.

II.

Herkesin başörtüme bir tepkisi var,
mesela Leyla'nın annesi iki elimi de
nazikçe tutuyor
ve beni kendine çekerek her iki
yanağımdan öptü ve
beni yepyeni bir insanmışım gibi karşılıyor.

Bir de eskiden beni hiç fark etmeyen
sokaktaki insanlar var.
Ludlow'dan aşağıya güzel ceketimle
süzüldüğümde
ama şimdi durup başlarını
çeviriyorlar, gözleri beni izliyor
Ben saatli bir bombayım.

Ya da beni kenara çekip
gerçekten giymek isteyip
istemediğimi soran Michelle
Teyze var
ve ne olursa olsun güzel görünüyorum
ama bunun benim seçimim olduğunu
bilmemi umuyor.
Ona kaç kez bunun benim seçimim olduğunu
açıklasam da
ve bu benim beklediğim bir şeydi,

Anneme hala bir dedektifmiş
gibi bakıyor.
davanın temeline inecek olan
Aslında çözülecek bir şey yokken,
sadece mutlu olunacak bir şey, eve
dönülecek bir şey var,
Layla'nın annesinin beni karşıladığı gibi, bir kutlama gibi
karşılanırdım,
bir lütuf.

Michelle teyzenin iyi
niyetli olduğunu
biliyorum,
ve benim duyduğum hikayelerin
aynısını duyduğunu söyledi,
Belli bir şekilde giyinmeye, belli bir
şekilde davranmaya zorlanan, bana
yakın ülkelerden gelen kızlar hakkında.

Ama Michelle Teyze'ye bunu açıklamak
istiyorum,
Benim seçimim,
o şey gibi değil,
Nasıl söyleyeceğini tam olarak
bilemediği o şey.
şey.

Amerikalıların sık sık *bildiğinizi*
söylediğiniz ve garip bir şekilde
beklediğiniz şey
senin için
boşluğu doldurmak için.

Bu şey beni de kızdırıyor, en az onları
kızdırdığı kadar.
Michelle Teyze gibi kadınların
sadece onlar gibi görünen kadınlar değil

düşünen özgür
insanlar
ve diğer kadınları önemsemek.

İki şeyin birbirine benzemesinin mümkün
olması
ama tamamen farklı olabilir.

Başımı diğer güçlüler gibi
örttüğümü
saygı duyulan
benden önce kadınlar yaptı,
Malala Yousafzai gibi
Kariman Abuljadayel gibi,
annem gibi.

Başımı örttüğüm
zorla utandığım için değil
ya da saklanmak.

Ama gurur
duyduğum için
ve olduğum gibi
görünmek
istiyorum.

III.

Bayan Ravenswood
hareket etmeyen tek
Amerikalılardan biri
Başörtümünden şüphelendiler.

Onun sınıfına
girdiğimde
ilk gün
Başımın örtülü olduğunu
görünce gözlerimin içine
bakarak bana gülümsedi,
Beni görmek.

Merhaba, Jude,
diyor.
Günaydın.
Bugün güzel
görünüyorsu
n.

Bir Arap atasözü şöyle der:
Seni hissettiriyor
taze pişmiş bir somun ekmek gibi.

En kibar
insanlar
hakkında
söylenir.
Size yardım eden
insan tipi
Yüksel.

IV.

Seçmelerin sonuçlarının yayınlandığı gün
Haber, barajdan taşan su gibi koridorlara yayıldı.

Hepimiz
koşuyoruz,
koşuyoruz,
koşuyoruz
basit siyah harflerle basit
beyaz kağıdı görmek için
kütüphanenin penceresine asıldı.

Layla benden önce davranmış.
ve onu bir göz atmak için omuz atan
beden kalabalığının içinde görüyorum.

Etrafımda insanlar konuşuyor,
Abigail Beth Malone saygıyla fısıldanıyor ve onun
sekizinci sınıf öğrencisi olduğunu biliyorum
Geçen yıl yedinci sınıf öğrencisi olarak
müzikalde konuşan bir rol kaptı.

Bir an için,
Onu kıskanıyorum,
Sadece Belle rolünü kazandığı için değil.

yıldızın
güzelliğinin
ama ismi zaten ünlü bir aktrisin ismbenzediği için
Oysa benim insanların telaffuz etmekte
zorlandığı bir adım var.

Ama kıskançlığın ekşi tadı,
ağzımdaki asidik tang
soluyor
Layla'nın bana doğru koşup omzumu
sıktığı an.
Bir rol kaptın!

O kadar yüksek sesle bağırıyor
ki insanlar başlarını çevirip biz
iki başörtülü kıza bakıyor
Amerika'nın ortasında koridorun
ortasında durmuş kutlama
yapıyorduk.

V.

Plumette rolüne seçildim, tüy
dökücü,
Bu büyük bir rol değil
ama yine de bir rol,
 nemli olan da bu.

Sarah yaptı.
ama o da Sloane gibi sadece
koroda.
Harper ve Mina ise başaramadılar ama
isterlerse teknik ekipte yer alabilecekleri
teklif edildi,
Ama Sarah setlerde sadece
Harper'ın çalışacağını düşünüyor.

*Mina set yapmak istemiyor, alay ediyor ve
Layla'dan bahsettiğini biliyorum, arkadaşıma
burun kıvrıyor.*

Ama aslında Sarah sadece
benim rol m n
onunkind
en daha
büyük,

Ki bunun olacađını dūřındūđunu hiç sanmıyorum,
ki ben de bunun olacađını hiç dūřunmemiřtim.

İlk öğrendiğimde ağzımdaki asidik tadı
hatırlıyorum.

Abigail Beth Malone
film yıldızı ismiyle başrol olacaktı ve ben
Sarah'ya karşı sabırlı olmaya çalıştım
ve benim adıma mutlu olmadığı için
onu affetmeliyim.

Sarah başörtüm hakkında hiç yorum yapmadı
ama Cumartesi ğleden sonra
o ve ben
ve Michelle Teyze
hepimiz *Güzel ve çirkin* filmini izliyoruz
hiç izlemediğim bir film
ama şimdiden aşık oluyorum-

Sarah diyor ki,
Plumette'in seksi olması gerekiyordu.
Müzikal sırasında bunu giymene izin
vereceklerini sanmıyorum.
Bana bakıyor,
onun bakışları bir meydan okumadır.

Kendisi ve kendisi gibi
insanlar olduğunu fark
etmeden benden iki şey
arasında seçim yapmamı
istiyor
seçmek zorunda olduđunuzu dūřünmek.

Oyuncu listesi yayınlandıktan bir gün
sonra Bayan Bloom'u salonda
gördüm.
Dirseğime dokundu ve şöyle dedi,
Sen bizim Plumette'imizsin çünkü sende

*Yumruk, canım,
litrelerce.*

Bayan Bloom'un yumrukla neyi kastettiğini tam olarak
bilmiyorum ama bunu Sarah'ya söylerim,
*"Ya da kalın bir aksanın olduğu için
O kısım sahte.*

Sarah'ya kızmam gerektiğini biliyorum
ama kızmıyorum.
Pek sayılmaz.

Çoğunlukla kendim için
üzülüyorum çünkü Sarah kalın
bir aksanım konusunda haklı
Acaba diğer herkes de onunla aynı şeyi mi
düşünüyor?
Cildim aynı anda hem sıcak
hem de çok ince hissediyor.

Ama sonra bunun önemli olmadığını
hatırlıyorum, benim bir rolüm var!
Oyundayım!
Ve yumruk denen sihirli bir şeyim var.

Litrelerce.

VI.

Bayan Bloom bize en başarılı oyunların oyuncular
sayesinde başarılı olduğunu söyler
ve mürettebat
büyük bir aile gibi oluruz,
Hepsi aynı amaç için çalışıyor.

Bizi dörder kişilik
gruplara ayırdı, her
grupta aktörler
vardı.
koro üyeleri set
tasarımı
ve teknik ekip.

Jude, değil mi?
matematik sınıfımdaki çocuk
söylüyor. Koyu renk dağınık saçlı
ve galaksi desenli tişörtlü olan.
Ben Miles'im.

Gömleğine baktım.
Üzerinde siyah
bir fotoğraf var.

Dolunay.

Miles.

Onun adı beni
gülümsetiyor çünkü
değil
Daha önce
duyduğum bir
isim.

Ve o cevap verirken
ilk "buz kırıcı" soru - bir
Amerikan terimi
Yeni öğrendim,
ama zaten çok seviyorum-
Geçici olarak evimle
aramdaki onca kilometreyi
unutuyorum.

Harika,
grubumuzdaki
başka bir kız
söylüyor.
Saçları karmakarışık
kırmızı bukleler ve sakız
çiğnediğinden emin olmama
rağmen
salonun içinde sakız çiğnememiz
yasak.

Ben Ruth.

Setlerde çalışıyorum.

*Ve bu yılki oyun için
gerçekten heyecanlıyım.
Çünkü müzikaller benim
tüm hayatım.
ve New York'a taşınmak için
sabırsızlanıyorum
yaşlandığımda.*

Grubumuzdaki
diğer kişi
Ethan.

Canavar rolünü
oynuyor.
ve hepimiz sanki o
bir
ger
çek
hay
at
film yıldızı
sahip olsa bile
Diş tellerine küçük bir granola
parçası sıkışmış.

*Sanırım büyüdüğümde oyuncu
olmak istiyorum.
ama babam
bu fikri pek
sevmediğini söylüyor.*

Bunu söylediğinde
kalbim sıkışıyor.
Bana Issa ve
Baba'yı
düşündürüyor.
ne zaman
istersen o
zaman olabilir
farklı bir akıma karşı
çalışır
Babandan.

Acaba ne
zaman
Issa eve gelirse,
Baba ve o daha az
kavga edecekler.
Eğer ne kadar
birbirlerini özlemiş
olmaları
her şey arasında bir köprü

farklılıkları.

Bayan Bloom mola
vaktinin geldiğini söyler
ve Ethan hızla Abigail
Beth Malone'a doğru
ilerler
ve diğer sekizinci sınıf yıldızları.

Ruth sahnenin
kenarına doğru
havalanır.
Layla'nın da aralarında
bulunduğu birçok set
tasarımcısı çocuk
toplandı
ve tarıyorlar
bir paket boya örneği.

Miles, yine de,

.
İyi misin? Bana soruyor.
Bana sanki
Issa ve Baba hakkındaki tüm
düşüncelerimi görüyor.

Ben *iyiyim*, dedim sessizce.
Sadece düşünüyordum.

Ellerini itiyor.
Siyah, bol pantolonunun içine.
*Bu çok güzel. Ben
de düşünmeyi
seviyorum.*

Biraz güldüm,
Bu da onu gülümsetiyor, bu
da beni tekrar düşündürüyor.
Miles'in miller için ne kadar iyi bir
panzehir olduğu hakkında.

Peki siz ne düşünüyorsunuz?
Ay'a ayak basmanın nasıl bir his olduğunu biliyor musunuz?
diye soruyor.

Göz kırpıyorum.
İlk başta, sanırım onu yanlış anladım.
Çevirimde bir sorun var.

Biliyorsun, diyor ki,
ve yüzünde bir utanç parıltısı
görüyorum.
Bu düşünülmesi
gereken bir şey.

Bayan Bloom molamızın
bitmesine bir dakika daha
kaldığını duyurdu.

Patates cipsi poşetlerinin
kırıştığını duyuyorum.
ve ayakkabı sesleri.

Sorusuna cevap
ararken zihnim sakız
gibi oldu.

Kelimeler kafamın içinde yüzüyor,
ama yakalayamadım. Arapça cümle
parçaları,
İngilizce kırıntıları.

Özgürlük diyorum, aslında kastettiğim bu olmasa da.
Bir kayanın üzerinde durmanın nasıl bir şey olduğunu
düşündüğümü kelimelere dökebilirim?
siyah bir genişliğin ortasında?
Dünyamıza bakmak için

ve yeni gözlerle görmek?
Çok küçük ve
çok büyük
hissetmek
Hepsi aynı anda mı?

Bir an beni inceledi ve gülecek
diye endişelendim, şöyle
düşünecek diye
Söylediğim şey aptalcaydı,
Ama onun yerine yüzü geniş bir gülümsemeye dönüşür.
Evet, ben de.

Evet, ben de.
artık İngilizce'de en sevdiğim üç kelime.

VII.

Bazı günler

Hâlâ okul koridorlarında kaybolmuş hissediyorum.
Nereye gittiğimi biliyorum.
ama yapamayacağım, yapmayacağım
hissinden kurtulamıyorum,
hangi sınıfa gidersem gideyim oraya ait olacağım.

Ama ne zaman Bayan
Ravenwood'a girsem
kendimi güvende
hissederim.
Kendimi
evimde
hissediyoru
m.

Ben hepimize yeni
Amerikan argosu
öğretiyor.
öğrendiği kelimeler.

Bougie, diyor.
Süslü anlamına
gelir. Zengin.
Boogie mi? Omar
dans ediyormuş gibi
yapar ve güler.

Omar'ın da
Issa'nınki gibi bir
gülüşü var.
İnsanda katılma isteği
.

Hayır, diyor Ben,
şimdi o da gülüyor
olsa da. *Boo-Gee*.

Hepimiz Ben'in ardından
yeni kelimeyi
tekrarlıyoruz.
Amerika gibi
dudaklarımız
da.

VIII.

Oyun uygulamaları
daha geç ve daha
geç koşmaya
başlar.

O kadar geç saatte ki çoğu
gece Bayan Bloom bize
akşam yemeği sipariş
ediyor ve yemek için yarı
yolda mola veriyoruz.

Genelde Layla ve set
tasarımcısı arkadaşlarıyla
yemek yerim ama bugün
gidip Miles'ın yanına
oturdum,
bile
Layla bana onun *garip*
olduğunu düşündüğünü
söyledi.

Üzerinde gezegen resimleri olan
siyah tişörtleri, bol siyah pantolonu
ve siyah savaş botlarıyla.

Ama bence Miles uzay hakkında
verdiği bilgilerle ilginç
ve dünya dışı yaşam hakkındaki teorileri

ve çatıdaki yağmur gibi yumuşak
ama katı olan sesi.

Hepimiz yine pizza yiyoruz,
üst üste dördüncü gece,
Çünkü okulun yerel bir pizzacıyla anlaşması
var.

*Yüz gece üst üste pizza yesem yine de mutlu
olurdum,*
Miles'a bir dilim peynirli pizza daha aldığımı söyledim.

Komik bir ses çıkarıyor.
Miles'ın gerçekten gülmediğini öğreniyorum.
sizinle aynı fikirde olduğunu göstermek için
gözleriyle gülümsüyor.

Eskiden çok pizza yer miydin? ?
Sözünü kesiyor.
Suriye, onun yerini ben dolduruyorum,
ve kısaca ülkenin adını unuttu mu yoksa söylemeye mi
korktu diye merak ediyorum.
Her iki cevap da beni biraz üzüyor.

Pizza satan birkaç yer vardı, diyorum dilimimden bir
ısırik daha almak için duraksayarak,
yağlı peynir
boğazımın arkasına doğru kayıyor.
Ama pahalıydı, çoğunlukla turistler içindi.
Ailem orada pek yemek yemezdi.

Beni tekrar incelemesini izledim
ve aniden,
cildim kağıt inceliğinde,
Sanki içimi görebiliyormuş gibi.

Başörtümü incelediğinden ve artık
arkadaş olmak istemeyecek kadar farklı
olduğuma karar verdiğinden
endişeleniyorum.

Ama sonra dedi ki, "Bence bu çok havalı,
bambaşka bir hayat yaşamışsın.
Şimdiye kadar yaptığım en heyecan
verici şey köpeğimi tek başıma
yürüyüşe çıkarmaktı
hava karardıktan sonra
parkta. Çok sıkıcı, değil
mi?

Gülüyorum.
Benim havalı olduğumu düşünüyor!
İçimden küçük bir ses bağılıyor ve
kalbim zafer dansı yapıyor.

Köpeğiniz var mı? Ben soruyorum.
Evet. Adı Sputnik. Adını uzay uydusundan almış.

Cümlesini ben bitiririm.

Doğru diyor.
Gözleri yine o gülümseme-gülüş şeyini yapıyor
ve şimdi derim ince ama iyi bir şekilde evrene
daha açılmış gibi hissediyorum.

Bana Sputnik'ten bahsetti,
nasıl siyah beyaz kürkü olduğunu
ve dünyada en sevdiği şey sincapları kovalamak.

Köpeğiniz var mıydı? diye
soruyor. Başımı salladım,
ve tam da bunun köpekleri sevmediğim
için olmadığını açıklamak üzereyken
Aslında köpekler hakkında pek bir şey
bilmiyorum çünkü memlekette kimsenin köpeği
yoktu,
Bayan Bloom ellerini çırparak
hepimizi hazırola geçiriyor.

İşimize dönelim, diyor Bayan Bloom,
Ve sahneye doğru geri dönerken Miles'a küçük bir el
sallıyorum.

prova yapmak için
Çünkü benim bir rolüm var.
Amerikan okulumun oyununda.

IX.

Sevgililer Günü'nde Layla bana
doğru koştığında
Bazı dedikodular paylaşacağını
düşünüyorum ve beklentiyle doluyorum.

Gizliden gizliye umut besliyordum.
Birisini dolabıma bir kart, bir çikolata koyacaktı,
ya da bir gül.
Ve bunu ne zaman hayal etsem,
siyah tişörtleriyle hep aynı kişi
oluyordu
siyah pantolon
ve siyah botlar.

Ama dolabım boş, sadece
Layla var.
Yüzü hüznle dolu ve endişeyle
çarpılmış.

Ve sonra bana anlattı:
Patlama hakkında,
sokaklardaki kan hakkında,

ve dehşet ve
ölüm.

Bana söylediklerinden dolayı üzgün ve kırgınım,
ama olay bir şehirde gerçekleşmişken neden bu bu
kadar takıldığını anlayamadım.
Bizden çok uzakta.

Dikkatli ol Jude, diyor ve
ben anlamıyorum.
Bana şimdi Müslüman olmanın ne demek olduğunu
öğreneceğimi söyledi.
Amerika'da.

X.

Layla'nın uyarısına omuz silktim,
çünkü Amerika'da,
Omuz silkmeyi
mükemmelleştirdim. Çünkü
Amerika'da,
Her şeyin yoluna gireceğine
inanmaya başladım.
Çünkü Amerika'da,
Bir oyunda rol aldım, hem
de Amerika'da,
Sevimli bir çocukla arkadaş oldum.
ay olan tişörtler giyen bir adam.

Ona inanmıyorum.
Ona inanmak istemedim ama
çok geçmeden anlamaya
başladım,
bana doğru fırlatılan bakışlar hafifçe
emin değilken
açıkça düşmanca.

Her bakış bir özür, bir açıklama
talep ediyor.
Yapmadığım
bir şey için.

O öğleden sonra,
Okuldan eve yürüyorum
çünkü oyun antrenmanımız yok ve bir
adam fark ettim
Köşede durmuş otobüs bekliyor. Ona küçük bir
gülümseme veriyorum,
ama o gülümsemiyor.

Yere bakıyorum, yola
çıkmaya hazırım, ayakkabı
seslerini duyduğumda
arkamdaki kaldırıma vuruyordu.

Omzumun üzerinden bakıyorum
ve adamın beni takip ettiğini
görüyorum. Kalbim göğsümde yerinden
fırladı,
ve öfkeyle çekiçliyor.

yere geri dönün, diyor.
Seni burada istemiyoruz.

Kulaklarımda bir çınlama
oluyor ve bir an için donup
kalıyorum,
duyduğumdan emin
değildim.
Bir şey söylemek istiyorum.
bu adamın anlamasını sağlamak için
Benden korkması, nefret etmesi için bir
neden yok,
ama tek yapabildiğim uzaklaşmak.

Kulaklarımdaki çınlama bir süre daha devam ediyor,
keskin bir çığlıktan sonra köreliyor.
daha yumuşak bir yankıya.
Tepeye, şimdi evim olan yere doğru yürüdüm. İşte o
zaman tanıdık bir ses duydum.

Jude!

Şaşkınlıktan sıçradım. Sonra
döndüm ve Miles oradaydı.
Nefes nefese kalmış ve soğuk hava yüzünden yüzü kızarmış.

*Ne olduğunu gördüm.
Ne yapacağımı
bilemedim. Çok özür
dilerim.*

Başımı eğdim.
Nedense Miles'ın görmesi daha kötü hissettirdi.

*Jude, dedi, bana bakarak.
Bu adam tam bir pislik.
Gözlerini kısarak güneşe
bakıyor. Bu komik bir
şey,
Bir gün nasıl bu kadar
aydınlık ama bu kadar soğuk
olabilir.*

*Özür dilerim, tekrar söylüyor.
Kelimeleri karmakarışık
ve bir şekilde bu beni rahatlatıyor.
Onun da gergin ve telaşlı olduğunu bilmek.
Ne diyeceğimi bilemiyorum.*

*Bir şey söylemek zorunda değilsin,
dedim. Bir an yanımda yürüyor ve
ikimiz de sessiz kalıyoruz.*

*Nereye gidiyorsun?
Amcamın evi diyecektim ama onun
yerine cesur olmayı seçtim ve Evim
dedim.*

XI.

Miles'in Mazin Amca ve Michelle Teyze'nin evinden
sadece birkaç blok yaşadığı ortaya çıktı.
Beni Sputnik'le tanışmak için uğramaya
davet etti ve eve gitmekten başka bir şey
istemediğim halde
ve yatağa kıvrılmak
ve battaniyeleri üzerime çekip eski
evimdeymişim gibi davranıyorum.
Yasemin ve deniz tuzu kokan güneşli bir yatak odası,
Katılıyorum çünkü bu
köpeklerle tanışmak istiyorum.

Oraya gittiğimde Sputnik çoktan dışarıda,
çitlerle çevrili bahçede koşturuyordu.
Miles bizi içeri almak için gıcırdayan ahşap
kapıyı açıyor ve Sputnik hemen ona koşuyor,
zıplıyor ve yüzünü yalıyordu.

Aşağı, kızım, diyor,
ama gülüyor,
gerçekten gülüyor,
Onu gönülsüzce hâlâ donmuş yapraklarla kaplı olan
yere doğru iterken.

Gölüşü neşeli bir
çingirak sesi gibi.
Tekrar tekrar dinlemek isterim.

Sırayla topu Sputnik'e atıyor ve aşağıdaki
gibi basit şeyler hakkında konuşuyoruz
bir sonraki matematik sınavımız ne zaman
ve Bayan Bloom'un oyunun gidişatından
memnun olup olmadığını düşünüyoruz,
ve sonra Miles diyor ki,

*Sadece şunu söylemek istiyorum,
Anladığımı söylemiyorum çünkü anlamadığımı
biliyorum,
ama uyum sağlayamamanın nasıl bir şey
olduğunu anlıyorum. İnsanların size farklı ve
tuhafmişsiniz gibi bakması.
ve sanki bu kötü bir şeymiş gibi.*

Siyah savaş botlarına bakıyor.
ve Sputnik için tenis topunu tekrar fırlatır.
Sonunda *bunun kötü bir şey olmadığını* söyledi,
Biliyor musun?

Başımı salladım,
Sözleri örtölüyor,
fırtınadaki bir şemsiyenin
verdiği rahatlama gibi
hissediyorum,
Soğuk bir gecede yumuşak bir
battaniyenin rahatlığı.

Tenis topunu soğuk zeminden kaldırıyorum ve
Sputnik heyecanla bana doğru koşup ellerimi
yalamaya başlıyor,
Dili tenime sertçe değiyordu.

Dilini hissettiğimde şaşırarak gülüyorum,

Her Şeye Şaşırdım.

XII.

Neden bizi suçluyorlar? Layla'ya soruyorum,
Saldırı haberinden birkaç gün sonra, bir
evde otururken
tiyatronun arka sıralarında.

Layla bana Amerikalıların
yaptığı gibi omuz silkiyor,
Ondan öğrendiğim,
Cevabı bilmediğiniz ama bunu itiraf
etmeye de bir türlü cesaret edemediğiniz
zaman.

Ya da bazen omuz silkiyorsunuz
çünkü cevabı biliyorsunuz ama bu
çok acı verici
söylemek için.

*Bizim de bundan nefret ettiğimizi
bilmiyorlar mı? Bizim de acı
çektiğimizi?*

Ancak bunu söyledikten sonra Layla'nın
artık benim "biz "im olmadığını fark
ediyorum.

O, dünyanın herhangi bir yerinde patlayan
bombaları duymanın artık şok edici
olmadığı bir yerde yetişmedi.
arabalar

camileri
pazarlar.

İnsanlar dua ederken bombalar patlıyor
Sevgiyi
kutluyorum.

Özellikle bu saldırının Amerikalılar
için neden bu kadar üzücü olduğunu
soruyorum.
*Neden geçen hafta Lübnan'da
değil? Ya da bir hafta önce
Pakistan'da?*

Layla bana bunun sebebinin bu
saldırı olduğunu söyledi.
Batı'da gerçekleşti.

Bana Amerikalıların Lübnan'da bombaların
patlamasını beklediğini söyledi.
Pakistan'da
sevgili Suriye'de, ama
Fransa'da, İngiltere'de
değil,
Kanada.
Bunun hepimizin Antarktika'da kar yağmasını
beklememiz gibi bir şey anlatmaya çalışıyor
ama Tahiti'de güneşli ve sıcak
Ama Tahiti'ye kar yağsaydı bu haber olurdu çünkü
beklenmedik bir şey olurdu,
Ama donmuş Antarktika' kar yağdığında
kimsenin kılı kıpırdamıyor.

Bunu hazmetmem biraz zaman alıyor,
Layla'nın söylediği şey Amerikalıların bunun
normal olduğunu düşünmesi.
yerlerde şiddet olması
için
benim gibi insanlar,

benim gibi insanların
ve bana benzeyen insanlar
yaşıyor.

Hepsi benim gibi insanları görüp
şiddet
üzüntü
savaş.

Bu doğru değil diyorum.
Suriye her zaman şimdiki gibi değildi
ve her zaman da böyle olmayacak.
Bunu söylerken kendimi kardeşim gibi
hissediyorum, onun cesareti
onun inancı
onun gücü
Sözlerimde yankılanıyor.

Bir an için,
Issa dünyanın öbür ucunda
kaybolmuş gibi hissetmiyor,
ama onun yerine,
Bu salonda oturup bana güç
veriyor.

Onu en çok bu anlarda özlüyorum.
Acaba neredeyse, beni
düşünüyor mudur?
Annem ve şişmiş karnı hakkında,
Baba'nın dükkânında tek başına olduğu
hakkında.

Küçükken
üzüldüğümde Issa bana
şöyle derdi:
Çok fazla güneş ışığı çöl yapar.

Yine de merak ediyorum,
Eğer çok fazla yağmur
yağması mümkünse.
Boğuluyormuşum gibi
hissetmeye başladım,
Sanki daha ne kadar ayakta
kalabileceğimi bilmiyormuşum gibi.

XIII.

Onu gördüğümde Miles ile okuldan eve
yürüyordum.

T e r r o r i s t s.

Kırmızı boya kış güneşinde mücevher gibi, kan gibi
parlıyor.
Her tarafa sıçramış
Layla'nın ailesinin restoranının vitrininde.

, karnımı tuttuğumu fark
etmiyorum,
Miles söyleyene kadar,
ne?

Gözleri benimkileri takip ediyor
ve sonra o korkunç boyayı görür.

Başını öfkeyle sallıyor,
gözleri sert.
*Bunu her kim yaptıysa korkunç bir
insan. Bunu kim yaptıysa bir
teröristtir* diyorum,
ve sonra dilimi o kadar sert ısıyorum ki kan tadı alabiliyorum.

Parlak kırmızı boyaya dönüp
bakıyorum. T e r r o r i s t s.

Gözyaşlarımla görüşüm bulanıklaşıyor.
Amerika'ya geldiğimden beri ilk defa keşke
İngilizce okumasaydım diyorum.

XIV.

Anneme söyledim.
ne olduğunu.

Haberi sakince karşılamış
gibi yapar,
Ama gözlerinin
konuştuğunu
unutuyor.

Öfkesini ve
korkusunu
gösterirler.

Beni kucaklıyor ve
sırtıma küçük daireler .

*Neden bizden nefret
ediyorlar? Sesim
gözyaşlarıyla
buğulanırken
soruyorum.*

Jude.
Sesi çok keskin.
Duruşumu düzeltiyorum.
Bu seninle ilgili değil.

*Bu, bir kişinin cehaleti ve
korkusuyla ilgilidir.*

*Benimle
ilgiliymiş gibi
geliyor.
Ben öyle hissediyorum
hepimiz hakkında, diyorum.*

Sırtımı tekrar
ovuyor.
Sonsuzluk
hakkında çok
rahatlatıcı bir şey
var.
dairelerin doğası.

Layla için güçlü olmalıyız.

Haklı olduğunu biliyorum.
Onun için güçlü olmam
gerektiğini kastettiğini de
biliyorum. Benim için.

*Issa'yı özledim.
O ne yapacağını bilirdi.
Annem derin bir nefes alır.
Kardeşin
öfkesinin onu
yönlendirmesine izin
veriyor. Sen daha akıllı
başında birisin.
Bu, daha iyi
gezinmenize
yardımcı olacaktır
Bunun gibi durumlar.
Sen de güçlüsün, Jude.*

Bazen konuşmak
Annem bana hatırlatıyor
Aynadaki kiri temizleyen bir tüy
silgisi gibi.

Sana yeni bir şey vermiyor,

Ama zaten orada olanı daha
iyi görmenize yardımcı
oluyor.

Ne yapabiliriz? Sadece
Layla ve ailesine nasıl
yardım edebileceğimizi
değil, bu dünyada
yaşamaya nasıl devam
edebileceğimizi de
soruyorum
Kardeşimin güvende olup
olmadığını bile
bilmediğimiz bir yerde.

Bir yolunu bulacağız,
diyor annem elimi
sıkarak. *Birlikte.*

XV.

Layla ile konuşmaya çalışıyorum,
ama bu konuda konuşmak istemiyor.

Unut , Jude, kız tersliyor.

Sadece yardım etmek istiyorum.

Girişte
duruyorum.

Ailesinin restoranında.

Boyayı temizlemesi için birine para ödüyorlar,
ancak yavaş yavaş fark ediyorum ki hiçbir para
nefreti temizlemeye yetmiyor.

Ön kabine oturdum.
ve isteksizce önüme oturdu.

Şanslısın, Jude.

Lütfen yine başlama diyorum.

Hayır, diyor.

Sesinde bir fırtınanın gücü var.

Sen bir yere aitsin.

Ben hiçbir yere ait

değilim. Buraya ait

değilim,

Orada değil.

Bu doğru değil diyorum,
Ama sesim zayıf, nefesim kesilmiş gibi.
Ona söylediklerinin doğru olmadığını söylemek istiyorum,
ama bir şey söylememi istemediğini anlayabiliyorum.
Zor cevapları olan basit sorular
soruyor.
Tek istediği dinlemem.

İngilizce konuştuğum aylarda hala
düşünüyordum,
Hala rüya
görüyorum,
Arapça,
Öğrendim ki bazen en basit
şeyler
söylenmesi en zor şeylerdir.
Bazen hissettikleriniz için hiçbir
kelime yoktur,
hiçbir dilde kelime yok.

*Burada, her zaman bunu yapan
adam gibi görüneceğim,
ya da bunu yapan adamın sevdiği biri gibi görünmek,* diyor Layla.

Benden uzaklaştığını
hissediyorum ve onu geri
çekmek istiyorum ama nasıl
yapacağımı bilmiyorum.
çizilmesi gerekmeyen bir çizgi
çekiyor.

*Ama oraya gidersem, sonunda dedi ki,
Ben her zaman Amerikalı
olacağım. Gördüğünüz gibi,
Ben hiçbir yere ait*

değilim. Ben varım,

diyorum.

Sen gidene kadar.

Bu üç kelime delip
geçiyor
İkimiz de.

Başımı sallıyorum,
ve sonra benden yapmamı beklediği şeyi
yapıyorum. Gidiyorum.

XVI.

Layla ertesi hafta benimle konuşmadı.

Okulda koridorda değil.
Onu arkadaşı Kate ile birlikte
dolabının yanında durmuş yaklaşan
fen sınavı hakkında konuşurken
gördüğümde.

Oyun antrenmanında değil
Ruth ve diğer set
tasarımcılarıyla oturduğu ve
yanına gittiğimde orada
yokmuşum gibi davrandığı
yer.

Ne zaman ona yaklaşısam,
arkasını dönüyor.
Beni rahatsız etmiyormuş gibi davranmaya çalışıyorum.
İki buçuk satırımı tekrar tekrar ezberlemeye
odaklanıyorum.

Bir şamdana aşık olan kuş tüyü silicisi rolüne
odaklanıyorum.
Bazen varlığının farkına varan,
bazen varmayan.

Karakterinin benimle
bağdaştıramadığım yönleri var.
Ben onun gibi flörtöz ve emin değilim ama
öyleymiş gibi davranmaya çalışıyorum.

Onun bazı yönlerine eğilerek onu daha iyi
anlamaya çalışıyorum.
Görülme, fark edilme
arzusunu anlıyorum,
Duyulmak için.

Plumette'in özgüvenine sahipmişim gibi
davranırken, elimi kalçama koyup dışarı
çıkıyorum,
Layla'nın beni görüp görmediğini anlamak
için etrafıma bakıyorum, ama ne zaman
ona doğru baksam,
arkasına bakmıyor.

XVII.

Gergin misin?

Grace bana soruyor.
Bayan Ravenswood'un serbest sohbet
dediği Şeyi yapıyoruz.
istediğimiz her Şeyi bir yer.
Tek kural Őudur
her Şeyi İngilizce söylemek
zorundayız.

DehŐete dűŐerdim.

Gűlűmsűyor ve ben de
onun bu bűyűk Őeyle
gurur duyduğunu
sűyleyebilirim.
Az ۆnce kullandığı İngilizce kelime.

Bu kelimeyi sevdim.

DehŐete dűŐtűm.

Anlamından dolayı değil,
gerçekten ۆyle bir kelime gibi
hissettirdiđi ićin.
Sűylediđinizde,
dehŐeti duyarsınız.
Tadına bak.

Başımı salladım ve dedim ki,
Çok heyecanlıyım,
Oyun için gergin olsam da.

İki buçuk satırımı unutacağım
için gerginim.
Herkesin önünde işleri
etmekten korkuyorum,
Bayan Bloom'u hayal kırıklığına
uğratmak, herkese bir sebep
vermek
bana rol vermekle hata ettiğini düşünmeye başladım.

Ben de çok heyecanlıyım! Grace diyor ki.
*Hepimiz seni görmeye
geleceğiz.*

Konuşmakla meşgul olan Ben ve
Omar'a bakar.
arcade oyunları hakkında
Omar'ın yeni arkadaşlarıyla
gittiği okulumuzun yakınındaki
pizzacıda
ve Ben'i de gelmeye ikna
etmeye çalışıyor.

Onlar *da geliyor*, diyor Grace
dikkatlerini çekemediğinde.

Emin misin?

Biraz gülümsüyor.
*Yapacaklarını
söylediler. Omar
sıkıcı olmasa iyi olur
dedi.*

İşte bu,
Ben ve Omar şipşak

dikkat çekmek için.

Sıkıcı olmayacak.

Değil mi, Jude?

Harika olacak.

Uyuşturucu mu?

Yeni bir kelime
daha deniyorum.

Uyuşturucu harika bir

şey demektir.

Gerçekten harika bir şey, diye açıklıyor Ben.

Bayan Ravenswood

uzun zamandır ilk

kez konuşuyor.

Bize harika bulduğunuz

başka bir şey söylemek

ister misiniz?

Bayan Ravenswood'un bu

kelimeyi söylediğini duymak

hepimizi gülümsetiyor.

Ördek Avı

Omar'ın dediğine göre Mario'da oyun oynuyormuş.

Müzik, diyor Grace.

Özellikle herhangi bir tür?

Bayan Ravenswood soruyor.

Grace'in yüzü kızarır

ve "Rock and roll"

diye fısıldar.

Gerçekten mi? Grace'e

sordum. Yüzü hala

kırmızı,

ama o başını sallıyor.
Amerikalı grupların isimlerini
saymaya başladı.
Hiç duymadım.

Bu harika, Grace,
Ben diyor ki,
ve hepimiz gülüyoruz.

Bayan Ravenswood'un odasında hâlâ
öğreniyor olmamız hoşuma gidiyor,
sadece kelimeler değil,
ama aynı zamanda birbirimiz hakkında da.

XVIII.

Biz pratik yapıyoruz
koro dahil neredeyse tüm
oyuncuların yer aldığı büyük
grup numaralarından biri
sahnede.

Bu sahneleri en zor
buluyorum çünkü
ayaklarım
herkesinkiyle aynı
yönde hareket etmeli
aynı anda.

Dışarı baktığımda dansın
bir sonraki adımını
hatırlamaya çalışıyorum.
ve Layla'yı tiyatronun
arkasında gördüm,
Başını eğmiş,
setlerden birinin
üzerindeki sanat
eserini inceliyordu.
Ne olduğunu
anlamadan önce,

dirseğim Thomas'a
Çarpıyor,
Nathan'a  arpan
Lumiere'i oynuyor,
Cogsworth'u oynuyor.

Yakında,
Sahne birbirine
dolanmış ayak
bilekleri ve
 arpılmış dizlerle
dolu.

Bayan Bloom.
bize
sesleniyor.
*Kısa bir ara
verelim ve beş
dakika sonra
yeniden
toplanalım.*

Yüzüm
sanki yanıyormuş gibi.
Sahneden inip hızla
salona kaçıyorum.

*Hey, tanıdık bir sesin duydum. Arkamı
döndüğümde,
Miles'ı görüyorum.*

*Her şey yolunda mı?
diye sordu, ben de başımı salladım.
Bir dakikalığına
dışarı çıkmak ister
misin?*

Koridorda
yürüyoruz,
kapıyı itip açın ve

serin gece havası.

Biraz titriyorum
ve gökyüzüne bak.
Açık bir gece
ve az miktarda yıldız
görebiliyorum.

*Bir yıldız
gördüğümüzde,
gerçekten geçmiş
bir versiyonunu
görüyoruz
çünkü ışık
çok uzaklardan geliyor?
Miles'in kafası yukarı
eğik. Yani bir bakıma
yıldızlara bakıyor,
geçmişe bakmak gibi.*

*Keşke bakabilseydim
geleceğe, sessizce söylüyorum.*

Neyi görmek isterdin?

*Kardeşimi diyorum.
Nefesimi , soğuk havada
süzülürken görüyorum.*

Onun hakkında ne bilmek istiyorsun?

*İyi olduğunu söylüyorum.
Hayatta olduğunu.
Ve sonra içimden dökülüyor.
Miles'a Issa hakkında her şeyi anlattım.
ve Halep'e nasıl kaçtığını ve bu
insanlara nasıl yardım ettiğini
savaşın parçaladığı bir şehirde sıkışıp kaldılar.*

Savaşın yıktığı bir şehirde
sıkışıp kalan insanlardan
biri haline nasıl geldiğini.

*Layla, sadece
Okulda kime , ona anlattım.
Ve şimdi de sen.*

Bir süre
sessiz kaldık.
Yine de kötü bir sessizlik değil.

Bunun yerine
doğru
hissettiriyor
sanki kabul ediyormuş gibi
Söylenenlerin ağırlığı ve ne
söyleyeceğimizi bilemememiz
sorun değil.

*Söylediğiniz için
teşekkürler. Umarım
güvendedir.*

Miles gökyüzünü işaret
ediyor. *Şu takımyıldızını
görüyor musun?*
Bu Orion.
*Antik Yunan mitolojisinde,
Orion'un insanüstü bir güce
sahip olduğu düşünülüyordu.*
Temelde yok edilemez.
*Belki de
olumlu bir işaret
Orion'u bu gece net bir şekilde görebiliyoruz.*

Miles'ı takip ediyorum.
parıldayan yıldızlar
koleksiyonuna parmak.
Bize bir mesaj

Gelecekte mi?

Miles biraz gülümsüyor.

*Bunu düşünmenin
bir yolu da bu.*

XIX.

Bir gece yemekten sonra,
Mazin Amca'yı çalışma odasında buldum.

Kapıyı çaldım.
ve beni içeri buyur etti.

Neden bizden nefret ediyorlar? Ona Arapça soruyorum, bazen hatırlayıp hatırlamadığını bile merak ettiğim bu dilde bana katılması için neredeyse ona meydan okuyorum.

Cahil biriydi, Jude,
Diyor ve Arapçası kendinden emin ve net.

*Yaptıkları şey korkunç,
Ama onların nefret dolu tüm
Amerika'yı tanımlamasına izin
veremezsiniz.*

Bana kocaman sarıldı,
ve bu beklenmedik bir şey çünkü benim babam
Bu yüzden amcamın da aynı şekilde düşündüm.

Başımın üstünü öpüyor.

Sen buraya

aitsin.

Ben de öyle.

Öpücük bir hayalet gibi başımın
üstünde duruyor.

Bir söz gibi.

Ben de eve aitim.

Bana bir gülümseme
verdi, şöyle diyen bir
gülümseme,

Biliyorum.

*Bu, burası ve orası arasında bir
yarışma değil.*

Seçmek zorunda değilsiniz.

XX.

Kartpostal tam da doğru zamanda geldi.

Bu beni Allah'a ve evrenin lütfuna inandıran türden bir şey.

Annem gözyaşları içinde bana uzattı.

Bu küçük bir kartpostal
Ön yüzünde Beyrut'un sade bir fotoğrafı vardı.
Tipik Fatima tarzı,
fazla yazmadı,
Ama o yazdı ve önemli olan da bu.

O hâlâ benim arkadaşım ve önemli olan da bu.

Kartpostalın arkasındaki adresin izini sürmek için çok zaman harcıyorum.
Artık ona tekrar yazmak için bir yolum var.

Kendimi çok daha az yalnız hissediyorum.

XXI.

Annem gururla gülümsüyor
ve ellerini artık patlayacakmış gibi büyük olan
karnının üzerine koyar.
her an.

Mazin Amca'nın camiye gelmesini sağlama isteğini
gerçekleştirdi.
Michelle Teyze ve Sarah da burada. Burada çok
fazla insan var.
Hepsi annem yüzünden.
ve camiden birkaç arkadaşı
Layla'nın ailesinin masraflarını karşılamalarına
yardımcı olmak için bir bağış kampanyası
düzenlediler.
hasarın
İyileşmelerine
yardımcı olmak
için restoranlarına.

İnsanlar annemin hazırladığı sepetler için teklif veriyorlar.
Ev yapımı ma'amoul ve zeytinyağlı sabunlarla
dolu sepetler
ve gülsuyu parfümüyle dolu küçük şişeler.
Strafor bardaktan şekerli çayımı yudumlayarak
kalabalık odaya doğru ilerliyorum.

Layla'yı camiden birkaç arkadaşıyla birlikte
odanın arka tarafına yakın bir yerde otururken
buldum.
bizim okula gitmeyenler.

İlk başta beni görmezden geleceğini düşündüm.
Son birkaç haftadır okulda yaptığı gibi.

Ama beni gördüğünde
ayağa kalktığında
ve bana sallıyor,
rahatlıyorum.

Jude, diyor,
gülümsüyor,
ve bana sarılıyor.

Annen çok nazikti.
Gülümsemesine karşılık veriyorum.
Seni önemsiyor.
Sana değer verdiğimi söylüyorum.

Layla parlak karo zemine bakar.
Biliyorum. Özür dilerim.
Sadece çok kızgındım.
Anlıyorum, diyorum,
Yeni öğrendiğim bir Amerikan
deyimini uyguluyorum.

Kuzenin eğleniyor
görünüyor.
Layla'nın gözlerini takip ediyorum.
Sarah'nın bir çemberin
içinde durduğu yere
Annemin camiden arkadaşlarından
biri, fıstıklı ma'amoul yiyordu.
ve gülüyordu.

Vay canına, diyorum.

*Bunu söylerken tam bir Amerikalı
gibi konuşuyorsun, Layla
gülüyor. İkimiz de Sarah'yı
izlemeye devam ediyoruz.
Tay'ebah'i nasıl
söyleyeceğini çalışıyor,
Lezzetli.*

*Birdenbire,
Layla uzanıp omzuma dokunuyor.
Jude, sen cesursun.
Bunu biliyorsun, değil
mi?*

*Bunu söylediğinde,
Gözlerimin arkasında basınç
oluşuyor ve ağlayacağımdan
endişeleniyorum
Çünkü bunu duyunca Issa'yı çok özledim.
Çok
fazla.*

*Ne oldu? Dedi ki.
Delirdin mi sen?*

*Başımı sallıyorum ve
gözyaşlarımı
siliyorum.
Ona Issa'yı düşündüğümü
söyledim. Tekrar omzumu sıktı.*

*İyileşecek,
ve seninle çok gurur duyardı.
Gözleri odada dolaşıyor
ve etrafı bir sürü arkadaşla çevrili olan annemi bulur.
Yeni arkadaşlar,
Amerikalı arkadaşlar.*

Hepinizle gurur duyardı.

XXII.

Bağış toplantısından
sonra Mazin
Amca Michelle
Teyze Sarah
Anne
ve hepimiz eve gidiyoruz.

Annem yatağa yığılır, çok
yorgundur,
ama ailemin geri kalanıyla birlikte uyanık kalıyorum.

Mazin Amca uzun zamandır görmediğim kadar
gülümsüyor.

Bağış toplama
etkinliğinde Ürdünlü bir
hemşireyle tanıştı,
Mısır'dan bir mağaza
sahibi, Suriye'den bir veri
bilimci.

*Anlayan insanlarla ev hakkında konuşmak iyi hissettirdi,
bana Arapça söyledi.*

Home.

Suriye'ye evim dediğini duymak beni şaşırttı.
Mazin Amca'nın da benim de artık buna

gıcırdayan eski ev
ve Suriye
Eve.

Hepimiz televizyonda bir film
izliyoruz ve bittiğinde
Üst kata çıkıyorum,
ama Sarah beni durdurdu.

Jude, diyor.
Beni odasına davet etti.
Burada yaşadığım süre boyunca,
Odasına sadece bir kez daha girdim.

Sarah ellerini birbirine bağlar
ve ayaklarının üzerinde ileri geri sallanıyor.
Gergin olduğu belli,
ama nedenini bilmiyorum.

Layla hakkında söylediklerim için özür dilerim, diyor

Sarah. Dudaklarımı birbirine yapıştırıyorum,
Ne diyeceğimi bilemedim.

Ne kadar üzgün olduğumu hatırlıyorum.
Sarah Layla'ya hakaret ettiğinde öyleydim.
O zamanlar ona karşı
koyamadığım için kendimi ne
kadar zayıf hissettiğimi
hatırlıyorum.
Ama annemin öfkemi kontrol
edebilmemin beni zayıf
yapmadığını söylediğini de
hatırlıyorum,
Hatta bazen beni güçlü kılıyor.

Bu gerçekten korkunç.
Sarah, *ailesinin restoranına ne olduğunu* da ekliyor.
Bana haber verir misin?
Yardım edebileceğim bir şey var mı?

Tekrar düşünüyorum.
bu atasözünün:
Sahip olmadığı bir şeyi veremez.

Sarah bu gece bir şey kazandı.
Daha önce sahip olmadığı bir şey.
Ve şimdi bunun bir kısmını bana
veriyor.

, diyorum.
küçük bir gülümsemeyle.

ALTINCI BÖLÜM

Yaşam

I.

Bayan Ravenswood'un sınıfında,
Ben ve ailesinin Amerikan vatandaşı olmalarını
kutluyoruz.

Ben, adliyede gerçekleşen törenin fotoğraflarını
getirdi.
Pembe limonata içtik, diyor Ben.
Ve kurabiye yedik.

Bu sanki
Bayan Ravenswood, çikolatalı kurabiyeleri
dağıtırken *mükemmel bir kutlama* olduğunu
söylüyor.
bakkaldan aldığı
Böylece sınıfta da kutlama yapabiliriz.

Ben babasının ona nasıl
gülümsediğini anlatmaya devam
ediyor
Bağlılık Yemini'ni okumayı bitirdiğinde çünkü Ben
babasının ezberlemesine yardım .
Kurabiyelerden sonra,
geçmiş zaman pratiğine geri dönüyoruz.
Grace ve ben ortağız,

bir ileri bir geri gidip,
Ben
koştum
sen o
koştu
biz
koştuk
koştular.

Bu kolay, diyor Grace gülerek.
Her zaman koştu.

Belki her şey kolaylaşıyordur,
diyorum ve kurabiye kırıntılarını
fırçalıyorum.

II.

Oyun provasındayım,
Miles'ın Rubik küpüyle
oyun izliyorum.

Layla'nın yanında oturuyoruz.
set duvar resimlerinden birine son
rötuşları yapıyor
Fransız kırsalını tasvir ediyor. Çok
güzel ve ben de ona öyle
söylüyorum,
ama aynı zamanda ona anlatmaya çalışıyorum,

Sen buraya aitsin.
Güzel şeyler yapıyorsun.

Sarah önce Mazin Amca'yı görüyor.
Onun dediğini duydum,
Baba?
Ne yapıyorsun burada?
Kızına sarılıyor ama gözleri beni arıyor.
Khalo? Ben de diyorum ki.
Geliyor, diyor,
ve vücudum sarsılmış gibi açılıyor

Soda kutusu,
İçim içime sığmıyor,
Beklenti ve heyecan zirveye çıkıyor ve
köpürüyor.

Mazin Amca'nın arabasına binmek için dışarı
çıkıyoruz ve gökyüzünden iri kar taneleri
yağıyor.
Sarah arka koltukta benimle birlikte
otururken elimi sıkıyor.

Abla olacaksın! diyor.
Buna inanabiliyor musun?

Sinirli bir şekilde gülüyorum.
ve pencereden dışarı bak.
Hastaneye giderken
Mazin Amca çalışıyor ve sanırım kız kardeşim
doğacak,

Buraya ait olacaksın.
Nereye istersen oraya ait olacaksın.
Her yeri güzelleştireceksiniz.

III.

Baba'nın gözleri var onda.

Annesinin burnuna mı yoksa Babasınıninkine mi
sahip olduğunu bilmek için henüz çok erken,
benim kaşlarım mı yoksa
Issa'nınkiler mi diye.

Onu ilk kez kucağıma aldığımda
kalbim yerinden çıkacakmış gibi
oluyor.

patlamak için.

Küçük bir insanı sevmenin
mümkün olduğunu
bilmiyordum.
Çok, çok fazla.

Kırmızı ve gürültülü,
ve gece gündüz her zaman ağlar.
Onu bilgisayarda gördüğünde Baba'yı
ağlatır,
Kolları onu tutmak için ağrıyordu.

Bebek ellerini dövüşmeye hazırmış gibi minik
yumruklar halinde tutuyor
ve uyurken ağzı açık kalıyor,

küçük salya damlaları birikiyor,
ama kırışık ve salyalı olmasına
rağmen
ve kırmızı,
O gördüğüm en güzel şey.

Annem ona Amal adını
verdi, Amal Teyze'den
sonra,
umuttan sonra.

IV.

Michelle teyze Amal'ın
üzerine titremeyi hiç
bırakmıyor.
Sarah bile
ona aşık olmak için.

Sarah çok güzel olduğunu söylüyor.
Bence sana benziyor.
Babam
ve ben.

Sence birbirimize muyuz?
Şaşkınlığımı gizlemeye çalışarak soruyorum.

Evet, öyle diyor.
Tabii ki.
Biz kuzeniz.

Zahmet bile etmiyorum.
Gülümsememi saklamaya çalışıyorum.
Hepimiz sırayla Amal'ı sallayıp
üstünü değiştiriyoruz.

Yaptığı her küçük şeyde
esniyor,
Kıvrın
mak,
tekmele
mek,
bize çok neşe veriyor.

V.

Amal iki hafta beş gündür burada.
sekiz saat
ve Issa hala onu bilgisayar
ekranından görmedi.
Yeniden ağabey olduğunun farkında bile değil.

Dışarıda hava karlıdan yağmura döndü.
güneşli ve
bulutlu.
İnsanlar baharın yaklaştığını
söylüyor, ama şu ana kadar
gördüğüm tek şey
Çamur.

Annem Baba'yı sürekli arıyor, böylece Amal'ı uykulu
ve sıcacıkken görebiliyor
Etrafına bakarken avazı çıktığı kadar
bağırduğunda,
geniş gözlü ve şaşkın.
Annem ve babamın spekülasyonlarını dinliyorum
Amal'ın büyüdüğünde nasıl biri olacağı hakkında.

*Şunu yaparken gördün mü, bunu
yaparken gördün mü?* diyorlar,
onun her hareketini, sırtının her
gerginliğini fark ediyorlar,
başını her sallayışında.
Benim hakkımda, Issa hakkında ne
dediklerini merak ediyorum,
Bu kadar küçükken, hala
bir gizemken,
merak edilecek bir
mucize.

VI.

Amal'ın fotoğraflarını getirdim.

Bayan Ravenswood'un sınıfında gösteriş yapmak için.

Grace, *onun çok güzel* olduğunu söylüyor.

Bayan Ravenswood, *burnunun onda* olduğunu söylüyor.

Omar, *kızın çok küçük* olduğunu söylüyor,

ve hepimiz gülüyoruz çünkü apaçık ortada olan bir şeyi ifade etmek Ömer'e özgü bir şey.

Ben'in geldiğinde,

fotoğrafa bakıyor. O *bir*

Amerikalı, diyor *ve bu*

harika.

Hepimizi gülümsetiyor.

VII.

Ne zaman anne
merdivenlerden aşağı koşar
matematik ödevimi yaparken buluyorum ve
yüzünü görüyorum,
O bir şey söylemeden ağlamaya başladım.

Taali, diyor,
Onu takip etmemi işaret ediyor.
Amal'ı kollarının arasına aldı,
ona, bana Arapça bir ninni söylüyordu.
Vücudumdaki her
kemik hazırolda
bekliyor.
onu merdivenlerden yukarı takip ederken.

Mazin Amca'nın çalışma odasına giriyoruz.
ve işte o zaman kardeşimin görüntüsünü
görüyorum. Perdeler kapalı,
oda karanlık,
Ama kardeşimin yüzü,
gülümsemesi,
her şeyi aydınlatacak kadar parlaktır.

Bir sevinç çığlığı
attım. Rahatladım.

Jude, diyor ki. !
Gözlerimde yaşlar parlıyor
Saçımı kapatmaya başladığımdan
beri beni görmediğini fark ettim.
Ve bebek, o çok güzel, diyor.
Hepiniz çok güzelsiniz.

Bu Amal, annemin dediğine göre.
Motasharefatun bema'refatek, *Amal*, diyor Issa
ve kara gözleri ona olan sevgisiyle gülümsüyor,
hepimiz için.

Issa'nın suratına,
Aradan geçen ayları görebiliyorum.
Gözlerinin altında daha önce hiç
görmediğim gölgeler var,
Dirseğinin etrafındaki çürüğün
dış hatlarını seçebiliyorum.
Çenesinde tıraş edilmemiş kıllar var ve
çok daha zayıf görünüyor.
Yine de gülümsemesi hâlâ aynı.
Tüm odayı kadar parlak.

Gözyaşlarım kahkahaya dönüştü
ve bilgisayar ekranına koşup
olabildiğince hızlı konuşuyorum,
Bildiğim her kelimeyi söylemezsem
korkarım,
ortadan kaybolacak.

Ona soruyorum, ? *Nasılsın?*
Eve mi gideceksin?
Buraya mı geleceksin?

*Artık abla olduğuma inanabiliyor
musun? Artık senin en küçük kardeşin
olmadığıma?*

*S
L
O
W
D
O
W
N*

Bana gülerek anlattı.
En tehlikeli yeri terk etti ve
yakınlardaki bir kasabaya gitti.
Bizi aramak için uluslararası bir yardım görevlisinin bilgisayarını kullanıyor.

Annemin yalvarmalarına rağmen,
tehlikeye, savaş bölgesine geri dönmeyeceğine
dair söz vermeyecektir.

*Orada bana ihtiyaç var, diyor,
ve hem annem hem de kalbim diyor ki,
Sana burada ihtiyacımız var.*

Ama bir şekilde, gerçeğe rağmen
Kardeşim bombaların düştüğü yerlerde bulundu,
düşüyor,
binaların kül haline geldiği yerlerde
Yiyecek ve suyun
olmadığı yerlerde,
Onu hiç görmediğim kadar
huzurlu görünüyor.

diyorum,
ve o da bana aynı şeyi söylüyor,
ve ikimizin de gerçekten ne olduğunu bildiğinden emin değilim.

Öyle, ama biz bunu çalışmaktan memnunuz.
Senaryoyu sevdiğimiz için öğrenmeye
devam etmekte sorun görmüyoruz-
belki, sadece belki, ikimiz de sonunda bize anlamlı
gelen rolleri bulduk.

Gerçekten olduğumuz gibi
göründüğümüz roller.

Tek dileğim bir gün senaryoda
rollerimizin Atlantik'in aynı
yakasında .
Yeni kız kardeşini kucağına alıp
annesini öpebileceği
Benimle şarkı söyle.

Bunların hiçbirini ona söylemiyorum,
ama kaşları birbirine yaklaşırken alnında beliren o
yıldızı izlediğimde,
Bunu bildiğini
biliyorum.

VIII.

O sabah,
İlk zil çalmadan Miles'ı buldum.

Kardeşim iyi. Yaşıyor
diyorum,
ve yapacağımı sanmıyorum
bu kelimeleri söylemekten hiç yorulmayacağım.

Miles'ın tüm yüzü
gülümsemeye
başlar.
Tişörtünü işaret ediyor.
Bir nedeni olduğunu biliyordum.
bugün Orion tişörtümü giymek için.

O kadar çok
gülümsüyorum
ki yüzüm acıyor.
Bunu
düşünmenin bir
yolu da bu.

IX.

Annem sürekli Baba ve Issa'nın Amerika'ya gelip bize katılmaları gerektiğinden bahsediyor.

Ama şimdi gelmek, bizim geldiğimiz zamandan bile çok daha zor,
Annem her zaman aç görünen Amal'ı emzirirken bana anlatıyor.

Anneme endişelenmemesini söyledim.
Baba'nın kendine nasıl bakacağını bildiğini ve Issa'nın iyi olacağını söyledi.
Hayat kurtaracağını
İnandığı şeyleri savunduğu için onunla gurur duymalıyız.

Diyor ki, *Jude, kardeşinin bir süper kahraman olmadığını ne zaman öğreneceksin?*
Annemin süper kahramanın ne olduğunu bildiğini bile bilmiyordum.
Ama neredeyse dokuz aydır Amerika'da yaşıyoruz.
Sanırım yeni kelimeler öğrenen tek kişi ben değilim.

Tek söyleyebileceğim, *umut edelim*,
ve ikimiz de bebeğimiz Amal'a
bakıyoruz,
En
ufak
bir
umut,
Tam o anda gözlerini
açıyor ve açlıktan ağlıyor.

X.

Açılış gecesinden önce son
antrenmanımız var.

Sonunda,
Yarın gece orada oturacak seyircilerin
bizi alkışladığını hayal ederek hepimiz
selam veriyormuş gibi yapıyoruz.

Ve sonra Bayan Bloom alkışlıyor.
Bizim için alkışlıyor.
Hepinizle gurur duyuyorum, diyor.
Çok çalıştınız ve bu hikayeyi hayata geçirdiniz.

Hepimiz birbirimize
bakıp alkışlıyoruz ve
selam veriyoruz.
Birbirimizle gurur duyuyoruz,
birlikte yarattığımız şeyle gurur
duyuyorum.

Bu çok güzel
bir şeyin parçası olmak

senden daha büyük hissettiren.

XI.

Annenin açılış gecesi gelmesine ve Michelle
Teyze'nin Amal'ı izlemesine karar verildi.
ve sonra ertesi gece,
Annem evde kalacak ve Michelle Teyze gidecek.

Mazin Amca bebeğe bakabileceği konusunda
ısrar ediyor ama hem annem hem de Michelle
Teyze onu görmezden geliyor. Onları hiç bu
kadar senkronize görmemiştim.

Kostümümü giydim ve annem dar siyah taytım
hakkında yorum yapmadı.
ya da uzun kollu desenli mayo. *Yeter ki*
rahat olsun, der gibidir gözleri.
Başörtümün altından saçımı
Fransız örgüsüyle ördü.
Başka kimse görmeyecek,
ama karakterime uygun hissetmeme
yardımcı oluyor. Bu annemle benim
aramda bir sır,
Bana cesaret verecek gizli bir
gibi geliyor. Gitmeden önce,
Michelle teyze Sarah ve benim fotoğrafımı çekiyor.

Sarah koro kostümüyle, ben
de Plumette kostümümle.

Bu gece harika olacağız, diyor Sarah ve "*biz*"
kelimesini kullanıyor,
Bayan Ravenswood'un sınıfında çalıştığım bir
kasılma
açtığım için çok mutlu
olduğum küçük bir hediye gibi
hissediyorum.

Hepimiz gergin bir şekilde
perdenin arkasında
bekliyoruz.
Layla'nın elinde bir pano ile setleri
dikkatle kontrol ettiğini görüyorum,
Not alıyorum.
Gözleri kısa süreliğine
benimkilerle buluşuyor ve bir
gülümseme paylaşıyoruz,
Her biri diğerine iyi şanslar diliyor.

Miles'in teknik kabinde ışıkları
hazırladığını biliyorum.
Onu tanıdıkça,
diğer insanlara yardım etmeyi nasıl
sevdiğini daha çok takdir ediyorum.
Parlatıcı.
Sahne arkasından açılış şarkısını dinliyorum ve
kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor.
Seyirciler öfkeli bir sevinçle alkışlıyor.

Sonraki sahneler
ve neredeyse benim zamanım geldi,
Neredeyse sahneye çıkma, görünme
zamanım geldi.

Nefesimi tutuyorum.

Perde kalkıyor
ve ben sahneye çıkıyorum.

Tiyatro ışıkları hayal ettiğimden
parlakmış.

Gözlerimi biraz kısıyorum,
ama sonra spot ışığına uyum sağlıyorum.

Arapça Kelimeler Sözlüğü

a'arf: Biliyorum; farkındayım

ezan: namaza çağrı, bazen *baza'an* olarak da adlandırılır

akeed: elbette

asroneyh: öğleden sonra atıştırmalığı

bint: kız

ghadah: günün büyük aile yemeği, genellikle öğle yemeği

habibt: tatlım

PEYNİR

khalo: amca (anne tarafından)

mahzozen: şanslı

MARHABA: Merhaba

motaşarefatun bema'refatek: sizinle tanışmaktan onur duydum; sizinle tanıştığımı memnun oldum **müezzin:** ezan okuyan kişi (kitabın bağlamında, Jude penceresinin dışında sesini duyduğu konuşmacıdan bahsediyor)

sabah)

Bebeğim.

skety: sessiz ol; konuşma

taali: buraya gel

tay'eb: lezzetli

Za'atar: Kekik ve susam tohumlarından oluşan Orta Doğu baharatı

Yazarın Notu

Daha sonra *Other Words for Home*'a dönüşecek olan fikrin ilk ipucu 2013 sonbaharında yakın bir aile dostumuzun evine akşam yemeği için davet edildiğimde aklıma geldi. Bu yemekte, memleketlerini tehdit eden şiddetten kaçmak için yakın zamanda Suriye'den gelen geniş aile üyeleriyle tanıştım. O zamana kadar sadece belli belirsiz bir farkındalığa sahip olduğum Suriye'deki çatışma hakkında daha fazla şey öğrendim. Bu yemekte, Amerika'da büyümüş kuzenlerin Suriye'de büyümüş kuzenlerle etkileşimini izledim. Bu bana aileler hakkında düşündürdü

-Benimki gibi (babam Ürdünlü) okyanusun farklı taraflarında yaşayan insanlar. Ama o sırada başka bir kitap yazıyordum, bu yüzden fikri daha sonra kullanmak üzere sakladım.

2016'nın sonbaharına geldiğimizde Suriye'deki savaşın vahşeti birçok Amerikan ve Avrupa gazetesinin ön sayfalarında yer alıyordu. Dünyanın büyük bir kısmı neler olup bittiğinin farkındaydı, ancak bütün bir halkın çektiği acılar karşısındaki sessizlik kulakları sağır ediyordu. Neden daha fazla insan umursamıyordu? Neden daha fazla insan yardım etmek istemiyordu? Bu sorular beni korkutuyordu. Uzun zaman önce içime gömdüğüm şeylerle yüzleşmemi sağladılar - Araplara ve Arap Amerikalılara karşı önyargı, İslamofobi ve Amerika'nın kahverengi insanların acılarına karşı genellikle soğukkanlı kayıtsızlığı.

Böylece kitabı yazmaya başladım. Ama analitik bir , aklımdan yazıyordum, kalbimden değil. Jude'un sesini bulana kadar kitap gerçekten doğmamıştı. Jude'u, bir kitapta ailesiyle ve geldiği yerle gurur duyan kahverengi bir kız görmeyen on iki yaşındaki benliğim için yazdım. Kendi umutları ve hayalleri olan kahverengi bir kız. Büyürken Jude'dan çok Jude'un kuzeni Sarah'ya benzediğimi itiraf etmekten utanıyorum. Toplumsal koşullanma sayesinde babamın kültüründen biraz korkmayı ve biraz da utanmayı öğrendim. Bana aksini hissetmemi söyleyen hiçbir medyaya maruz .

Bu kitabı kendime -hem geçmişteki hem de şimdiki halime- Arap Amerikalı bir kız olarak hayallerimin, umutlarımın ve korkularımın herkesinki kadar geçerli olduğunu anlatmanın bir yolu olarak yazdım. Dünyanın tüm Yahudileri hikayelerinin anlatılmasını hak ediyor. Ayrıca, sizi büyük bir kalbi ve daha da büyük hayalleri olan yüce gönüllü bir kız olan Jude ile tanıştırmak, savaş bölgesinden kaçan bu çocuklardan korkmanıza gerek olmadığını göstereceğimi umuyorum. Onlar da hepimizle aynı şeyleri istiyorlar; sevgi, anlayış, güvenlik ve mutluluk için bir şans.

İnsanlık tarihinin empatiye her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyulan bir dönemindeyiz. İki küçük kızın annesi olarak, onlara sürekli olarak hiç kimsenin vermekten fakirleşmeyeceği fikrini öğretmeye çalışıyorum. Sahip olduklarınızı paylaşmak, sahip olduklarınızın değerini azaltmaz. Sanırım bu kitabın asıl konusu da bu; sürekli artan cömertlik ihtiyacı. Ve cömertlik aslında sevgi için kullanılan başka bir sözcüktür. O halde kendimize olduğu kadar başkalarına da daha fazla sevgi vermeye çalışalım.

Suriye'deki çatışmalar ve Jude gibi mültecilere nasıl yardım edebileceğiniz hakkında daha fazla bilgi edinmek için lütfen aşağıdaki web sitelerinden birine göz atın:

<https://www.unicefusa.org/mission/emergencies/child-refugees/syria-crisis>

<https://www.whitehelmets.org/en>

<https://www.doctorswithoutborders.org/what-we-do/countries/syria>

https://my.care.org/site/SPageNavigator/CARE_SpecialDelivery.html

<https://www.refugees-welcome.net>

<https://www.icrc.org/en/where-we-work/middle-east/syria>

Teşekkür

Muazzam ve sonsuz teşekkürler (ve devasa için hem İngilizce hem de Arapça'daki diğer tüm kelimeler!):

Brenda Bowen, ona bahsettiğim ilk andan itibaren bu kitaba inanan ve her taslakta beni destekleyen büyüğü ve parlak menajerim. Brenda, sabrın ve inancın için teşekkür ederim. Her ikisi de bu kitabı mümkün kıldı.

Greenburger Associates'teki tüm ekip, özellikle Wendi Gu (sizi özlüyoruz!), Abigail Frank (hayat kurtarıcısınız!) ve Stefanie Diaz (bir yazarın sahip olabileceği en iyi yabancı haklar temsilcisi!).

Alessandra Balzer, benim inanılmaz editörüm. Seninle çalışacak kadar şanslı olduğum için sürekli kendimi çimdikliyorum. Tüm desteğiniz için, sadece en keskin göze değil aynı zamanda en sıcak kalbe de sahip olduğunuz için teşekkür ederim.

Balzer + Bray'deki herkes, özellikle de Kelsey Murphy. B+B bir aile gibi hissettiren bir baskı ve bunun bir parçası olmak çok güzel.

Harper'daki tüm muhteşem ekip, özellikle Suzanne Murphy, Andrea Pappenheimer, Kathy Faber, Kerry Moynagh, Nellie Kurtzman, Ann Dye, Vaishali Nayak, Patty Rosati, Jacquelynn Burke ve Liz Byer. Ve hayal edebileceğim en muhteşem kapak için Jenna Stempel-Lobell ve Alison Donalty'ye. Tüm sıkı çalışmalarınız için size teşekkür etmeyi asla bitirmeyeceğim.

Jack Jones Literary'den Kima Jones'a özel teşekkürler.

George Wadih ve Saad Samaan ve Suriye'deki yaşamlarının ayrıntılarını nezaketle paylaşan diğer herkes. Tüm duyarlı okuyucularıma teşekkür ederim.

Bu kitabı erkenden okumayı kabul eden ve coşkulu geri bildirimleriyle Jude'un hikayesi için beni daha da heyecanlandıran herkese teşekkür ederim: Aisha Saeed, Rachel Strolle, Amanda Connor, Stephanie Appel, Sabaa Tahir ve Jason Reynolds. En başından beri çalışmalarımın savunucusu olan kitapçı-olağanüstü Sara Grochowski'ye özel bir teşekkür. Burası tüm kitapçılara teşekkür etmek istediğim yer

ve ihtiyacı olan çocukların eline kitap veren kütüphaneci. Yaptığınız her şey için teşekkür ederim.

Connie Smith, şiir sevgimi beslediği ve on altı yaşındayken bana *Diving into the Wreck* kitabının bir kopyasını verdiği için. Hayatım sonsuza dek değişti.

Kitap yazmak yalnız bir iş olabilir. Benimle birlikte siperde olan pek çok inanılmaz arkadaşım olduğu için çok şanslıyım. Özel bir haykırışı hak eden birkaçı: Emery Lord, Kim Liggett, David Arnold, Becky Albertalli, Adam Silvera, Kristan Hoffman, Erica Kaufman, Christopher Adamson, James Chapin ve Ashley Keyser.

Emery Lord'un muhteşem ifadesini çalarak, yazmayan ama akıl sağlığım için aynı derecede önemli olan "sivil" arkadaşlarıma da teşekkürler - Alexandra Perrotti, Renee Sabo, Rachel Meyers, Nicole Hall, Lane Winget, Tyler West, Elysse Winget, Ali Williams ve Kt DeLong ve yazmaktan şikayet etmemi dinleyen diğer herkese

"Sadece bir sayfayı bitirebilmem" ya da "bu bölümü bir kez daha okuyabilmem" için çocuklarıma göz kulak olan herkes. Özellikle, Shymaa Salih, Remy Jacobs, Elsa Gonzalez, Linda Warga, Doug Warga, Kathleen Warga, Jeff Voegele, Rachel Warga, Linda L. Warga ve Annie Toops.

Atlantik'in iki yakasındaki ailem. Hepinizi çok seviyorum ve desteğinizi aldığım için kendimi çok minnettar hissediyorum. Brandon Khader, senin Arapçanın benimkinden daha iyi olduğunu asla kabul etmeyeceğim ama seni yine de seviyorum. Anne, yaptığın her şey için, özellikle de dünyanın en iyi "Nana "sı olduğun ve bunu yaparken bana koşulsuz sevgi kavramını tekrar tekrar öğrettiğin için teşekkür ederim. Baba, bu kitap sensiz mümkün olmazdı. Cesaretinden ve direncinden sürekli ilham alıyorum. Ayrıca, bana tüm o atasözlerini öğrettiğin için de teşekkür ederim. Abdalla amcamın bu kitabı okuma fırsatı bulamadan vefat etmesi beni çok üzdü. O her zaman benim en büyük hayranım oldu, İngilizce ana dili olmamasına rağmen yazdığım her kelimeyi okumaya kendini adadı. Onun cömert ve devrimci ruhu bu hikâyenin kalbine ilham verdi.

Gregory Scott Warga, kelimeler benim işim, ama size teşekkür etmeye çalıştığımda beni hayal kırıklığına uğrattıyorlar. Sen benim insanımsın. Sana tapıyorum. Hayatı benimle birlikte yaşadığın ve elektrik faturasını ödemeyi her zaman hatırladığın için teşekkür ederim, çünkü ikimiz de bunu yapmayacağımızı biliyoruz.

Lillian Nour ve Juniper Lee, siz benim hayatımın ışıkları-sınız. Nazik, kibar ve sevgi dolusunuz ve bu dünyada doğru olan her şeyin kanıtı-sınız.

Dünya. Büyüye tekrar inanmamı sağladığınız için teşekkür ederim.

Her Arap ve Arap Amerikalı kıza sesleniyorum, sizi görüyorum. Siz buna değersiniz. Parlamaya devam edin.

Yazar Hakkında

Fotoğraf kredisi Braxton Black

JASMINE WARGA, yirmiden fazla dile çevrilen *Here We Are Now* ve *My Heart and Other Black Holes* adlı gençlik kitaplarının yazarıdır. Bu onun orta sınıf okurları için yazdığı ilk romanıdır. Ailesiyle birlikte Chicago'da yaşamaktadır.

Jasmine'i www.jasminewarga.com adresinden online olarak ziyaret edebilirsiniz.

Harika yazarları, özel teklifleri ve daha fazlasını hc.com'da keşfedin.

Telif Hakkı

Balzer+ Bray, HarperCollins Publishers'ın bir baskısıdır.

EV İÇİN DİĞER KELİMELER. Telif Hakkı © 2019 Jasmine Warga tarafından. Tüm hakları saklıdır. Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins e-books'un açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz. www.harpercollinschildrens.com

*Kapak resmi© 2019 yazan Anoosha Syed
Kapak tasarımı ve yazılar Jenna Stempel-Lobell'e ait*

Kongre Kütüphanesi Kontrol Numarası: 2018961861
Dijital Baskı MAYIS 2019 ISBN: 978-0-06-286939-5
Baskı ISBN: 978-0-06-274780-8

19 20 21 22 23 PC/LSCH 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

BİRİNCİ BASKI

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000,
Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Publishers Ltd Bay
Adelaide Centre, East Tower 22
Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, Ontario, Kanada
M5H 4E3
www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida
Uttar Pradesh 201 301
www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand Unit
D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632 Auckland,
Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.

1 London Bridge Street Londra
SE1 9GF, Birleşik Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaştan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

